

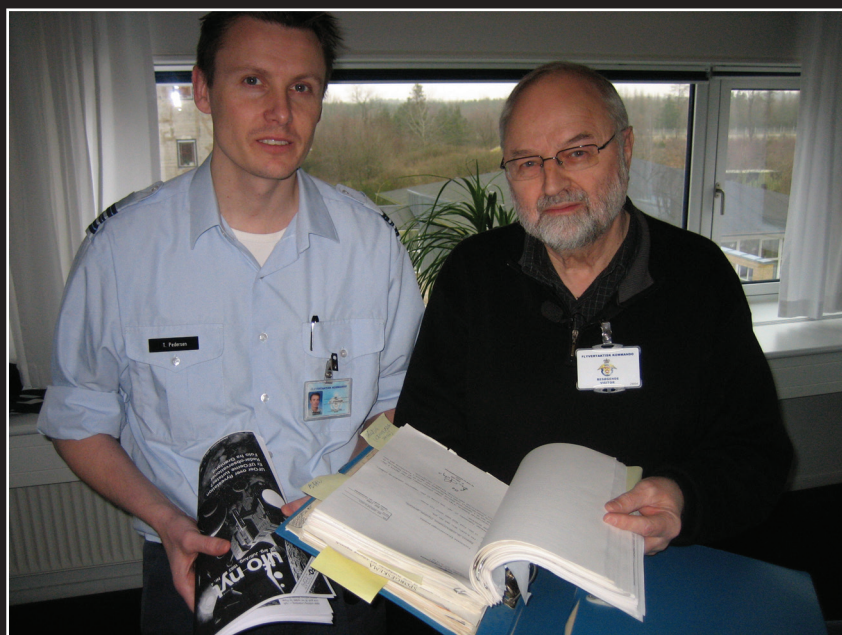
UFO

NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 3-4 2008 27. ÅRGANG

På tur til Sverige

Offentliggjøring av det danske flyvåpenets UFO-arkiv

Vitenskapen og parapsykologi

ABONNEMENTSPRIS KR. 260,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 70,-

ISSN 0800-1758

TIDSSKRIFTET UFO NR. 3-4 2008 – 27. ÅRGANG

Logoen til venstre viser
et bilde tatt av Hessdals-
fenomenet i 1984

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende organisasjon
Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf.: 55 23 17 59
Mobil: 415 43 419
E-post: mentz@ufo.no

Redaktør Internett

Harald Søvik
PB 2373 Solli
0201 Oslo
Tlf.: 924 54 291
E-post: harald.soevik@ufo.no

Medredaktør

Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf.: 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

Illustrasjoner

Rune Enger
Rosenkrantzgaten 112
3023 Drammen
Tlf.: 416 95 306

Innlevering av stoff: Mentz Kaarbø eller Ole Jonny Brønne

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnement for 2009 koster kr. 260,-
Medlemsskap inkl. abo. for 2009, kr. 350,-
Beløpet betales enkeltst over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Trykk

Prinfo Unique
Borgejordet 21
3269 Larvik

Layout/ombrekking

Mentz Kaarbø
Adresse/e-post: Se over

Trykk

Prinfo Unique
Borgejordet 21
3269 Larvik

Copyright UFO-NORGE 2009

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse

Harald Søvik (**styreleder**)
Ole Jonny Brønne
Stein Carlsen (**kasserer**)
Ole-Morten Vestby

Informasjons-, kontakts-, og abonnementsadresse

UFO-NORGE
v/Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf.: 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

UFO-NORGEs

Internettider

www.ufo.no

Avdelinger og ledere

Rapportsentral og avd. UFO-NORGE Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf.: 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: rapport@ufo.no

UFO-NORGE Nord

Leif Normann Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf.: 76 09 40 02
Faks: 76 09 44 27
Mobil: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-NORGE Øst

UFO-NORGE Vest

Ottar Sæbjørnsen
Øverlandsvn. 29
6416 Molde
Tlf.: 71 25 21 13 / 926 01 149
E-post: ottar@ufo.no

UFO-NORGE Sør

Anders Jan Funnemark
3825 Lunde
Tlf.: 35 94 75 78
E-post: anders@ufo.no

Prosjekt Hessdalen

v/Erling Strand
Bukkholtveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf.: 69 16 96 00
Mobil: 414 25 411
Faks: 69 16 80 18

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-Østfold

Lundheimstien 7
1636 Gamle Fredrikstad
Tlf.: 970 76 610

E-post: Ole.morten.vestby@ufo.no

Astronomi

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
E-post: jq@ufo.no

UFO-Rogaland

Postboks 550
4090 Hafrsfjord
Tlf./faks: 51 55 08 08
Mobil 905 22 550
E-post: Info@UFO-Rogaland.no
Hjemmeside:
www.ufo-rogaland.no

UFO-Hamar

2322 Hamar
Tlf.: 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

UFO-Sandefjord

v/Gunnar Asbjørnsen
Jernbanealléen 36 C
3210 Sandefjord
Tlf.: 33 46 02 91 Mobil 997 21 879
E-post: sandefjord@ufo.no

Fra redaksjonen

Her er vi igjen — omsider. I vår pågående skandaløse føljetong av stadig mer forsinkede utgivelser har redaktøren denne gangen overgått seg selv. Ved å avslutte redaksjonen for nr. 3-4 2008 rett før Grunnlovsdagen **Kom mai du skjønn milde**, skal det mye til for å gjøre det særlig verre. Enda en gang beklager vi det inntruffne og lover (nesten) at vi skal gjøre vårt for å forsere utgivelsene av kommende numre. En liten trøst er at dette dobbeltnummeret i alle fall har noen sider ekstra man kan studere for ekstensive dypdykk i den ufologiske materien. Vi setter stor pris på våre ytterst tålmodige lesere som stadig er med oss til tross for begrenset arbeidsvilje, -evne og (innimellom) begrenset inspirasjon. Takk til dere!

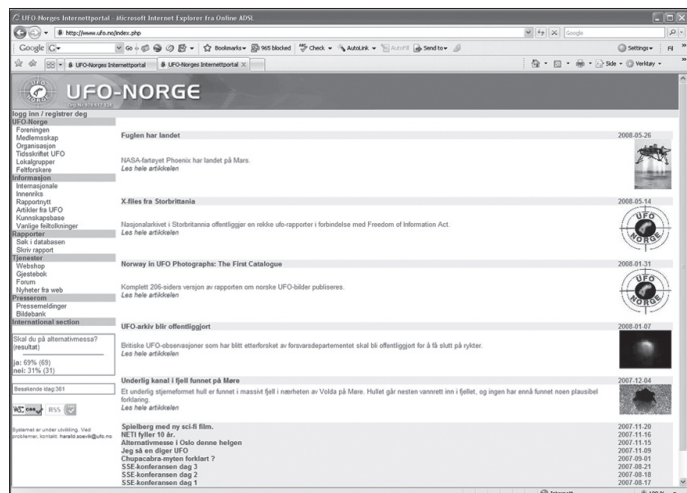
I dette nummer har vi endelig fått tilbake spalten Rapportnytt. Rapportsentralens Arnulf Løken har etter et par års fravær, grunnet høyt arbeidspress på jobb, nå vendt tilbake til “folden” og presenterer ferske rapporter og hendelser, særlig fra Midt-Norge denne gang. Det er nok ikke de mest spektakulære observasjonene som er kommet inn; i mange tilfeller er det snakk om klassiske nattelys, med begrenset såkalt “strangeness” (merkverdighets) faktor. Ifølge Løken er det imidlertid indikasjoner på at det er gjort noen mer interessante observasjoner i det aller siste. Vi får forhåpentligvis mer info om disse i neste nummer.

Medarbeider Ole Jonny Brønne besøkte våre kolleger i UFO-Sverige og Arkivet for UFO-forskning (AFU) i fjor høst. Han var i Sverige en hel uke og fikk, i tillegg til kursing, gjort mye nyttig arbeid. Blant annet med å scanne inn rapporter og norske avisartikler ved AFU; sistnevnte regnes forøvrig nå som verdens største UFO-arkiv. Svenskene får det till!

I en artikkel om parapsykologi tar forfatteren for seg forskningen på disse fenomenene i løpet av de siste 140 år. Han påpeker at et endelig gjennombrudd fortsatt glimrer ved sitt fravær og antyder at dette kan indikere fenomenenes **noneksistens** i objektiv forstand. Vitenskapen, som i våre dager stiller seg generelt skeptisk, var de første tiår derimot ganske entusiastisk, inntil de etterlengtede positive resultater uteble.

— Mentz Kaarbø

Besøk våre internettsider www.ufo.no!

Innhold

- 4 Rapportnytt**
Spalten er tilbake igjen etter et par års fravær. Denne gangen er det mange rapporter fra Trøndelag, inklusive Hessdalen.
- 8 Feltforskerkurs hos UFO-Sverige og besøk hos AFU**
Vår medarbeider Ole Jonny Brønne gjorde svenske av seg i fjor høst og besøkte våre kolleger øst for Kjølen.
- 11 Ble Obama hyllet av grønne menn?**
Merkelige fenomener ble observert (og fotografert) over Washington DC under Obamas innsettelsesseremoni i januar.
- 12 Spennende offentliggjøring av det danske flyvåpenets UFO-arkiv**
Våre kolleger i SUFOI fikk utlevert flyvåpenets UFO-arkiv tidlig i år. Vi følger Ole Henningsen den dagen han overtok mappen.
- 19 Tegning til ettertanke**
Tegninger av typiske aliens er ikke av ny dato. Allerede i mellomkrigstiden ble det skrevet historier med tilhørende illustrasjoner som minner mistenkelig om de senere års CE-IV beretninger.
- 20 Møte med stjernemennesker**
I vår faste serie med omtaler av norske avhandlinger om UFO-fenomenet (og dets tilhengere) presenterer vi denne gang **Stjernemennesker** av Audhild Skoglund.
- 22 Bokanmeldelser**
- 28 UFO og frimerker**
Et blick på hva en del land har gitt ut med UFO-motiv.
- 30 Vindmølle ødelagt av UFO?**
Innbyggerne i engelsk landsby fikk et lite sjokk.
- 32 Merkelig funn**
En tur i skogen resulterte i funn av underlig “plastbit”.
- 33 Nye UFO-frigivelser**
Nok en gang har det britiske forsvarsdepartementet frigitt deler av sine UFO-arkiver, via nasjonalarkivets Internett-sider. Intet spesielt nytt, dessverre.
- 33 Nå har det skjedd igjen!**
Et lite hjertesukk fra Ole Jonny Brønne med en oppfordring til UFO-samlere om å donere sine arkiver i tide til rette vedkommende.
- 34 Har vitenskapen glemt det overnaturlige?**
En (skeptisk) rekapitulering av parapsykologiens historie, med visse implikasjoner for UFO-etterforskningen.

RAPPORTNYTT

Ved Arnulf Løken

Det er en stund siden denne spalten har vært presentert i tidsskriftet. Arnulf Løken er nå tilbake for fullt i Rapportsentralen etter et par år med redusert aktivitet. Denne gang er det mange rapporter fra Trøndelag.

Gaulstad, Ogndalen nær Steinkjær i Nord-Trøndelag

Dato: 15. oktober 1958
Tidspunkt: 08.00 NNT
Varighet: 10-20 sekunder
Farge: Orange/rødt
Lyd: Vet ikke
Type: NL

Rapportsentralen har fått inn en observasjon fra en utflyttet nordtrønder bosatt i Sverige. Han beskriver hendelsen som følger:

“Jeg var 8 år i 1958. En dag i oktober var jeg på vei til skolen. Det var tett skogsområde på begge sider av veien. Akkurat der granskogen sluttet og gikk over i lavere skog med bjørk og kjerr mot innmarka til et småbruk, fikk jeg se noe som har forundret meg i mange år.

Det var ca. kl. 8 på morgenen, i grålysningen. Jeg hadde aldri hørt noe om UFOer på dette tidspunkt i mitt liv, men har tenkt på denne episoden flere ganger senere. Jeg har bare fortalt om det til et par personer. Hva det var, har jeg ikke det ringeste anelse om. Det jeg kan sammenligne det best med var som en rødaktig sol når den går ned i havet om kvelden. Men det var ikke noe hav på mange miles avstand der oppe i fjellbygden. En lyskule kom opp fra skogen

på min venstre side, rett mot vest, og fløy i en jevn bue over meg og ned bak skogen på min høyre side, rett mot øst. (På østsiden er det fjell i mange mil hele veien over på svensk siden av riksgrensen). Det hele sto ikke på mer enn ca. 10 til 20 sekunder. Om den frembrakte noen form for lyd tør jeg ikke uttale meg bombastisk om, men antar at jeg hadde husket det hvis så var tilfelle. Om avstanden til objektet tør jeg ikke påstå noe, da det både så ut til å være nært og på samme tid langt unna. (Antar den må ha vært langt unna, ellers hadde den gått ned i fjellet som lå øst for meg).

Fra der jeg stod så det ut til å være på størrelse med Solen. Der oppe i fjellbygden hadde vi ikke Solen så tidlig på morgenen på den tiden av året. Dette var senhøstes, i oktober/november.

Jeg har notert lengde og breddegrad der det skjedde: Lengde 12° 6' 00", bredde 63° 58' 16", dette i følge programmet Auto-route 2005. Dette er den beste angivelse jeg kan gi.

Stedet heter Gaulstad i øvre Ogndal øst for Steinkjær. Riksveg 762 fra Steinkjær og riksveg 266 ca. 35 kilometer rett østover.

Været på observasjonsdagen: Klart, tørt og lett vind fra sør. Temperaturen var minus 4-5 grader. Verken Solen eller Månen

var oppe.

Hilsen en gammel skolegutt som ikke vil ha navnet sitt oppgitt.”

Rapportsentralen har registrert flere UFO-observasjoner i nyere tid fra dette distriktet:

Langmyrkollen i Ogndalen

Dato: September/oktober 2000 eller 2001
Tidspunkt: Om kvelden
Varighet: Noen sekunder (?)
Farge: -
Lyd: Ingen
Type: NL – "billys"

I september/oktober 2000 eller 2001 rapporterte et annet vitne og hennes venninne om følgende observasjon:

“Oppe på Langmyrkollen i Ogndalen gjør veien en sving før den går ned i et dalsøkk. På motsatt side av denne dalen kom jeg og venninnen i bil da vi fikk se to billys som gled sakte nedover veien fra toppen av Langmyrkollen. Lysene hadde uvanlig stor avstand fra hverandre, og vi mente derfor at det var en stor lastebil. Fordi veien er smal, stanset jeg bilen nede på en avkjørsel i bunnen av dalen slik at lastebilen kunne passere uhindret. Vi ventet og ventet, men ingen lastebil kom. Faktisk kom det aldri noen bil i det hele tatt. Det merkelige er at det ikke finnes noen avkjørsel på strekningen fra toppen av Langmyrkollen og ned til der vi stod parkert. Hvor lysene ble av har jeg ingen formening om. Merkelig var det uansett.”

Fortsettelse på side 6

Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i perioden 15. november 2008 til 1. mars 2009.

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjonssted	Ant. observatører	Beskrivelse	Evt. identifikasjon
15.10.58	00.08 NNT	10-20 sek	Gaulstad, Ogndalen, nær Steinkjær i N-T	1	Lysende kule	Kulelyn?
Sep./ okt. 2000 eller 2001	Om kvelden	Noen sekunder	Langmyrkollen i Ogndalen i N-T	2	NL - "billys"	
20.09.05	21.30 NST	Ca. 1 min (x 5-10)	Ogndalen i N-T	2	NL - lysende kuler	
21.09.08	05.30 NST	40 min	Holsjøen, Meldal i N-T	1	5 sterke lys	
01.11.08	21.50 NNT	10-15 sek	Surnadal i M og R	1	Sylinderformet objekt	
10.12.08	16.15 NNT	30 sek	Brekken ved Røros i S-T	2	Sylinderformet objekt	
14.12.08	17.05 NNT	10 sek	Namdalseid i N-T	1	Kapsellignende fartøy	

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Observasjonskategorier:

NL — Nocturnal Lights — fenomener observert om natten, ofte som lyspunkt eller med begrenset vinkeldiameter (relativ ustrekning mindre enn fullmånen)

DD — Daylight Disc — fenomener observert i dagslys, ofte med klart avgrenset form

FS — Fotosak - fenomener avbildet på foto/video (film/digitalt)

CE-1 — Nærkontakt av 1. grad — fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold

CE-2 — Nærkontakt av 2. grad — fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold og som etterlater seg fysiske spor

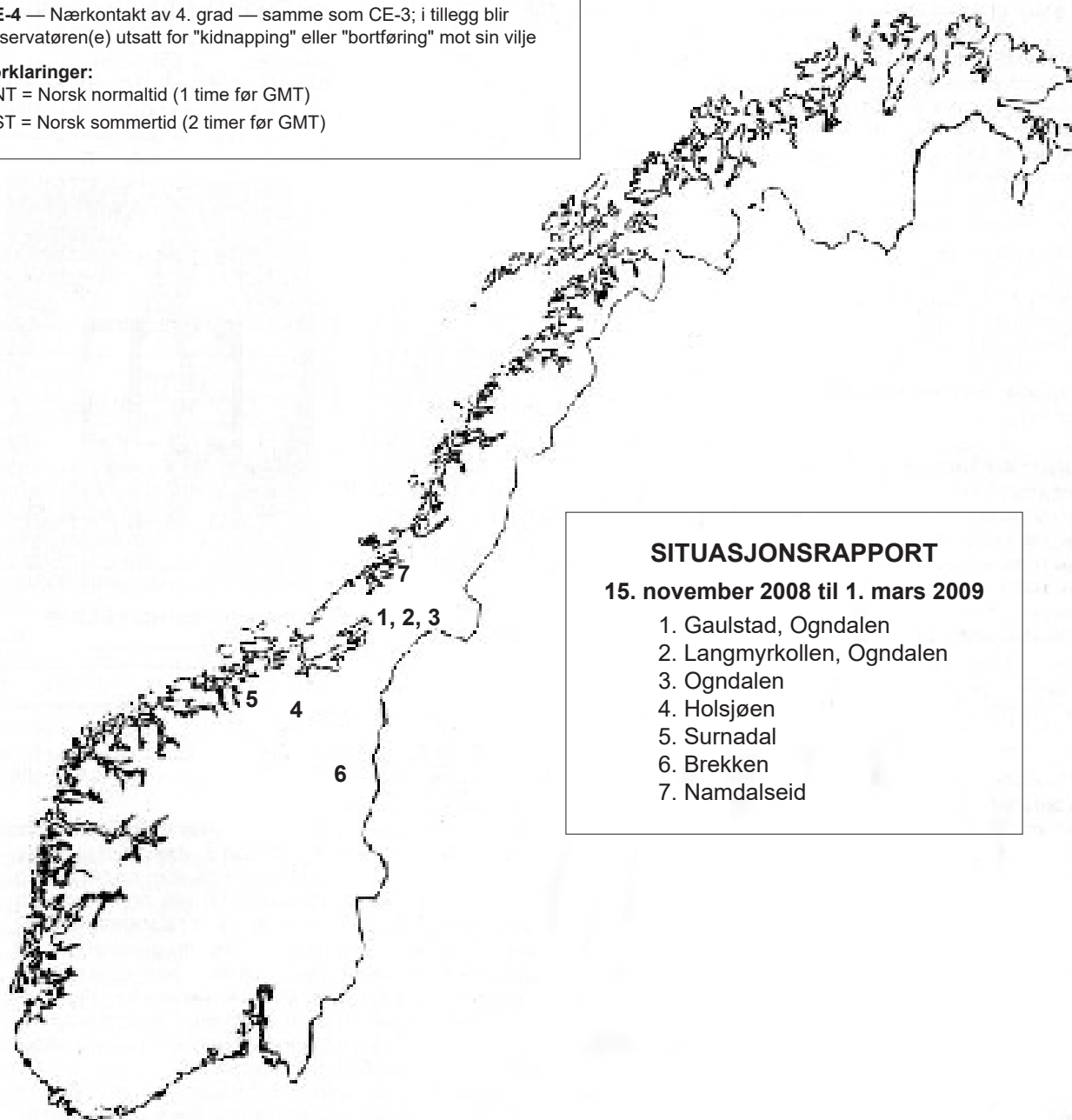
CE-3 — Nærkontakt av 3. grad — fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold, med levende vesener ("humanoider") i forbindelse med dette

CE-4 — Nærkontakt av 4. grad — samme som CE-3; i tillegg blir observatøren(e) utsatt for "kidnapping" eller "bortføring" mot sin vilje

Forklaringer:

NNT = Norsk normaltid (1 time før GMT)

NST = Norsk sommertid (2 timer før GMT)

SITUASJONSRAPPORT

15. november 2008 til 1. mars 2009

1. Gaulstad, Ogndalen
2. Langmyrkollen, Ogndalen
3. Ogndalen
4. Holsjøen
5. Surnadal
6. Brekken
7. Namdalseid

Ogndalen

Dato: 20.09.2005.

Tidspunkt: 21.30 NST

Varighet: Ca. 1 minutt (x 5-10)

Farge: Blåhvit

Lyd: Ingen

Type: NL - lysende kuler

Tirsdag 20. september 2005 omtrent klokken 21.30 oppdaget Sylvia Langås et blåhvitt lys i speilet mens hun kjørte nedover den øde dalen. Hun antok at det var en bil som kom bak henne. Etter ca. ett minutt ble lyset borte fra speilet og før forbi bilen på venstre side ca. 15-20 meter utenfor vegbanen. Da det passerte ble det som en blåhvit langstrakt lysrefleks, eller lysblink som varte kun et kort sekund.

Sylvia lurte selvsagt på hva dette kunne ha vært, men tenkte ikke mer på det, og hun og datteren hørte videre på en sang fra CD-spillere i bilen.

Etter omtrent 2 minutter fikk hun se enda et lys bak seg. Hendelsen gjentok seg som sist; lyset forsvant fra speilet og samme blåhvite langstrakte refleks før forbi bilen på venstre side og utover et myrområde utenfor velbanen.

Slik fortsatte lysfenomenet å oppføre seg mellom 5 og 10 ganger. Sylvia ble redd, fordi hun ikke fant noen logisk forklaring på oppførselen til dette etter hvert merkelige fenomenet som fulgte etter bilen hennes. Hun ble også redd fordi datteren var med, og følte seg "forfulgt".

Rapportsentralen har også hørt via andre om lignende historier fra områdene oppover Ogndalen. Om det er noe spesielt med dette dalstrøket vet vi jo ikke, men her er det er påfallende mange merkelige hendelser.

Holsjøen, Meldal i Sør-Trøndelag

Dato: 21.09.2008

Tidspunkt: 05.30 NST

Varighet: 40 minutter

Farge: Blåhvitt lys

Lyd: Svak brummende

Type: NL

En mann fra Melhus i Sør-Trøndelag har rapportert inn følgende observasjon han gjorde søndag 21. september 2008 fra hytten sin i Meldal kommune:

"Jeg befant meg på hytten som er i Meldal kommune (Holsjøen) da jeg gikk ut på trappen tidlig på morgenen den 21.09.08 for et nødvendig ærend. Da ble jeg med ett oppmerksom på 5 sterke lys som kom fra sør i retning mot der jeg stod. Lysene lå på en tilnærmet horisontal linje, men jeg hadde en bestemt oppfatning av at det midterste lyset befant seg høyest, og at det på hver side av dette lyset gikk en skrå linje ned

Observatørens hytte ligger ved den røde markeringen vest for Holsjøen på kartet.

mot de andre lysene. Anslår vinkelen til ca. 170 grader, der altså den midterste lyskilden danner vinkelpunktet.

Jeg hørte samtidig en merkelig lyd som minnet om brumming, men jeg klarte ikke å assosiere denne lyden med noe annet jeg hadde hørt tidligere. Lyskildene dukket opp fra bak et fjell ca. 2 kilometer i rett linje sør for hytten, men mener bestemt at lysene ikke steg vertikalt, men derimot kom i horisontal retning i høy hastighet.

I det lysene var på anslagsvis 2 kilometers avstand (vanskelig å bedømme avstanden), løp jeg inn i hytten for å hente kikkerten min for å ta fenomenet i nærmere øyesyn. Rakk akkurat da å se at disse 5 lyskildene beveget seg hurtig mot hverandre og dannet tilsyne latende én sterk lyskilde. Denne lyskilden var tydelig pulserende, og jeg mener bestemt at jeg kunne ane flere farger på lyset, selv om det blåhvite lyset var dominerende. Lyskilden begynte deretter å forflytte seg gradvis i vestlig retning, samtidig som den steg svakt på skrå oppover. Etter ca. en halv time forandret den retning og steg på skrå oppover i østlig retning. For meg virket det som om den også forsvant lengre fra meg, men det er mulig at lyskilden ble svakere.

Etter en stund forsvant fenomenet helt. For meg ble det dårlig med søvn etter dette. Må legge til at jeg regner meg som en rasjonell person, og er i utgangspunktet skeptisk til personer som hevder det overnaturlige. Men i og med at jeg har opplevd dette, og ikke finner noen rasjonell forklaring på hva det kunne være, så henvender jeg meg til dere for å få en mulig forklaring. Legger til at hendelsen var både fascinerende og "litt" skremmende.

Været var klart, tørt og vindstille og det var mørkt. Temperaturen ca. pluss 6 grader."

Surnadal i Møre og Romsdal

Dato: 01.11.2008

Tidspunkt: 21.50 NNT

Varighet: 10-15 sekunder

Farge: Metallisk, og enormt hvitt lys

Lyd: Lydløst

Type: CE-1 - Sylinderformet gjenstand observert om kvelden

Peder Storholdt fra Surnadal hadde lørdag 1. november 2008 en svært spesiell observasjon like før han kom inn på gårdsplassen sin i Surnadal. Han forteller:

"Klokken var 21.50 da jeg kjørte på RV 65 fra Sogge i retning Skei sentrum i Surnadal. Jeg oppdaget plutselig at hele baksetet på bilen ble opplyst av et voldsomt sterkt hvitt lys. I løpet av et par sekunder ble hele bilen opplyst av et sylinderformet objekt 30-40 meter over veibanen. Jeg så hele undersiden på gjenstanden gjennom frontruten. Det hadde to rekker med rektangulære lys som gav fra seg det voldsomt sterke lyset. Skroget hadde en merkelig metallisk farge, og var omtrent 100 meter langt. Det hadde butte ender.

Objektet fulgte meg i 10 til 15 sekunder før det plutselig svingte til høyre og forsvant i meget stor fart over fjellet Langora på nordsiden av dalen.

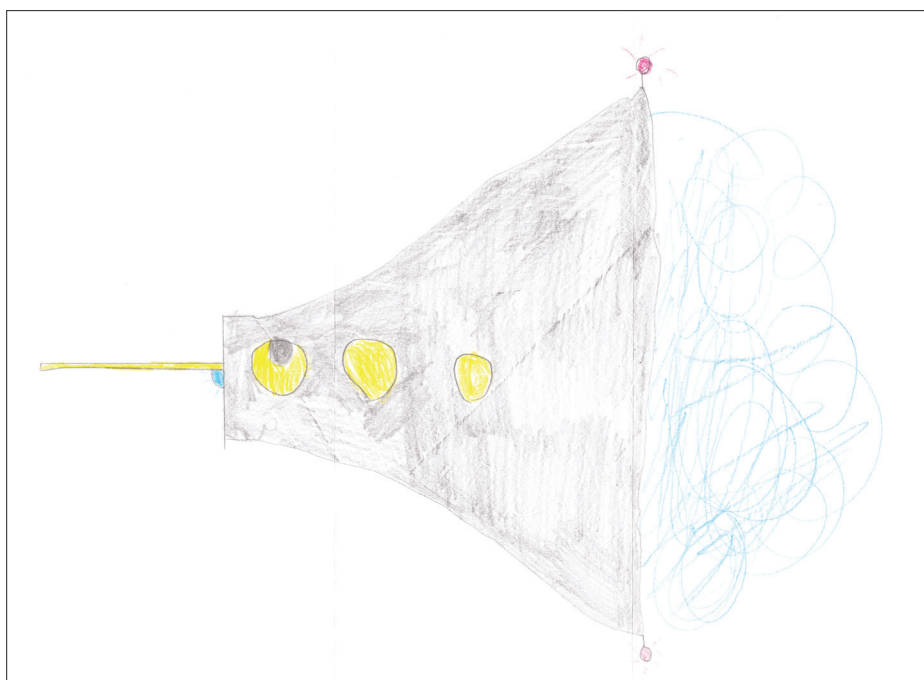
Da jeg gikk ut av bilen inne i garasjen ca. tre minutter etter observasjonen så jeg at luften over biltaket vibrerte som luft over varm asfalt. Jeg la håndflaten på taket og konstaterte at dette var kaldt! Merkelig!"

Rapportsentralen har etterforsket denne saken opp mot militær og sivil flykontroll, samt Hovedredningssentralen på Sola utenfor Stavanger. Det var ikke registrert noen form for kjent flytrafikk i området.

Lokalavisen *Tidens Krav* ble også interessert i observasjonen, og skrev dagen etter

Surnadal, 1. november 2008.

Namdalseid, 14. desember 2008.

III. ved observatøren

(søndag 2. november 2008) en artikkel der Peder Storholdt etterlyste vitner til hendelsen. Etter det Rapportsentralen kjenner til har ingen meldt seg.

Et ektepar fra Gjemnes ringte derimot avisen om en annen observasjon ved 18-tiden lørdag 1. november. De var på vei opp fra Meisalfjellet og så tre kraftige grønne

lysblink oppe fra Meisalfjellet. Lyset var så kraftig at det lyste opp fjellet i retning Surnadal. Det har ikke lyktes Rapportsentralen å komme i kontakt med disse vitnene fordi journalisten i *Tidens Krav* ikke noterte navnene deres.

Det er i etterkant kommet inn to skriftlige rapporter om lysfenomen observert noen dager senere fra dette området. Disse fenomenene kunne heller ikke identifiseres som kjent flytrafikk.

Pr. definisjon har vi her med UFO å gjøre.

Nær Brekken ved Røros i Sør-Trøndelag

Dato: 10.12.2008

Tidspunkt: 16.15 NNT

Varighet: 30 sekunder

Farge:

Lyd: Ingen, p.g.a. bakgrunnsstøy fra bilen

Type: DD - Sylinderformet objekt observert om kvelden

To personer på biltur langs RV 31 fra Brekken til Røros i Sør-Trøndelag den 10. desember 2008 så et lysende sylinderformet fenomen i vestlig retning. Fenomenet passerte observatørene på ca 0,5-1 kilometers avstand (med forbehold om usikker avstandsbedømming) med fartsretning mot Røros og Forollhogna i vest. Sylinderformen kunne ha en diameter på størrelse med et stort fly, men bare med halve lengden og med butte ender. Hele fenomenet var opplyst av et gulaktig lys. Vitnene kunne greitt skimte et skrog gjennom lyset.

Nær Namdalseid i Nord-Trøndelag

Dato: 14.12.2008

Tidspunkt: 17.05 NNT

Varighet: 10 sekunder

Farge: Metallisk

Lyd: Ingen

Type: CE-1 - Sylinderformet objekt observert om kvelden

En 12 år gammel observatør fra Nord-Trøndelag har rapportert inn følgende:

“Jeg var på tur til Beistad med buss på fotballtrening. Vi kjørte fra Sjøåsen, tre mil sør for Namsos. Klokken var 16.45 da vi passerte Hundset mølle like sør for Namdalseid sentrum, og kom til den lange skogstrekningen før Sæter gård. Jeg la merke til tre blinkende lys på venstre side av bussen. Selv satt jeg på høyre side. Jeg så to røde lys med ett blått i midten. Disse lysene var klare, og blinket. Lysene forsvant så over taket på bussen og dukket opp på min høyre side. Gjennom vinduet på bus-

Fortsettelse på side 21

Felforskerkurs hos UFO-Sverige og besøk hos AFU

Av Ole Jonny Brønne

Helgen den 1.-2. november 2008 var det nok en gang tid for UFO-Sveriges årlige felforskerkurs, der ferske felforskere blir skolert og utdannet til å ta fatt på etterforskning av UFO-rapporter som kommer inn til organisasjonen.

UFO-Sverige har arrangert slike kurs i 32 år, og er faktisk den eneste gruppen i verden som gjør dette. Kurset var like lærerikt i år som sist gang UFO-NORGE var representert (i august 2005), den gang ved Ole-Morten Vestby, Harald Søvik og Ottar Sæbjørnsen, i tillegg til undertegnede. Denne gangen var jeg eneste nordmann tilstede, men det gikk greit likevel.

Sverige er ikke langt unna, og med fly kommer man seg bekvemt over til Stockholm, Arlanda. Men derfra og ut til Barken Konferens på Smedjebacken utenfor Ludvika (vel 16 mil nordvest for Stockholm), hvor kurset ble arrangert, var en skikkelig melkerute, med buss og togbytte. Men omsider kom man da frem.

Felforskerkurset var inndelt i to deler som gikk parallelt; et nybegynnerkurs (som hovedsakelig dreier seg om feiltolkningsfenomener) og et videregående kurs. Jeg var med på nybegynnerkurset i 2005 og fikk dermed ta den videregående delen denne gang.

Kurset ble åpnet med en kort orientering av UFO-Sveriges formann Clas Svahn. Deretter snakket Kaj Hahne om vitnepsykologi.

Foredraget var veldig interessant, og han dro på sin brede erfaring innen det svenske politiet. Vitner forteller de merkeligste ting under avhør, og det er mangt man må være oppmerksom på om man skal ha håp om å hente ut korrekte opplysninger fra vitner og observatører. Og en sjelden gang kan man møte en person som har fotografisk hukommelse! Nyttig i etterforskningen.

Joakim von Braun, sikkerhetsrådgiver fra von Braun Security Consultants, fortalte om "Spioner og spioner som spionerer på spioner" – altså om spionasje og kontraspionasje – og om hvilke metoder som brukes for å avsløre spioner. Noen likheter eller paralleller til UFO-etterforskning var det umiddelbart vanskelig å se, selv om foredraget var interessant nok i seg selv. Etterretningsorganisasjoner har jo også (i hvert fall tidligere) vist en viss interesse for UFO-organisasjoner, sannsynligvis i den hensikt å undersøke om disse organisasjonene kunne være baser for utenlandsk spionasjearbeid.

Vi ble også delt opp i arbeidsgrupper, hvor hver gruppe fikk hver sin rapport. Oppgaven var å planlegge hvordan vi skulle etterforske rapporten, og fordele arbeidsoppgavene oss imellom, samt redegjøre for dette i plenum senere. Gruppen jeg var med i fikk tildelt en relativt sammensatt sak med flere observasjoner, men vi kunne raskt konstatere at det hele besto i feiltolkning av Jupiter, sammentreff av flere uavhengige hendelser, og en eldre litt mer interessant observasjon som skulle følges opp videre.

I en pause måtte Clas Svahn ut å måke snø av trappen, for nå skulle vi ta det sedvanlige gruppebildet. Alle ble stilt opp på rekke og rad på trappen, og bildet ble tatt mens vi forsøkte å se blide og seriøse ut.

Vel inne fra kulden igjen fortalte Clas Svahn om en hel del interessante militære observasjoner. Disse var gjort både i Sverige og internasjonalt, i perioden fra 1946 til 2000-tallet. Det som gjorde dette ekstra interessant var at Svahn selv hadde intervjuet samtlige av observatørene, og ikke bare baserte det på presseklipp o.l. Imponerende hva den mannen rekker.

På lørdagen ble det også tid til den tradisjonelle oppsendingen av UFO-ballonger. Dette er noe som skjer på hvert kurs, ikke minst for at deltagerne skal få mulighet til selv å se hvordan slike ser ut på avstand mot nattehimmelen.

Søndagen inneholdt et givende foredrag om policy, eller egentlig en diskusjon om hvordan man fronter UFO-Sverige og imøtegår kritikk fra offentligheten. Foredraget ble vekselvis holdt av Håkan Ekstrand, Clas Svahn og Håkan Blomqvist. Organisasjoner som UFO-Sverige og UFO-NORGE får tidvis kritikk – det er ingen hemmelighet – men det er kanskje litt overraskende at vi får kritikk fra to rake motsetninger: Både fra de tallerkentrende og de totalt skeptiske!

Avslutningsvis fortalte Håkan Blomqvist fra Arkivet för UFO-forskning (AFU) om noen av de virkelig vanskelige rapportene. De vanskeligste rapportene tar også lengst tid å etterforske, noen tar flere år – som for eksempel Gösta Carlsson- og Helgesaken, to kjente svenske saker. Det som kanskje overrasket mange var at det i hvert fall tilsynelatende ligger mange slike saker i UFO-Sverige og AFUs arkiv, men man har rett og slett ikke kapasitet til å etterforske dem. Det samme er nok gjeldende for UFO-NORGEs del også, og er en av tingene vi vil få betraktelig bedre oversikt over så snart rapportarkivet og presseklipparkivet er skannet inn og digitalisert.

Ellers var kurshelgen preget av sosialt samvær, god mat og drikke, loddsalg, og

UFO-ballonger på vei over himmelen.

Foto: Ole Jonny Brønne

Ledere og deltakere på Feltforskerkurset 2008. Rad 1 (øverst, fra venstre): Mats Nilsson, Håkan Blomqvist, Björn Isberg, Kaj Hahne, Carl-Anton Mattsson, Håkan Ekstrand. Rad 2: Irre Bredin, Anders Persson, Tage Bång, Bo Karlsson, Christer Nordin. Rad 3: Gunnar Karlsson, Ole Jonny Brønne, Clas Svahn, Andrea Hahne, Rickard Andersson, Magnus Malm, Tobias Lindgren, Miguel Leon. Rad 4: Anders Rosenberg, Linda Friman, Ingrid Collberg, Adam Rohdin, Christina Bång, Marcia Leon, Yumi Karlsson, Amanda Fredriksson.

Foto: Anders Rosenberg

diskusjon ut i de sene timer. Kurset i seg selv er en ting, man lærer mye og det er nyttig, men minst like interessant er å møte folk som har vært med i "gamet" i flere tiår, som f.eks. Clas Svahn, Håkan Blomqvist, Irre Bredin, Carl-Anton Mattsson, Håkan Ekstrand og Christer Nordin.

Etter kursavslutning på søndag gikk ferden videre hjem til Clas Svahn, hvor jeg skulle overnatte til mandagen, og så dra videre til AFU i Norrköping. Jeg fikk hilse på hele fam-

ilien Svahn mens vi inntok en bedre middag bestående av lammekoteletter og is. Det viste seg at Clas hadde et velfyllt bibliotek i kjelleren (og et par andre steder i huset), ikke bare om UFO, men også om romfart, science fiction, og andre av hans interesseområder. Blant mye annet hadde Clas også noen permer med dokumenter om spøkelsesrakettene fra 1946. Som en relativt interessert etterforsker av dette fenomenet måtte jeg jo bare ta en nærmere titt på dette!

Mandag var det tidlig opp, hive i seg litt frokost, sitte å prate en drøy time med Clas, før et par journalister fra Svenska Dagbladet dukket opp, Lars Berge og Dan Hansson. De skulle bli med til Norrköping og lage en reportasje om AFU og UFO-fenomenet.

Første stopp var lunsj på Stadsbiblioteket, hvor Håkan Blomqvist jobber. Etter en kort prat, dro vi videre til Arkivet för UFO-forskning (AFU), hvor vi traff medarbeiderne Ingrid Collberg, Sandra Aronsson, Anci Mårdh, Monica Peralta, Anders Liljegren og Sven-Olov Svensson. Anders Liljegren (en av arkivets gründere) stilte et eget rom i sitt hjem til disposisjon for overnatting i flere dager, det vil si fra mandag til fredag. Svensk gjestfrihet på sitt beste!

AFU er stort og omfattende og regnes nå som verdens største arkiv i sitt slag. I fire kjellerlokaler som leies i utkanten av Norrköping, står det til sammen 700 hyllemeter med litteratur om UFO-fenomenet og tilgjengende emner. Dette innbefatter bøker (9600 stk., hvorav 6700 forskjellige

Fortsettelse på neste side

Ole Jonny Brønne tester sin nyinnkjøpte laserpeker. Foto: Clas Svahn

Anders Liljegren på plass i AFUs arkiv. De blå permene inneholder svenske UFO-rapporter.

Håkan Blomqvist med dokumenter om spøkelsesrakettene fra 1946, kopiert fra det svenske Krigsarkivet.

Et annen del av arkivet. De oransje permene i bakgrunnen inneholder svenske presseklipp.

Danske rapporter til venstre, og norske rapporter i midten.

Alle foto på denne siden: Ole Jonny Brønne

titler), tidsskrifter (mer enn 24 000, hvorav 2000 komplette årganger), presseklipp (30 000 svenske, samt norske, danske, engelske og amerikanske), et rapportarkiv (bestående

av ca. 17 000 svenske, 10 000 danske og norske, 1000 russiske), plakater, mikrofilmer (fra blant annet Project Blue Book), VHS/DVD/lydkassetter og lydbånd (ca. 2000). På AFU sin web ligger det PDF-filer tilgjengelig som lister opp alle bøker, tidsskrifter, etc. i samlingene. AFU utgir også et gratis (!)

engelsk-språklig nettbasert tidsskrift med tittelen AFU Newsletter. Tidsskriftet er alltid interessant og lærerik lesning.

Jeg ville kjøpe en skanner når jeg var i Norrköping som en liten gave til AFU, men Anders Liljegren insisterte på å kjøpe inn en skanner selv. På arkivet brukte jeg så mye

AFU NEWSLETTER

Issue 52 – Oct. 2008 -- ISSN 0283-6378

Published by: Archives for UFO Research Foundation (AFU), P.O. Box 11027, S-600 11 Norrköping, Sweden

The Bill Caulfield UFO collection

We are very proud to announce AFU's first acquisition of a major American UFO-related collection. In January 2007, we were contacted through e-mail by Mrs. Cherie Lowe from Oklahoma, who wrote:

"My father, Bill Caulfield, recently passed away. He was an avid UFO investigator/researcher for over 45 years and amassed an extremely large collection of UFO books, magazines, journals, stories, taped interviews, and original photographs. We would be interested in selling all of this, and wondered if you purchase collections, or refer to those wanting to purchase. We would be willing to sell this for a very reasonable amount, and would like to see if kept intact if possible. Dad was deeply involved in some of the big stories throughout the years, including those of his personal acquaintances: Scott Cordier and Donna Butts, Guido Franch, John Otto, among others."

We have since had a tight mail and telephone communication with Cherie Lowe, who has been extremely helpful. The result is that we have bought the complete collection (except for a few books sold on eBay) for a substantial, yet reasonable, sum, paid to Cherie's mother, Bonnie Caulfield in Kansas City (Missouri), this July.

The deal was only possible after a collection of money had been organized by UFO-Sweden's chairman, Clas Svahn among his many contacts in ufology and other parts of the international society. The money collected (we won't mention any sum here, but it was a very substantial sum) bears evidence of the broad willingness, at least in Scandinavia and the UK, to support AFU's goals of preservation. Thank you, everyone!

The historical collection was carried across America from Missouri and over the big pond, by Kariene and Nagel, a most helpful transport group. It left Halifax in a container on board the Swedish vessel Atlantic Conveyor, arriving in Gothenburg on Sept. 28.

We have just paid the roughly 1,000 dollars fees for trans-Atlantic shipping of 300 kilos and are having quarterly with the Swedish customs about the further 500 dollars value added tax charged. We think this is unreasonable for a collection of merely historical value. The collection will arrive in Stockholm, during

the second week of October, and will, first, be taken care of and sorted by Clas Svahn, before cataloguing and sorting onto the shelves of the AFU archives.

For the benefit of the many of us who do not know who Bill Caulfield was, Cherie has written, with much humor, a personal portrait of her dear father.

William "Bill" Caulfield

Dec. 19, 1925 – Jan. 17, 2007

My Dad was William "Bill" Caulfield. Sadly, at the age of 81, he passed away in January 2007 from a malignant brain tumor. Married to Bonnie for 54 years, with three children, Dad was an executive with a major airline for 33 years, and later ran two very successful businesses with Mom.

His interest in flying saucers began when he was a young man in Denver, Colorado. He had met a young woman whose father was a general in the Air Force. She shared the story her father had told her of dead alien bodies transported from Roswell after a crash landing of a UFO. Later, he read one of George Adamski's first books, and was hooked! While living in California, he joined a UFO organization in Los Angeles, where they would

SvD
"Bäst i klassen"
Internetworlds
Topp 100

PARIS
Ahhh Choucroute de la Mer!
Caroline Ringskog Ferrada-Noli

Sök på SvD.se:

Sök

Visa fler sökalternativ

sesam

Nyheter Stockholm Opinion Näringsliv Sport & Spel Kultur & Nöje Resor Mat & Dryck Bostad SvD A-O

Nyheter Under strecket Film Musik Litteratur Scen Spel Krog Konst Serier Tv Tv-guiden Quiz Mer läsning

Melodifestivalen 2009 The Pirate Bay-bloggen Bildspecial Webb-tv Nyhetsdygnet Filmlärs

Du är här: SvD.se > Kultur & Nöje > Nyheter > Tefaten flyger igen

Tefaten flyger igen

Publicerad: 23 november 2008, 14.34. Senast ändrad: 23 november 2008, 14.52

MÖTEN MED VARELSER och farkoster från okända världar är vår tids vandringsgäster. Historierna är en del av vårt KULTURARV precis som dalahästar och dansband. Lars Berge har grävt i världens största UFOARKIV och hittat några av vår moderna historias mest bisarra berättelser och tecken på ett NYVAKNAT INTRESSE för flygande tefat.

Textstorlek: A A A Skriv ut Läs vidare

Topplistor Senaste nytt

Nyheter Stockholm Näringsliv Sport Kultur / Nöje Resor

> 21:35 Andra konstprojekt som provocerat

> 21:30 Ily storm av kritik mot Konstfack

> 21:25 Latent kulturhat lockas fram

> 17:19 Dubbla budskap om integritet
> 16:56 Coldplay sålde bäst i världen 2008

> Se hela nyhetsdygnet

ANNONS

Artikkelen i Svenska Dagbladet etter at avisen avla Clas Svahn og AFU et besøk.

Artikkelforfatteren foran scanner og PC i AFUs arkiv.

Foto: Anders Liljegren

tid som mulig til å skanne inn noen hundre norske presseklipp fra 1950- og 1960-tallet. Det siste døgnet jobbet jeg hele torsdag og natt til fredag for å rekke over mest mulig, siden flyet tilbake gikk fra Arlanda i løpet av fredagen. Det ble en god fangst, for blant presseklippene dukket det opp noen norske fotosaker som vi ikke kjente til fra tidligere, og disse ble videreformidlet til databasen FOTOCAT (ved Vicente-Juan Ballester Olmos i Spania). Dessverre ble det ikke tid nok til å søke gjennom materialet fra 1970-tallet og fremover.

Etter en begivenhetsrik uke i Sverige gikk hjemveien tilbake fra Norrköping lettere enn ankomsten – ett tog og ett fly, ganske enkelt og greit. □

Ble Obama hyllet av grønne menn?

MYSTISK: Er det et UFO, eller er det bare en fugl. Det kan være en drone, eller kanskje Supermann. Diskusjonen er heftig. Forøvrig er det ingen som biter seg merke i skikkelsen som henger i lysmasten...

Faksimile: CNN

Var utenomjordiske tilstede da Barack Obama ble sverget inn som president i USA?

Vel, hvor enn kuriøst det høres ut, var dette en av de heteste nettdebattene i kjølvannet av innsvergelsen den 20. januar 2009 takket være "noe" som ble fanget av live-kameraene til CNN under den storslåtte seremonien i Washington D. C.

Flør forbi

På et oversiktsbilde av folkehavet på National Mall, med Washington-monumentet i bakgrunnen, flør noe forbi kameralinsene i en forrykende fart. Og tradisjonen tro er selvsagt bildene både uskarpe og vanskelige å tolke.

Videobildene - i alle mulige formater og tolkninger - har for lengst funnet veien til YouTube. Og der diskuteres det heftig hvorvidt det "bare er en fugl", eller noe helt annet og utenomjordisk.

Krangler om fugler

Objektets vinkler, fart og bevegelse utelukker fugleteorien for noen, mens andre mener det nettopp beviser at det er en fugl.

Saken spredde seg som en farsott i bloggverdenen, men nådde også de store kanalene som Fox News, Daily Mail, så vel som tvilsomme nyhetsformidlere, som den britiske tabloiden *The Sun* (under den fiffige og StarWars-inspirerte tittelen "The Empire Strikes Barack".)

Obama i UFO-debatt

Det er forøvrig ikke første gangen Obama konfronteres med utenomjordisk liv.

Tidlig i presidentvalgkampen var han i TV-duell med motkandidat, partifelle, kongressmedlem og UFO-observatør Dennis Kucinich. Sistnevnte måtte selvsagt forklare utfyllende om da han selv så et UFO (se også UFO nr. 3-4 2007).

Og da måtte selvsagt Barack Obama svare på om han tror på utenomjordisk liv.

- Jeg vet ikke. Og jeg later ikke som om jeg vet heller. Men jeg vet det finnes liv på Jorden, og at vi ikke tar godt nok vare på livet her...

Kilde:

Dagbladet.no, 25. januar 2009/MDK

Spennende offentliggjøring av det danske flyvåpenets UFO-arkiv

Av Ole Henningsen

Nå har også det danske forsvaret offentliggjort sitt UFO-arkiv. Ansporet av flere andre lands offentliggjørelser de siste årene besluttet man på høyt militært hold i Danmark å gjøre det samme, i slutten av januar 2009. Mangeårig medarbeider i Skandinavisk UFO Information, Ole Henningsen, gir her sin personlige beretning fra den dagen da offentliggjøringen fant sted.

Onsdag 28. januar

Det er tidlig opp denne onsdag morgen og av gårde med fergen litt senere. Når man bor på Lolland og er blitt spesielt innbudt til å besøke et av Danmarks viktige militære sentre, som ligger i Midtjylland, er det om å gjøre å komme i gang allerede fra morgenen. Det er også en spesiell dag den 28. januar 2009, for besøket gjelder Flyvertaktisk Kommando i Karup, hvor Flyvåpenet har valgt å offentliggjøre, presentere og overrekke sine UFO-arkiver til Skandinavisk UFO Information (SUFOI)¹ og dermed til offentligheten.

I de senere år har blant annet Frankrike og Storbritannia valgt å offentliggjøre deres hittil hemmeligholdte UFO-arkiver. Andre land som USA og Spania m.fl. har gjort det tidligere. Overfor media har jeg ved flere anledninger uttalt, at hvis det er et sted innenfor Forsvaret i Danmark, hvor det kunne eksistere arkiver med relasjon til UFO-observasjoner, så måtte et passende sted å spørre være Flyvertaktisk Kommando

(FTK). Allerede for 36 år siden fikk jeg faktisk frigitt kopier av interne dokumenter og rapporter av FTK i en spesifikk sak, som jeg undersøkte for SUFOI.

Kontakter innen Flyvåpenet gjorde det i løpet av 2008 klart, at det rent faktisk befinner seg en såkalt "UFO-mappe" med arkiverte UFO-rapporter hos FTK, og at SUFOI og andre interesserte kunne få adgang til dette innhold.

En av journalistene ved FTKs pressetjeneste, Niels Toftgaard, har nå skrevet en artikkel om UFO-mappens innhold til publisering i februarutgaven av Flyvåpenets tidsskrift *Flyvevåbnet*², så en invitasjon til å se materialet før artikkelen blir offentliggjort må sies å være særdeles velkommen.

Media lukter nyhetene

Tidlig på morgenen rekker jeg å høre et intervju med kaptein Thomas Pedersen (FTK) i radio P3, om at Flyvåpenet denne dagen vil offentliggjøre sitt UFO-arkiv. Før jeg setter meg i bilen, ser jeg over FTK

sin hjemmeside. Her er offentliggjørelsen omtalt, i tillegg til en meget fin omtale av SUFOI. Jeg tenker at det allikevel ikke vil få den store omtalen i media.

Men her tar jeg grundig feil. Jeg har knapt startet på min kjøretur mot Karup, før mobilen begynner å gløde. Snart er det mine kontakter i FTK, som spør om min ankomsttid og andre avtaler, snart er det Danmark Radio (DR) TV-Avisen, som spør om de med et kamerateam kan følge min ankomst til og besøk hos FTK. Jeg orienterer min kone og SUFOIs formann Kim Møller Hansen om utviklingen.

Hos FTK

Jeg er ved ankomsten til hovedvakten på Flyvestation Karup nettopp blitt forsynt med mikrofon av TV-Avisen, da mobilen igjen ringer med TV2 Fyn på banen. De har vært inne på FTKs hjemmeside og vil naturligvis gjerne lage noe med lokalt preg. De vil gjerne ha tak i den 15-årige gutten som i 1982 en tidlig sommermorgen på Fyn iakttok et lysende objekt på bakken med fem små vesener utenfor. Jeg kjenner godt til observasjonen og har sett den tilhørende tegningen, som på et tidspunkt ble utsendt av SUFOI som en del av noe pressemateriale. Den har åpenbart havnet i UFO-arkivet.

Jeg må nok skuffe dem. Det vil ikke være mulig nå nesten 27 år senere å lokalisere gutten, da SUFOIs rapportmateriale for tiden er hos UFO-Sverige til skanning og registrering. Dessuten måtte man finne den nå 42-årige mann og få hans tillatelse (som er SUFOIs policy på det området) før navnet kan bli frigitt til pressen. Jeg henviser dem til Ole J. Knudsen, som er planetarieleder på Steno Museet i Århus, og som har en UFO-messig bakgrunn fra Svendborg og SUFOIs Alarmcentral i mange år. Han kan kanskje gi en "lokal" vinkel på deres historie.

Jeg hilser på journalist Niels Toftgaard og Rune Dyrholm fra FTKs pressetjeneste

Mappen med UFO-rapportene.
Foto: Ole Henningsen

Til venstre: Våpenskjoldet til
Flyvertaktisk Kommando.

Hovedporten til Flystasjon Karup.

Foto: Flyvåpenet

samt kaptein Thomas Pedersen, som står for den mer offisielle "offentliggjørelsen". Jeg forsynes med adgangskort til flystasjonens område og blir av TV-Avisen filmet ved innkjørselen gjennom hovedvakten og lager noen ekstra opptak.

Det avtales at presentasjonen av UFO-mappen og dens innhold kan foregå i lokalene hvor Flyvåpenets Historiske Samling (FLYHIS) holder til i nærheten av flystasjonen. Det er onsdag, så en lang rekke engasjerte og historisk interesserte, tidligere medarbeidere er i gang med deres ukentlige arbeid med samlingene.

TV-Avisens filmteam stiller opp med utstyret sitt i et passende lokale, og så går opptakene i gang.

Presentasjon av UFO-mappen

Hvorfor egentlig offentliggjøre dette materialet nå, spørres det, og kaptein Thomas Pedersen (FTK) forteller at mappen i flere år har hatt sin plass på hyllen i hans kontor. Da det egentlig ikke er noe hemmelig i den, så modnet etter hvert idéen om å offentliggjøre innholdet, som man også har gjort andre steder rundt om i verden.

Flyvåpenet har i mange år registrert og tatt notater når folk har ringt og fortalt om usedvanlige ting på himmelen. Man kontaktet i noen tilfeller andre instanser innenfor Forsvaret for å høre om det var noe usedvanlig å se på radarskjermer, eller om det var øvelser i gang med bruk av flares eller andre ting. Kanskje kunne man løse

mysteriet på denne måten, og ellers gjorde man egentlig ikke mer med saken, forteller Thomas Pedersen.

Flyvåpenet har normalt ikke foretatt andre former for undersøkelser av UFO-beretninger. Det er ikke akkurat vår jobb, forteller han videre. Det er Flyvåpenets oppgave å konstatere om de observerte ting er en fare for landets sikkerhet, og er de ikke det, så er det ikke lenger vårt bord.

Kaptein Thomas Pedersen forteller videre at mappens innhold egentlig ikke har vært hemmelig som sådan. Det har man også fortalt, når visse media ved forskjellige anledninger har spurt etter et slikt "hemmelig UFO-arkiv". Når FTK så har henvist til at pressen bare kunne komme innom og kikke i materialet, så har interessen liksom dalt litt, og det kom aldri noe mer ut av det. Men nå var man altså blitt enig om å foreta en mer offisiell offentliggjøring og overdra materialet til SUFOI.

UFO-mappens innhold

Det er naturligvis utrolig spennende å få "overrakt" selve mappen offisielt og bla igjennom den for første gang. Alle de såkalt sensitive opplysninger som navn, adresse og telefonnummer m.m. er fjernet fra rapportene i likhet med praksis fra de utenlandske UFO-arkivene. Jeg kan likevel gjenkjenne en del henvendelser, som jeg selv på SUFOIs vegne har sendt i tidens løp.

Også en større sak, som omhandlet nedfall av isklumper i en villahage, bærer preg av SUFOIs grundige etterforskningsarbeid. Det viste seg at det etter hvert illeluktende materialet stammet fra et flytoalett.

Rapportmaterialet omfatter tiden fra 1978 til 2002, og langt de fleste rapportene er skrevet på et gammelt formular, nr. 3622, som jeg kan nikke gjenkjennende til. Det er forsynt med gammel rettskrivning og stammer helt tilbake fra 1946, hvor den ble uformet av major Per Winge i forbindelse med hans undersøkelse av de såkalte "spøkelsesrakettene", som ble observert over hele Skandinavia – også fra Danmark.

UFO-arkivet inneholder kun én enkelt fotosak, forteller kaptein Thomas Pedersen, og viser frem et bilde av en slags manetlignende sky på himmelen over Viborg i 1974. Også denne saken kan jeg nikke gjenkjennende til, da jeg for flere år siden undersøkte saken til bunns for SUFOI – forøvrig med god hjelp fra FTK.

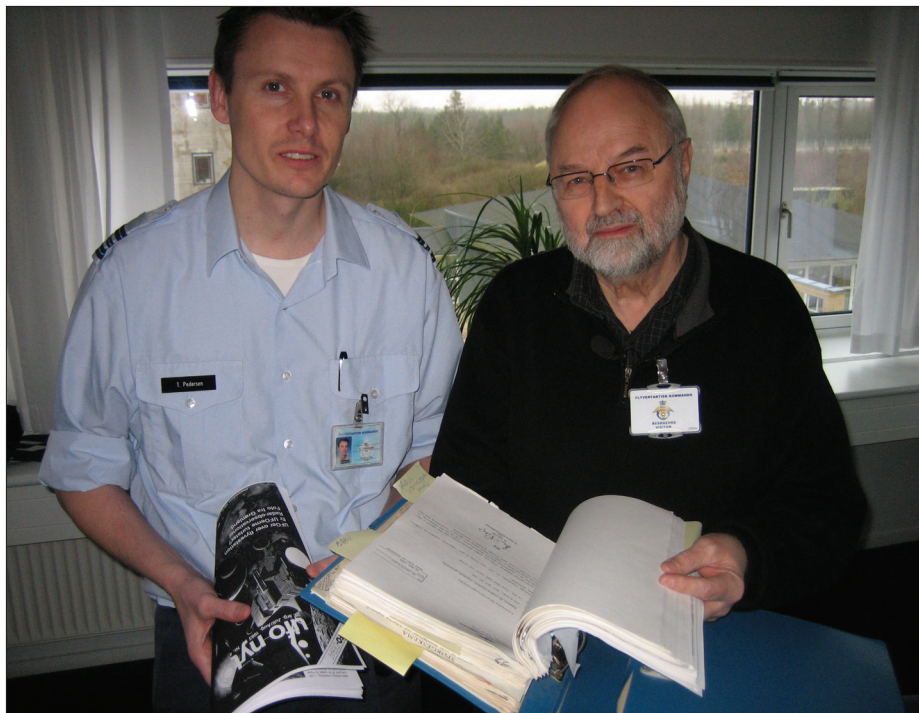
Jeg hadde tidligere i måneden tilbudt meg å hjelpe FTK med det praktiske arbeidet med å fjerne sensitive opplysninger fra det gamle arkivmaterialet, samt skanning av papirene. FTK manglet arbeidskraft og denne jobben lå ikke akkurat øverst i bunken.

Fortsettelse på neste side

SUFOIs første gjennomgang av UFO-mappen. Rune Dyrholm (til høyre) kjenner mappens innhold da han har vært ansvarlig for det rent praktiske arbeid med anonymisering og skanning av innholdet. I midten sees kaptein Thomas Pedersen og Ole Henningsen. Til venstre to medarbeidere fra TV-Avisens filmteam.

Foto: Ole Henningsen

“UFO-mappen har i flere år stått i hyllen på mitt kontor”, forteller kaptein Thomas Pedersen. Han er en av kreftene bak offentliggjøringen av innholdet. “Den inneholder jo allikevel ikke noen form for hemmeligheter, så materialet kan like godt komme frem, så kan alle se hva som ligger i arkivet”. SUFOIs Ole Henningsen kunne samtidig overlevere FTK blant annet kopier av arkivmateriale som ligger forut for det nå offentliggjorte, militære arkivmateriale.

Foto: Ole Henningsen

Heldigvis lyktes det FTK å få jobben utført av en midlertidig pressemedarbeider, Rune Dyrholm, som meget effektivt fikk denne del av prosessen ferdig på kort tid.

Materialet på 329 sider er samlet i en pdf-fil på 30MB og kan lastes ned av alle interesserte fra Flyvertaktisk Kommando sin hjemmeside³.

Adjø til FLYHIS

Vi sier adjø til de historisk interesserte folk hos FLYHIS, som kunne fortelle spennende historier om hurtiggående radarekkoer, fra

den gang man hadde mindre avansert utstyr å jobbe med. Men disse og andre beretninger må jeg ha til gode til en annen gang.

Vi beveget oss deretter videre til Flyvertaktisk Kommandos nye bygning ved siden av den gamle bunkeren fra Den andre verdenskrig, som i mange år huset FTK. Ny oppstilling av kamera og lys m.m. og flere opptak. Blant annet har jeg medbrakt et videoklipp tatt av Leo Nygaard ved Odense den 15. september 1996, og som noen stykker av oss ser på og kommenterer. Kan det være et helikopter, en ballong, en...? Uten

at vi når frem til en løsning.

Mobilen ringer flere ganger underveis. Blant annet fra TV2 Nyhetene i Odense, som gjerne vil høre om muligheten for et intervju. De har også sendt en filmfotograf til FTK for at få tatt noen bakgrunnsklipp til et innslag til nyhetene 22.00. Jeg henviser dem rent lokalt til Leo Nygaard, da det er viktig å få hans videoopptak vist til mange mennesker i et lite håp om, at noen kan melde seg på banen med gode og seriøse forslag på hva han og hans kone har filmet denne septemberdagen i 1996.

Vi gjennomgår en del av det materialet jeg har medbrakt til mitt besøk hos FTK. Noe av dette materialet er pussig nok kopier av korrespondanse og rapporter fra FTK, som ligger forut for det nå offentliggjorte materialet.

Kaptein Thomas Pedersen gjør pressen oppmerksom på at UFO-rapporter fremover skal innrapporteres til SUFOI på adressen <http://www.ufo.dk/>. Jeg kan supplere med å fremheve det glimrende samarbeide på rapportområdet som SUFOI har hatt med Flyvertaktisk Kommando og andre militære myndigheter, som f.eks. Søværnets Operative Kommando (SOK) i Århus.

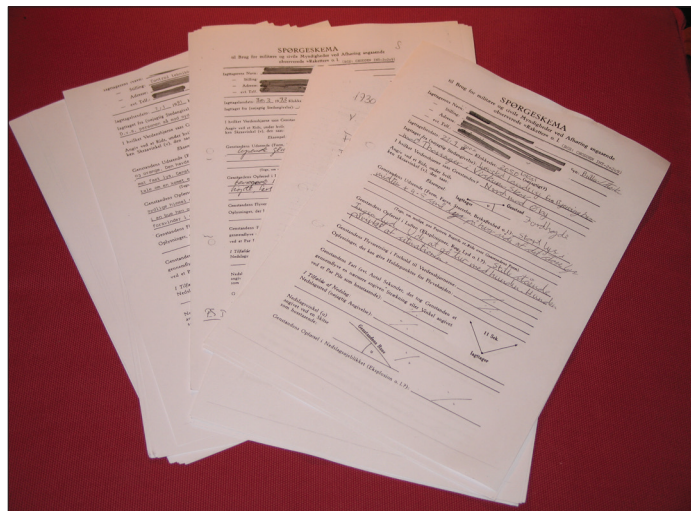
DRs Deadline er på banen. Det ender med at kaptein Thomas Pedersen drar til TV-studio i Holstebro og blir intervjuet derfra til utsendelsen kl. 17. Så jeg får UFO-arkivet kopiert og med meg i hånden, før Thomas tar avskjed på slutten av en for begge parter utbytterik dag.

En litt mer privat prat over en kopp kaffe blir det også tid til, i FTKs OPSCENT med en av SUFOIs gode kontakter, som har vært utrolig hjelpsom i atskillige år med opplysninger om militær flytrafikk i det danske luftrom i et gitt tidspunkt. Det hilses på en lang rekke medarbeidere som kommer

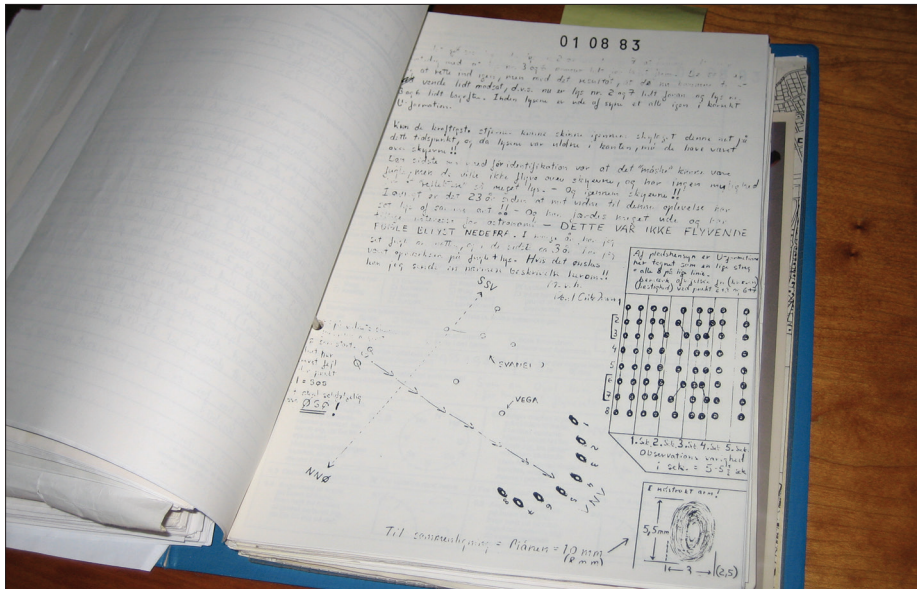
Kaptein Thomas Pedersen (FTK) var i ilden hele dagen med uttalelser til pressen og presenterer her UFO-mappen for TV-Avisens filmteam, mens SUFOIs Ole Henningsen (til høyre) ser interessert på.

Foto: Ole Henningsen

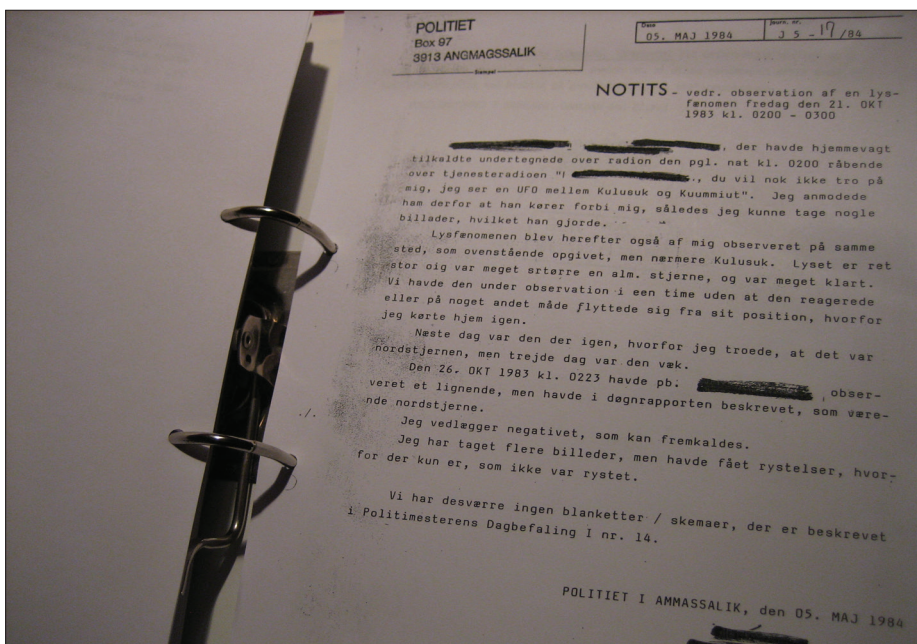
Langt det meste av rapportmaterialet består av notater eller innrapporteringer på det gamle rapportformular utarbeidet i 1946 vedrørende undersøkelser av beretninger om de såkalte “spøkelsesrakettene”, som ble iaktatt over hele Skandinavia – også Danmark.

Foto: Ole Henningsen

Dokumentside fra UFO-mappen.

Foto: Ole Henningsen

Blant UFO-mappens mer interessante rapporter er flere observasjoner gjort på forskjellige tidspunkter på Grønland og av politiet rapportert via Grønlandskommandoen videre til Flyvertaktisk Kommando.

SUFOI og FTK har undersøkt dette fotoet fra Viborg og med sikkerhet fastslått at det er snakk om damputslipp fra et lokalt kraftverk.

Foto: SUFOI Picture Library

FTK holder nå til i den nye røde bygningen. Den grå betongbunkeren i bakgrunnen er den gamle arbeidsplassen.

Foto: Flyvåpenet

forbi, og plutselig dukker en gammel UFO-bekjent opp, som jeg ikke har sett på 35 år. Jo, verden er liten.

Etter en kjøp tur inn til Presseavdelingen, kan jeg takke av etter en spennende dag hos Flyvertaktisk Kommando og deres engasjerte medarbeidere.

På vei hjem

Fikk jeg så oppfylt forventningene til besøket? Ja, absolutt! Etter så mange års venting var det både interessant og spennende som den første "sivilist" endelig å stå med dette materialet i hånden. Jeg hadde ikke forventninger om at materialet ville inneholde de helt store UFO-hemmeligheter. Og det gjør det heller ikke. Ikke slik å forstå at det bare kan gå i SUFOIs arkiv. Nå skal mappens innhold i den kommende tid studeres nærmere, og visse beretninger vil antageligvis bli offentliggjort.

Rent historisk er det helt sikkert en riktig beslutning fra FTKs side å offentliggjøre dette materiale i et forsøk på å avmystifisere tingene. Det kan vi i SUFOI kun hilse velkommen.

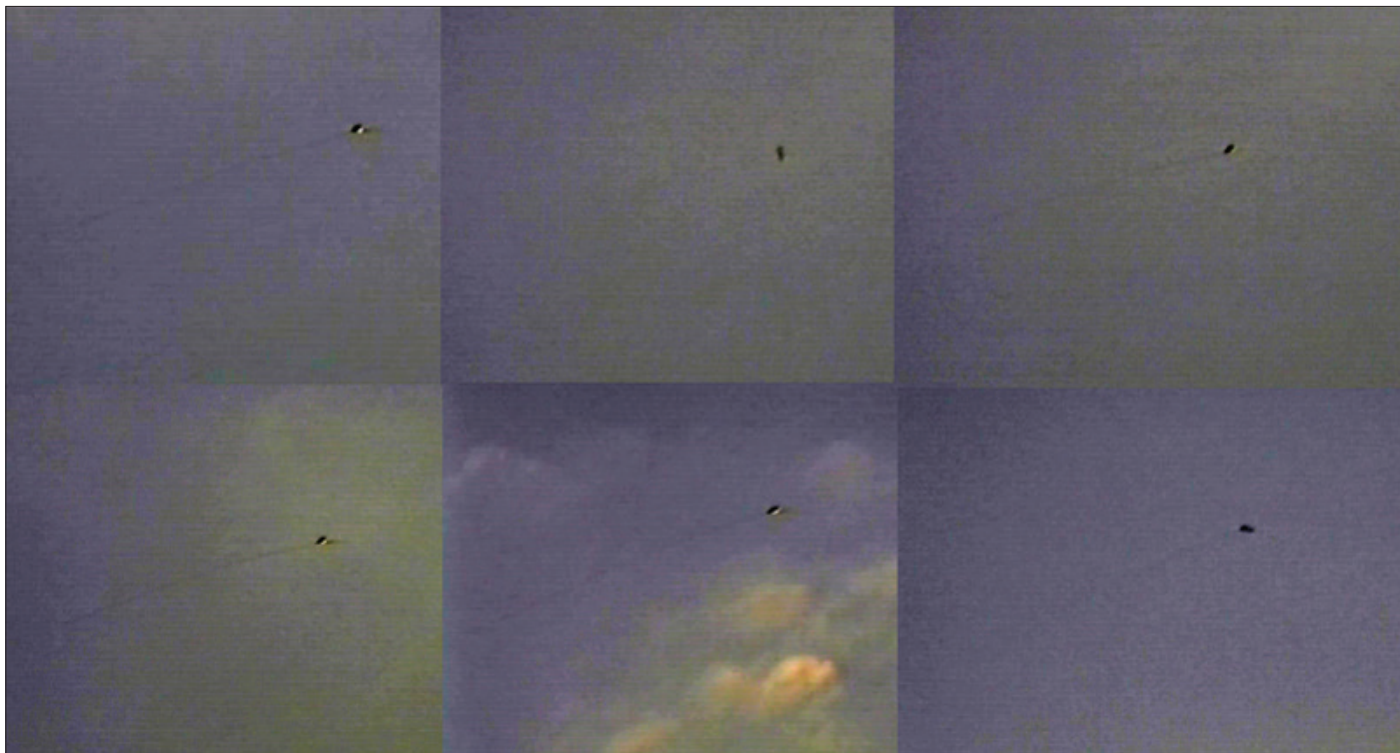
Telefonen er stadig varm, og SUFOIs formann Kim Møller Hansen kan fortelle at hans telefon ikke har stått stille de siste fire timene p.g.a. henvendelser om intervjuer fra diverse media.

Videre mot Lystrup ved Århus hvor SUFOIs webmaster, Flemming O. Rasmussen bor, for å få UFO-mappens materiale kopieret over på hans server til senere bruk. Overfører også de fotos som jeg har tatt i dagens løp til hans server, så jeg er fri for å belaste min minimale internettoppkobling mer enn høyst nødvendig.

Over telefonen får jeg referert innslaget i Deadline kl. 17 med Thomas Pedersen. Som ventet et flott innslag. TV2 er igjen på banen og spør om jeg kan rekke å komme forbi Kvægtorvet i Odense for en kort kommentar til det innslaget de har tenkt å sende kl. 22? Jo, det klarer vi nok også.

Stadig mer media

Telefonen kimer igjen. Nå om TV-Avisens Fortsettelse på side 17

Stillbilder fra Leo Nygaards optak ved Odense den 15. september 1996.

Foto: Leo Nygaard

www.ufodk.dk, P.6.6 04.1820

SPØRGESKEMA

til Brug for militære og civile Myndigheder ved Afhøring angaaende observerede »Raketter« o.l.

(RØR: ØRØDEN TMD-2009)

Iagttagers Navn: _____

— Stilling: _____ Alder: _____ Syn: _____

— Adresse: _____

— evt. Telf.: _____

Iagttagelsesdato: 22.11.96. Klokkeslet: 0400 E. (nøjagtigt) hvor ser det i V. H. m. v.

Iagttaget fra (nøjagtig Stedangivelse): Syd for Køge ved ned faldet

I hvilket Verdenshjørne naar Genstanden? Syd Genstand

Angiv ved et Rids, under hvilken Skraavinkel (v), den naar:

Eksempel: Iagttagers

Genstandens Udseende (Form, Farve, Størrelse, Beskaffenhed o.l.):

guldigt lys med grønligt dør omkring sig

(Tegn, om muligt, som Papirets Billedet et Rids over Genstandens Form.)

Genstandens Ophold i Luften (Eksplosioner, Reg. Lys o.l.):

bevæger sig hurtigt over himlen i retning af syd

Genstandens Flyvetræning i Forhold til Verdenshjørnerne:

alle retninger 2 min. længere på himlen

Oplysninger, der kan give Holdpunkter for Flyvehøjden:

Genstandens Fart (evt. Antal Sekunder, det tog Genstanden at gennemflyve en nærmere angiven Strækning eller Vinkel angivet ved et Par Pile som husestænde):

11 Sek. Iagttagers

I Tilfælde af Nedslag: Nedslagssted (nøjagtig Angivelse):

SPØRGESKEMA

til Brug for militære og civile Myndigheder ved Afhøring angaaende observerede »Raketter« o.l.

(RØR: ØRØDEN TMD-2009)

Iagttagers Navn: _____

— Stilling: _____ Alder: 15 Syn: normalt

— Adresse: _____

— evt. Telf.: _____

Iagttagelsesdato: 21.9.96 Klokkeslet: 12.15 (nøjagtigt)

Iagttaget fra (nøjagtig Stedangivelse): Bæzel

I hvilket Verdenshjørne naar Genstanden? Sydvest, bag Skovrindingsstien

Angiv ved et Rids, under hvilken Skraavinkel (v), den naar:

Eksempel: Iagttagers

Genstandens Udseende (Form, Farve, Størrelse, Beskaffenhed o.l.):

Hvid, lysende, sprogende

(Tegn, om muligt, som Papirets Billedet et Rids over Genstandens Form.)

Genstandens Ophold i Luften (Eksplosioner, Reg. Lys o.l.):

bevæger sig hurtigt over himlen i retning af sydvest ca. 15 min.

Genstandens Flyvetræning i Forhold til Verdenshjørnerne:

Oplysninger, der kan give Holdpunkter for Flyvehøjden:

Genstandens Fart (evt. Antal Sekunder, det tog Genstanden at gennemflyve en nærmere angiven Strækning eller Vinkel angivet ved et Par Pile som husestænde):

11 Sek. Iagttagers

I Tilfælde af Nedslag: Nedslagssted (nøjagtig Angivelse):

Nedslagsvinkel (v) angivet ved et Rids som husestænde:

Genstandens Ophold i Nedslagsområdet (Eksplosion o.l.):

Midt April nat; den omkomne omkom
 9 km i manuskript
 12 "skyffelt" dør
 omkom om sig selv
 og 0 i Cirkel
 Blev underkølet af luft i
 gennem og smulede igen
 Ingen lyd
 Over flere minutter

Statens Luftfartsvæsen
 Civil Aviation Administration - Denmark

Telefax/Facsimile
 37 10 18 14

Til/To: _____

PLA/FTK
 Sæmp J.

Dato/Date:
 6. juni 1996

Vores ref./Our ref.:
 ...

Deres ref./Your ref.:
 ...

Sagsbehandler/Contact person:
 Erik F. Jørgensen, lokal 477

Antal sider inkl. denne side/Number of pages including this sheet:
 1

Emne/Subject: OBSERVATION AF IDENTIFICERET FLYVENE OM KØGE

Følgende rapport modtaget vedr. observationen:
 STED: København, Svanevæn, husestænde
 TID: Fredag, den 25. maj 1990, kl. ca. 2005 L.
 OBS.: I retning af øst observeres et uidentificeret objekt, som bevæger sig fra syd og vest i meget mærkelige bevægelser, da objektet efter observatørens opfattelse - bevægede sig i flak-flak, frem og tilbage over himlen, ved nærmest flyvende bevægelser objektet sig med lysets hast. Overstående observeret af: Sæmp Jørgensen.

hvor evt. supplerende oplysninger kan indhentes.
 Luftfartstjenesten har ikke modtaget andre rapporter om emnet i de senere dage.

Med venlig hilsen
 Sæmp Jørgensen

Statens Luftfartsvæsen
 1000 Copenhagen NV
 Telefon 37500
 Facsimile 37500
 9 00-15 30

30. Objektet sås med og gennem: ☐ Øst ☐ Vest ☐ Nord ☐ Syd

31. Hvad tror De selv, det var De så? ukendt lys

32. I hvilken komposition (eller verdenshjørne) befandt objektet sig, da De så det? syd

33. I hvilken komposition (eller verdenshjørne) befandt objektet sig, da det forsvandt?

34. Diagrammet til venstre viser hele himlen, som den såg sig ud for enhver observerer. Observeren tænkes stående i midten af luften. Ved brug af dette diagram, kan man give et tre-dimensionalt billede af det pågældende objekt. Et objekt, hvis størrelse kan vides ved at forbinde de punkter, objektet befandt sig på, med en lige eller buet linie. For at lette arbejdet er linjerne på den nederste halvdel tegnet med et udvalgt antal, og med en firkant og en cirkel til at lette på den øverste. Angiv med et X hvor objektet kom til ro. Tegn kurven og marker evt. stop med O, angiv med en pil i hvilken retning objektet flyttede.

35. Baser på følgende kortlæst, men så udmærkede som muligt

Efter telefonoplysning observerede jeg en kraftig lysende plet mod syd. Da jeg havde vagt, talte jeg med vagthavende officer om det, og medens vi snakkede, og samtidig så på den lysende plet, forsvandt den pludselig.

Jeg erklærer, at oplysningerne er rigtige

FSN Ålborg, den 8. 7. 1996

Et lite udtzug av UFO-mappens innhold. Mappen dekker Flyver Taktisk Kommandos arkivering i årene 1978 til 2002.

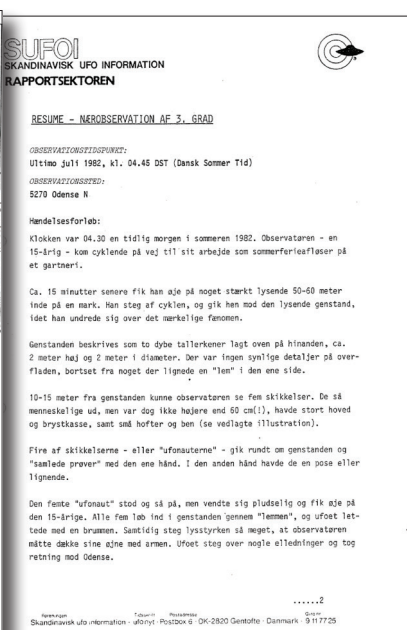
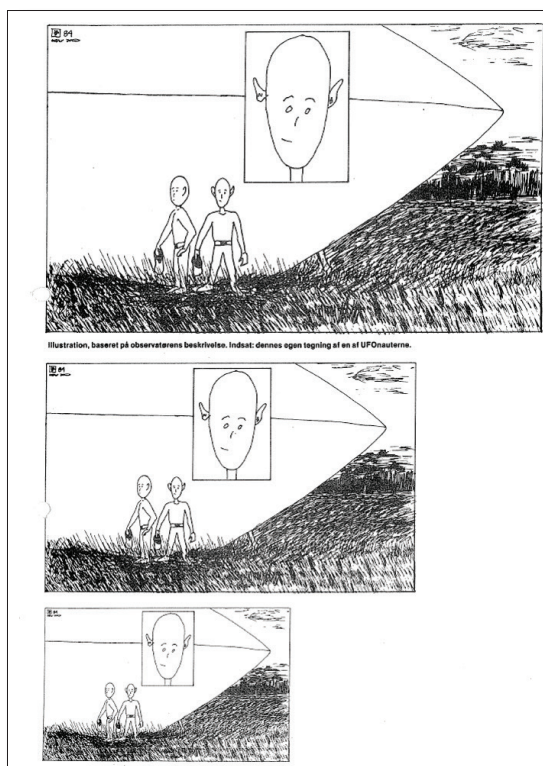
Journalist Niels Toftegaard, hvis artikkel og bilder i Flyvåpenets eget tidsskrift *Flyvevåbnet* var med på å sette dato for UFO-arkivets offentliggjøring.

Foto: Ole Henningsen

SUFOI Ole Henningsen på vei hjem med UFO-mappens innhold. Det har vært en spennende og interessant dag, hvor det som forventet ikke ble funnet ekstraordinære hemmeligheter hos Flyvåpenet.

Foto: Ole Henningsen

En av mappens mer spektakulære rapporter: En nærkontakt i juli 1982, observert av en 15-åring.

innslag om UFO-arkivets offentliggjøring. Det refereres som et glimrende resultat. Men allikevel undrer jeg meg stadig som alminnelig seer over, at 2½ times arbeid blir til et 2-3 minutters innslag. Men det er jo heller ikke verdens største begivenhet – og heller ikke de får jo mange minutter i de "raske" media.

Etter en lengre kjøretur til Odense, oppstilling i TV-stasjonens kjente, lange gang med lys og kamera og mikrofon, blir det til en kort kommentar, som avslutter deres innslag kl. 22, som for størstepartens vedkommende er intervju med Leo Nygaard og visning av hans videofilm.

Fra Odense videre mot Lolland. Det blir en kjøretur over Storebæltsbroen, da klokken nå er så mange at ferjen fra Langeland

ikke kan nås. Orienterer underveis den lokale presse om dagens forløp.

Hjemme igjen over midnatt, og så i gang med å besvare e-post – de fleste fra utenlandske kontakter som har hørt om offentliggjøringen og meget gjerne vil vite mer samt ha bilder av materialet. Klokken bliver over 3 innen sengen blir inntatt, men så kan man da også få seg en god natts søvn... Inntil kl. er litt over 7, så er Nordjyllands Radio på mobilen og spør om jeg kan være med i et direkte intervju her og nå om denne saken. Jo, det var bestemt en spennende og utmattende, men absolutt utbytterik dag.

Kilde:

www.ufo.dk/arkiv/arkiv-ag/fly-ufo.htm

Oversettelse:

Ole Jonny Brænne

Noter:

- 1 www.ufo.dk/
 - 2 www.ufo.dk/billeder/ufo-mail/2009/um09-105.pdf
 - 3 forsvaret.dk/FTK
- Nyt%20og%20Presse/Pages/UFO.aspx

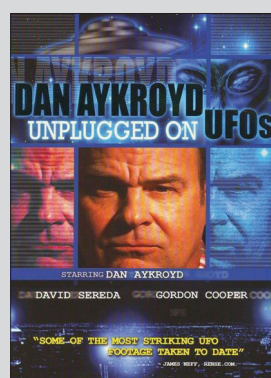
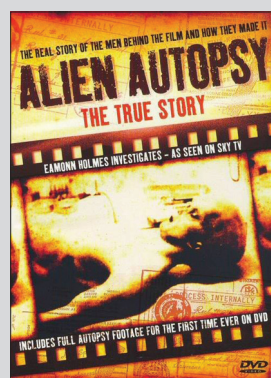
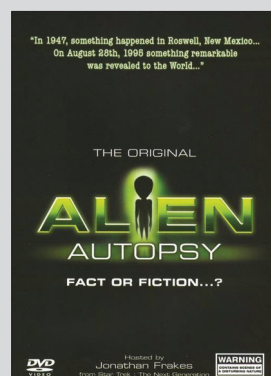
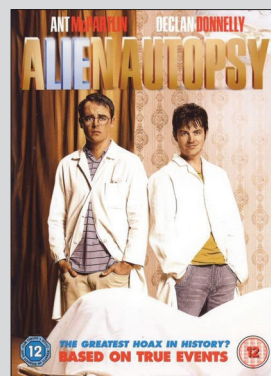
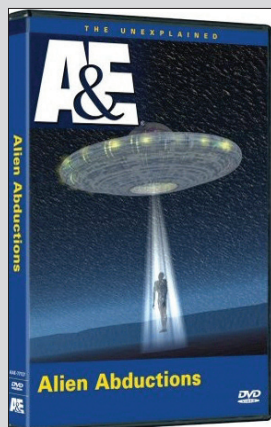
Etterskrift

Oversetter Ole Jonny Brænne tok i ettertid kontakt med Ole Henningsen og stilte ham spørsmål om tidlige danske UFO-rapporter:

Den danske UFO-mappen inneholder altså rapporter fra årene 1978-2002. Jeg spurte Ole Henningsen i SUFOI om hvordan det forholdt seg med UFO-rapporter fra før 1977, for det danske flyvåpenet har jo selvsagt også mottatt rapporter i de årene. Ole svarte at "Jeg har rapportmateriale i enkeltsaker fra før 1977, f.eks. noen få dokumenter fra august 1970. Noen av disse dokumentene kunne jeg ta med til FTK-møtet.... altså kopier av dokumenter som FTK ikke har lenger selv. Dette materiale finnes altså ikke lenger hos FTK, men må antas (min antagelse) arkivert et eller annet sted i Forsvarets arkiver ved Riksarkivet. Eller det er destruert av en eller annen årsak på et tidspunkt. Flere av de eldre medarbeiderne i Flyvåpenet som jeg hadde håpet å møte den 28. januar 2009 er dessverre ikke lenger i live, og de er antageligvis de eneste som kunne kaste lys over dette tidlige materialet. Spøkkelsesrakett-rapportene fra 1946 fant SUFOI for flere år siden i Forsvarets arkiver ved Riksarkivet."

Videre sier han "Så jeg går ut fra at FEs arkiver finnes et sted i Forsvarets arkiver ved Riksarkivet. Om de er tilgjengelige ved jeg p.t. ikke noe om". □

Til salgs fra UFO-NORGE

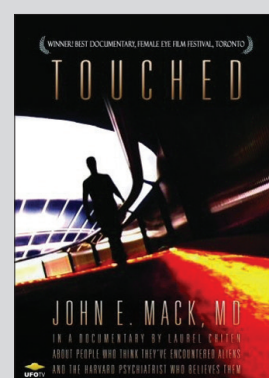
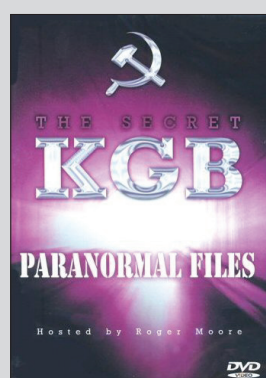
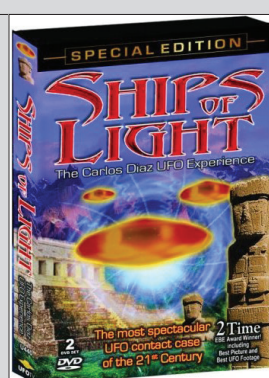
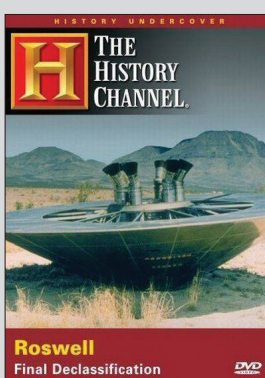
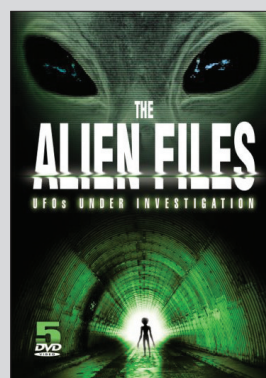
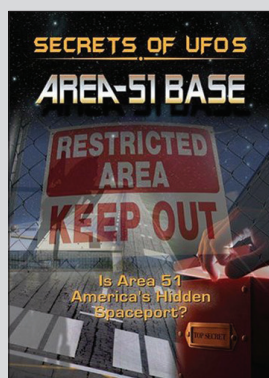
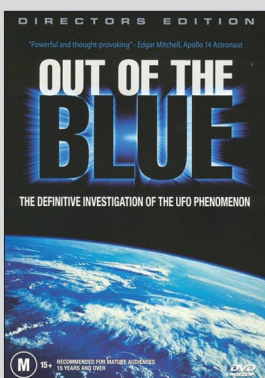
DVDer

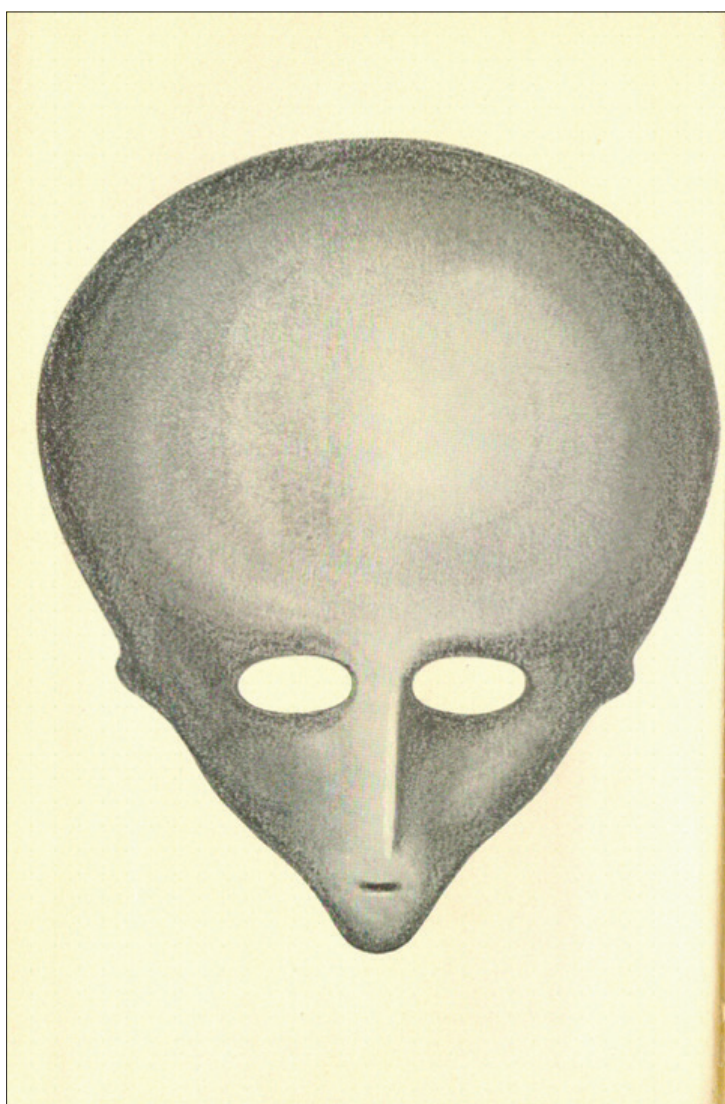
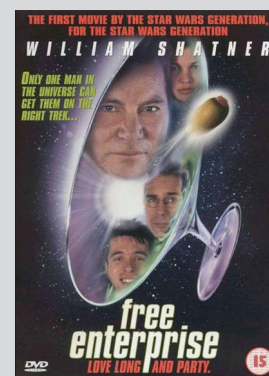
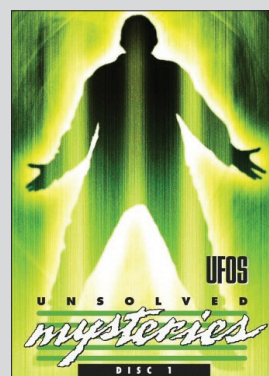
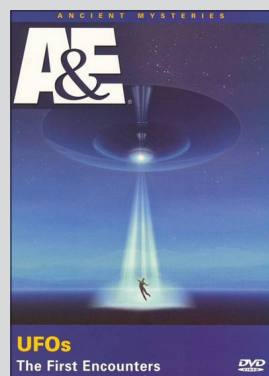
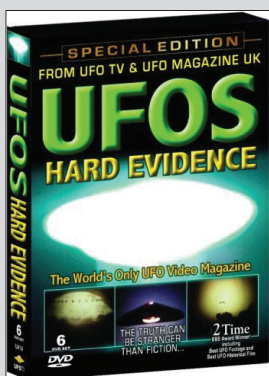
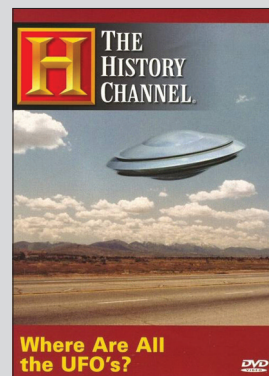
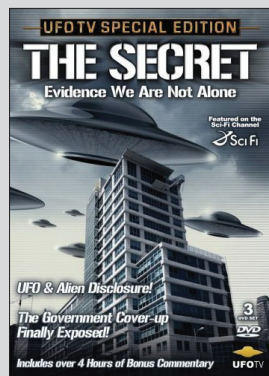
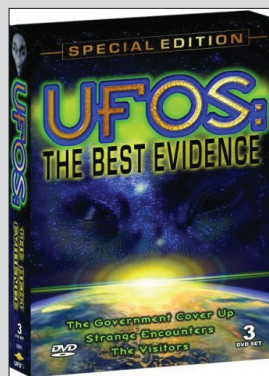
	Kr.
Alien Abductions Sonefri, 1997, engelsk tale, 46 minutter	175,-
aLIEn Autopsy Sone 2 UK, 2006, engelsk tale, 92 minutter	175,-
Alien Autopsy: Fact or Fiction...? Sonefri, 2006, engelsk tale, 60 minutter	200,-
Alien Autopsy: The True Story Sonefri, 2006, engelsk tale, 82 minutter	175,-
Dan Aykroyd Unplugged On UFOs Sone 1 US, 2005, engelsk tale, 81 minutter	200,-
Out Of The Blue Sonefri, 2004, engelsk tale, 95 minutter + ekstra-materiale	275,-
Roswell: Final Declassification Sonefri, 2005, engelsk tale, 44 minutter.	175,-
Secrets of UFOs: Area 51 Base Sone 1 US, 2006, engelsk tale, 50 minutter	125,-
Ships of Light Dobbel-DVD, sone 1 US, 2004, engelsk tale, 164 minutter	350,-
The Alien Files Boks (5 DVDer), sone 1 US, 2003, engelsk tale, 600 minutter	250,-
The Secret KGB Paranormal Files Sonefri, 2005, engelsk tale, 87 minutter	150,-
The UFO Files Boks (3 DVDer), sone 2 UK, 2003, engelsk tale, 598 minutter.	225,-
Touched Sone 1 US, 2008, engelsk tale, 66 minutter	250,-
UFO Hunters: Complete Season One Boks [steelbook] (4 DVDer), sone 1 US, 2008, 611 minutter	450,-
UFOs Hard Evidence Boks (6 DVDer), sone 1 US, 2005, engelsk tale, 436 minutter ("UFOs: Hard Evidence" vol 1 - vol 6)	750,-
UFOs The Best Evidence Boks (3 DVDer), sone 1 US, 2005, engelsk tale, 180 minutter	450,-
UFOs: The First Encounters Sonefri, 1996, engelsk tale, 46 minutter	175,-
UFO The Secret: Evidence We Are Not Alone Boks (3 DVDer), sone 1 US, 2007, engelsk tale, 311 minutter	450,-
Unsolved Mysteries: UFOs Boks (4 DVDer), sone 1 US, 2004, engelsk tale, 360 minutter	350,-
Where Are All the UFOs? Sonefri, 1996, engelsk tale, 96 minutter	175,-

Flere spennende saker er å finne i UFO-NORGEs webshop på www.ufo.no !

Bestill ved å sende e-post til post@ufo.no

eller brev til UFO-NORGE, Karl Staaffsvei 70, 0665 Oslo.

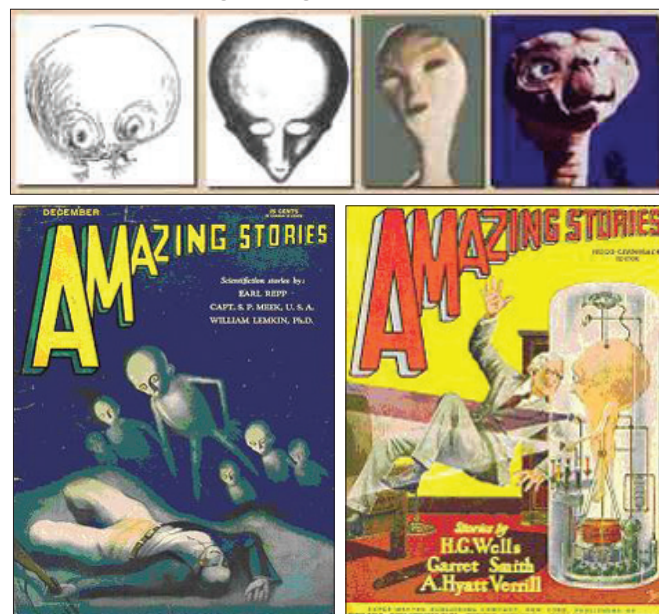

Tegning til ettertanke: Ole Jonny Brønne fant denne tegningen av et hode fra en "alien" i boken *If Tomorrow Comes* skrevet av Louis Aaron Reitmeister, utgitt i 1934.

Utseendet er mistenkelig likt det UFO-observatører i etterkrigstiden (særlig de siste tre tiår) har rapportert om de såkalte "Greys" og andre (påstått) utenomjordiske vesener.

Flere UFO-etterforskere (deriblant engelske Hilary Evans) har påpekt den store likheten mellom utenomjordiske beskrevet i science fiction historier fra 1920-30 tallet og moderne beretninger om møte med "aliens". Magasinet *Amazing Stories* brakte mange av dem (nederst på siden). —Mentz Kaarbø

Under: Utviklingen av aliens i populkulturen. Fra venstre: En fremstilling fra sent 1800-tall; Reitmeisters versjon fra 1934; Stephen Spielbergs to utgaver fra henholdsvis 1977 (*Nærkontakt av 3. grad*) og 1982 (*ET*).

Møte med stjernemennesker

Av Ole-Morten Vestby

“Stjernemennesker” får ikke bare sin overbevisning fra UFO-litteraturen og new age-miljøet. Deres forestillinger har også sterke trekk fra tradisjonell folketro. Det konkluderte Audhild Skoglund i sin hovedfagsoppgave i 1997, etter å ha intervjuet syv norske kvinner som hevdet å ha vært reinkarnert fra romvesener.

SERIE: UFO i akademia

De siste årene har UFO-fenomenet vært tema for en rekke norske, akademiske avhandlinger. Noen av disse har blitt omtalt i *UFO*. I de kommende numrene fortsetter føljetongen, hvor vi omtaler også eldre hovedoppgaver og doktoravhandlinger som ikke er blitt presentert tidligere.

Folkloristikk-studenten Skoglund tok for seg troen på reinkarnasjon fra andre planeter i sin avhandling *Stjernemennesker* ved Institutt for Kulturstudier, ved Universitetet i Oslo i 1997. Stjernemennesker er kort sagt utenomjordiske vesener som vandrer rundt på Jorden i menneskelige kropp, med spesielle særtrekk og oppgaver på Jorden.

Her i Norge er vel Gry Jannicke Jarlum den mest kjente eksponenten for stjernemenneskene. Knut Aasheim, som var en sentral, men kontroversiell skikkelse i UFO-NORGE på 1970-tallet, har også bidratt til å gjøre fenomenet kjent her i Norge. Blant annet gjennom boken *Stjernefolket blant oss – de frivillige og deres misjon*, som kom året etter Jarlum utga sin berømte automatskrift-bok *Du er jeg* i 1994.

Æren for selve begrepet “star people” tilkjennes gjerne UFO-forfatteren Brad Steiger som innførte det i 1979. Steiger hadde suksess med sine fem bøker om stjernemennesker på begynnelsen av 1980-tallet. Men ideen om reinkarnerte romvesener på Jorden dukket opp i UFO-litteraturen allerede på 1950-tallet.

Skoglund har i sin avhandling undersøkt hvordan stjernemennesker beskrives i populærlitteraturen. Men hun har også

ønsket å sammenligne dette med hvordan bekjennende stjernemennesker opplever seg selv og sin situasjon. Dette har hun gjennomført ved å intervjuet syv informanter. Syv norske kvinner i alderen 25 til 70 år som selv hevder at de helt sikkert eller kanskje er stjernemennesker.

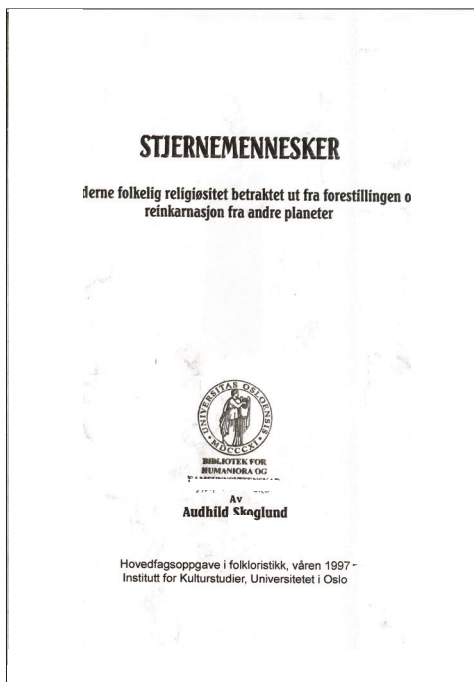
Folklorister som Skoglund tilhører vitenskaper som er ute etter å se på samspillet mellom kultur, samfunn og menneske. De er altså opptatt av å forske på hvordan mennesker subjektivt opplever, tolker og former virkeligheten, uten å felle noen dom

humanistisk forskning av det perspektivet det foretas i. Som folklorist er Skoglund på jakt etter tegn på at forestillingene om stjernemennesker kan kategoriseres som, eller har røtter i, folkløse. Det mener hun å ha funnet i sine undersøkelser.

Avhandlingen vier like stor oppmerksomhet til litteraturen som til informantene, og gir derfor et godt innblikk i temaet. I den mangfoldige litteraturen på emnet finner Skoglund både enighet og uenighet. Noen mener at stjernemenneskene kan gjenkjennes ved spesielle ytre kjennetegn, eller spesielle ytre utstråling. Andre benekter dette. Noen regner stjernemennesker for å være en liten gruppe utvalgte, mens andre mener at vi alle er reinkarnert fra andre planeter. Enigheten er desto større når det gjelder stjernemenneskenes mål og mening: “Stjernemenneskene skal spre fred og kjærlighet og hjelpe menneskeheten” skriver Skoglund. De er utsendinger med en oppgave, plassert her med en hensikt. Forestillingen om at de har spesielle evner er også vanlig. Dette kan være alt fra telepati til varme hender, automatskrift, kanalisering og lignende.

Skoglund skriver at det meste av tidligere forskning på forestillingene om stjernemennesker har plassert emnet som en mikse av teosofi, new age, og ufologi. Men disse studiene har vært bygget utelukkende på grunnlag av litteratur. “Ved å benytte kvalitative intervjuer fremkommer et litt annet bilde” skriver Skoglund. Hun bekrefter at alle de tre nevnte elementene er viktige ingredienser i forestillingskomplekset til sine syv informanter. Men det som forfatterne, UFO-profetene og mytologene skriver om er en ting. Hvordan vanlige folk bruker og tilpasser informasjonen er noe annet. Og her innfører Skoglund folkløsebegrepet.

Hennes informanter hadde alle lest en god del av populærlitteraturen om stjernemennesker. Men de hadde også hatt personlige opplevelser av mystisk eller paranormalt slag, som bidro til å forme deres syn på emnet. Samtlige hadde forsøkt regresjon om tidligere liv. Flere gikk også i kanaliseringssirkel eller hadde gått på ulike

over i hvilken grad dette stemmer overens med en “objektiv virkelighet”. Skoglund er altså ikke ute etter å argumentere for eller imot sine informanternes forestillinger. Det er oppbygningen av selve forestillingene hun er interessert i. Samtidig farges alltid

Audhild Skoglund (født 1970) er en norsk folklorist, forsker og sakprosaforfatter. Skoglund er utdannet cand.philol. i folkloristikk og er ansatt som forsker III ved Nasjonalt kunnskaps-senter om vold og traumatisk stress (NKVTS) lokalisert på Ullevål universitetssykehus. Hennes kompetanseområder er religion og populærkultur. Begynte i mai 2008 som redaktør av *Universitetsavisa* (nettavis) ved NTNU i Trondheim.

new age-kurs. De var altså personlig interesserte i alternative emner, men praktiserte selv på ulikt vis.

Gjennom sine intervjuer avslører Skoglund at informantene likevel er lite opptatt av den UFO-problematikken som vies stor plass i litteraturen. For eksempel er den tradisjonelle polariseringen mellom gode og onde romvesener i litteraturen ikke synlig i de folkelige forestillingene som Skoglund kaller det. Informantene oppfatter heller ikke seg selv som "overmennesker", selv om flere hevder å ha varme hender, kanalisere budskap og bli gjenkjent som stjernemennesker på grunn av ytre utstråling. Deres forklaringer på de spesielle evnene, henter like mye fra folkelige tradisjoner om paranormale evner, som de støtter seg på new age eller teosofiske ideer, mener Skoglund.

Skoglund trekker også en svært interessant parallell mellom teorien om stjernemennesker og typiske trekk ved UFO-bortføringshistorier. I begge tilfeller er det ofte snakk om å føre den utenomjordiske slekten videre, da altså i form av reinkarnasjon eller under kidnappinger i form av befruktning. Et annet viktig trekk er at menneskene i begge tilfeller mottar budskap fra utenomjordiske vesener. For stjernemenneskene skjer det i form av automatskrift, indre stemmer, lys på himmelen og drømmer. Innholdet i budskapene som Skoglunds informanter mottar er mer ensartet enn variasjonen som finnes i litteraturen om stjernemenneskene. Det er ofte snakk om varsler, som også er et kjent fenomen i folketroen. I tillegg kommer budskap om kjærlighet, økologi og åndelig veiledning, i tråd med de viktigste læresetningene innenfor new age.

De fleste som forsker på UFO fra et teologisk perspektiv, trekker frem den nyreligiøse læren teosofi. Den stammer opprinnelig fra andre halvdel av 1800-tallet men regnes for å ha hatt stor innflytelse på utviklingen av det moderne new age-feltet. Også Skoglund fremhever at mange trekk ved forestillingene om stjernemennesker later til å ha sin opprinnelse i teosofien. Dette inkluderer troen på intelligent liv på andre planeter, interplanetær reinkarnasjon, og at slike vesener er reinkarnert på Jorden med en oppgave. Men hun fremhever også at både teosofien, UFO-profeter og litteraturen om stjernemenneskene skisserer detaljerte, hierarkiske systemer over verdensrommets oppbygning, romveseners biologiske utvikling, menneskehetens plassering i det hele og lignende. Skoglund viser at hennes informanter enten ikke har eller ikke er interessert i den type kunnskap. De defineres i første rekke av deres personlige forhold til deres egne evner.

Skoglund mener dermed at troen på stjernemenneskene kan plasseres i en tradisjon for folketro. Altså ikke en kontinuerlig og statisk tradisjon, men "en tradisjon som utvikler seg, tilpasser seg, og tar til seg nye momenter etter hvert som verdensbildet endres". Påstanden om at "troen på UFOer" er en ny form for folketro er ikke ny. Essensen av teorien er at det som før pleide å tolkes som nisser og skromt, tror vi i dag er interplanetariske turister. Folk forklarer det uforklarlige ut fra sin egen forståelseshorisont, ved hjelp av den teknologiske kunnskap som er tilgjengelig. Så dermed står spørsmålet åpent, om det har vært romvesen hele tiden, nisser hele tiden, eller noe helt an-

net vi ennå ikke kjenner til. Eller selvfølgelig; Synsbedrag alt sammen.

Skoglund går ikke inn i den problematikken. Men i og med at hun påviser typiske trekk for folketro i stjernemenneskenes forestillingsverden, påstår hun likevel langt på vei at troen på stjernemennesker nettopp er snakk om et moderne uttrykk for folketro. Og for en folklorist – og kanskje folk flest – er folketro bare et annet ord for overtro, altså i bunn og grunn rent oppspinn.

Vitenskapelig behandling av noe som i essens er metafysikk er aldri en enkel øvelse. Derfor finner kanskje også de ulike akademiske grenene akkurat det de leter etter når UFO-saken undersøkes. Teologene finner religiøse systemer. Folkloristene finner folketro. Skoglunds avhandling er likevel interessant fordi den viser at det finnes en menneskelig side av det UFO-profetene i litteraturen dikterer. Stjernemenneskene er ikke en ensartet gruppe som forkynner og viderefremidler et kultisk budskap. De er enkeltindivider med en personlig erkjennelse, som de tror på, og som de formidler på sin egen måte. □

Ole-Morten Vestby er vår faste anmelder av norske, akademiske avhandlinger om UFO-fenomenet. Han er mangeårig styremedlem i UFO-NORGE, i tillegg livnærer seg som journalist og musiker. I fjor høst ble han ferdig med sin masteroppgave i musikkvitenskap.

RAPPORTNYTT

Fortsatt fra side 7

sen så jeg så et kapsellignende fartøy sige over bussen. Fartøyet var grått, med tre lysende runde vinduer. I det fremste vinduet kunne jeg tydelig se et svart objekt. Foran på fartøyet var det en lang lysende stang, og på stangens feste på skroget var det et blått lys. Bak fartøyet så jeg svakt blått lys som lignet kondens eller røyk, som på en måte ble forsterket til det ble mørkt blått. Omtrent to sekunder etterpå forsvant fartøyet i stor hastighet videre vestover. Avstanden på det nærmeste kunne ha vært ca. 100 meter.

Været på observasjonstidspunktet: Mørkt, klart vær med måneskinn og lett bris. Temperaturen i området var ca. minus 2 grader. □

Den chilenske hær har avslørt at de sitter på rapporter og videoopptak som de har samlet over de siste 30 årene.

Dette forteller avisen *El Mercurio* i en artikkel den 7. februar 2007. Materialet ble presentert på den 10. internasjonale UFO-kongressen, hvor høydepunktet var en 7 år gammel video hvor helikoptre fra hæren jager et UFO. Dette forteller Rodrigo Fuenzalida, leder for Agrupacio de Investigaciones Ovnologicas (AION).

En annen jakt fant sted 27. mars 2000, da et Citation 2-fly var nær ved å kolliderer med et uidentifisert flygende objekt. Objektet var 40 meter langt og befant seg i en høyde på ca 1000 meter ca 100 km fra den chilenske hovedstaden.

Offentliggjøringen av denne informasjonen var autorisert av Oscar Izurieta, sjefskommandør for det chilenske militæret, og er deler av en offisiell etterforskning som ble ledet av Rodrigo Bravo, kaptein i hærens 5. divisjon. Sistnevnte deltok på kongressen, som ble holdt på Viña del Mar, 120 km fra Santiago i Chile.

—Mentz Kaarbø

BOKANMELDELSER

Ved Mentz Kaarbø

Budbärare från det okända

Elisabeth Lannge
Parthenon, 2008

Det [i Sverige] kjente mediet Elisabeth Lannge har her samlet seg til noe som er en blanding av memoarer og et forsøk på å vise kompleksiteten bak det som vi i vanlig tale ofte kaller "det ukjente". Lannge har vært medial siden seksårsalderen og mange har sikkert sett henne på [svensk] TV4 der hun har hjulpet mennesker som er plaget av stedsbundne spøkelser som går igjen.

Lannges bok er forfriskende lesning der hun selvkritisk og klarsynt forsøker å nærme seg det emnet som hun selv selvsagt tror fullt og helt på. Men Lannge er klok nok til å påpeke at fremtidig forskning kan gi et annet resultat enn at vi har med avdødes ånder å gjøre, hun kritiserer godtroenhet og svindlere og analyserer ydmykt også seg selv. Selvsagt forteller hun en lang rekke fantastiske og interessante historier, men ettersom hovedvekten legges på egne opplevelser har boken en verdi som dokument og grunnlag for diskusjon uansett hva leseren selv tror om de fenomenene som tas opp.

"Ingen kan egentlig være ekspert på det ukjente ettersom det rett og slett er ukjent", konstaterer hun klokt og kaller sine egne teorier for "hjemmesnekrede".

Lannge kommer sikkert til å gi mange lesere hodebry ved å snakke om å tenke kritisk og ikke tro på alt bare fordi det passer inn i ens eget verdensbilde. Å sette henne i en bås blir plutselig ikke så lett. Her har vi åpenbart en person som forsøker å nærme seg disse kinkige fenomenene gjennom kunnskap istedenfor tro. "Jeg anser nemlig også at en kritisk holdning er alfa og omega i den åndelige søken", skriver hun et sted.

Lannges klarhet er befriende, pekefingeren er fraværende og de råd hun gir burde inspirere de mest troende til ettertanke. "Å forklare et enn så lenge ukjent fenomen med noe annet like mystisk, som Gud eller engler, gjør oss ikke mye klokere", skriver hun, noe som er nesten nøyaktig det samme som UFO-Sveriges etterforskere pleier å si.

Elisabeth Lannge er selvsagt åpen for at det hun opplever som kontakter med døde også virkelig er akkurat dette. Hun tror på de fenomenene som hun arbeider med og forsvarer retten til å gjøre det. "Uansett hvordan vitenskapen forholder seg til det paranormale, mener jeg at det eksisterer en verden bortenfor den for oss direkte fornembare, fysiske verden", skriver hun. For å vise dette gir hun mange eksempler. Samtidig konstaterer hun at hennes egne syner "selvsagt også kan være mine egne ønsker eller gjenspeiling av min indre verden som manifesteres".

Hvordan det har seg med dette vet ingen ennå, men gjennom Langes bok stilles mange nye spennende spørsmål som vi kan ta stilling til. Mange av de hendelsene som Lannge presenterer i boken er forbløffende og utfordrer de naturlovene vi kjenner.

I slutten av boken (sidene 216-222) tar Lannge opp sin[?] egen UFO-observasjon (og en observasjon av et USO, et uidentifisert objekt under vannet) og anbefaler leseren å henvende seg til UFO-Sverige hvis han eller hun har opplevd noe liknende. Lannge forteller også hvordan hun i løpet av en natt plutselig hadde fått en trekant av sirkelrunde brennmerker på gressplen; det samme hadde skjedd hos naboen. Hennes sidestillelse av UFO og spøkelser føles ikke spesielt fjernt når man tenker over hvor flyktige begge fenomenene er.

Til slutt: Boken er selvsagt et partsinnlegg uten andre kritiske røster enn Lannges egen. Men det er en uvanlig god bok i en sjanger som er infisert med new age og blind tro.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuelt nr. 3 2008/MDK

Avtale med en Avdød – og andre møter med ånde verdenen

Tor-Carsten Nygren.

Centrum Norsk Forlag, 2007

Bakgrunn

Tor-Carsten Nygren er oppvokst i Halden, men flyttet senere til Asker og Bærum. I mange år arbeidet han som obdusent ved et større sykehus. Han bruker nå sin kapasitet på Nirvana-senteret, hvor han arrangerer kurs i grunnmedisin. Nygren er også terapeut, foredragsholder og forfatter.

I egenskap av obdusent har Nygren naturlig nok levd i nær kontakt med døden i mange år. Med bakgrunn i den legning han har når det gjelder parapsykologiske opplevelser, har hans yrke således bidratt til å forsterke interessen for alle spørsmål rundt døden og hva som eventuelt kommer etterpå.

Bokens tematiske innhold

Rent tematisk er boken delt inn i 9 deler, som hver består av småhistorier innen de forskjellige typer paranormale opplevelser, så som "Møter med gjenferd", "Engler", "Nærkontakt med UFO", "Astraltreiser", "Hjelpere", "Nær-døden-opplevelser" m.fl.

Bokens forord er forfattet av Margit Sandemo. Forordet etterfølges av en prolog og deretter et 25 siders kapittel kalt "Ånde-verdenens mysterier", hvor forfatteren blant annet "forklarer" leseren hva som skjer med sjelen vår etter døden. Nygren omtaler ånde verdenen og åndevsener som selvfølgelig eksistenser og kommer dessverre her med mange uargumenterte påstander som lett vil få en "uinnvidd" leser til å sukke oppgitt og legge vekk boken.

Det er imidlertid synd, for det er mye interessant og spennende som følger for oss parapsykologi-interesserte, i de neste kapitlene!

Beretningenes innhold

Tor-Carsten Nygren har uten tvil hatt utallige paranormale opplevelser, som han forteller om på en enkel og engasjerende måte, uten altfor mye "krimskrams" inniblant. Den delen gjorde han seg ferdig med i innledningen og godt var det! Det er ikke dermed sagt at man ikke kan få bakoversveis av mange av hans og hans venners og informanternes historier, men ettersom dette er personlige beretninger, er man villig til å ta det for hva det er, og så kan man sitte og lure og undre seg for seg selv.

De fleste av historiene til Nygren er hentet fra området rundt Haslum, Sandvika og Bærums Verk, utenfor Oslo. Mange forunderlige opplevelser har han hatt i tidlige morgenstunder, sittende på sin "meditasjonsstein" på Kalvøya. Ved å lese alle hans ulike beretninger kan man finne elementer som gjentar seg i beskrivelsene av de mystiske opplevelsene. Ofte hensettes han for eksempel til en annen tid. Typisk er opplevelsen av at all trafikkstøy og hverdagslyder forsvinner, landskapet forandrer seg – broen fra Kalvøya inn til fastlandet er ikke der mer.. og han ser mennesker i gammeldagse klær som plutselig løser seg opp og blir borte fra det ene sekund til det annet. I flere tilfelle, når han forteller om gjenferd som beveger seg i nærheten av ham, bemerker han at det føles som "å være nær en fjernsynsskjerm ... Jeg følte det prikke i hele kroppen, som om jeg befant meg i et elektromagnetisk felt." I andre tilfelle følges skikkelsene av en isende kulde.

Forfatterens opplevelser av å se seg selv på gaten i en yngre utgave eller i speilet ved siden av sitt eget ansikt, er mer "tungt

fordøyelig" for oss "uinnvidde"- ikke minst i lys av hans videre forklaringsmodell, hvor han beretter om nattlige møter med UFO-vesener, som har vært på besøk og hentet sæd til kloning...

Ankepunkt

Mitt store ankepunkt ved denne type litteratur er de typiske bastante og "dogmatiske" forklaringsmodellene på ting som nødvendigvis vil forbli ukjent for oss alle - inntil vi selv havner "på den andre siden". Det er forståelig at hver og en som sitter med sterke overnaturlige opplevelser som "det å ha snakket med de døde, fått informasjon fra ånde- og UFO-vesener" osv., selv kan føle seg overbevist om hvordan saker og ting forholder seg der ute. Det de gjør veldig galt i er imidlertid å forsøke å prakke dette på leseren, uten et flugg av bevisførsel.

Uansett, spennende, variert og ikke minst tankevekkende for oss parapsykologi-interesserte er boken så absolutt - men frynser på ryggen, hårreising i nakken og kanskje litt bakoversveis må påregnes.

ASTRI SOPHIE PLATOU

Parapsykologiske Notiser,
nr 66, 2008/OJB

There's Something in the Woods

Nick Redfern

Anomalist Books, 2008

Den britiske ufologen Nick Redfern har de siste årene profilert seg som en av de mest produktive forfatterne når det gjelder UFO og såkalte forteana. Gjennom bøker som *A Covert Agenda* og *The FBI Files* skaffet han seg et rykte for å være nøye og ha god teft for å finne frem til informasjon i

myndighetenes arkiver, noe som han også senere viste i *On the Trail of the Saucer Spies*. I *Body Snatchers of the Desert* ga han sitt syn på Roswell-mysteriet der han mente at krigsskadde, deformerte japanske fanger fra Andre verdenskrig kunne være forklaringen på de likene som ble funnet i sammenheng med krasjet. Redfern elsker en bra historie og i *Three Men Seeking Monsters* får vi følge han selv og noen kamerater på monsterjakt.

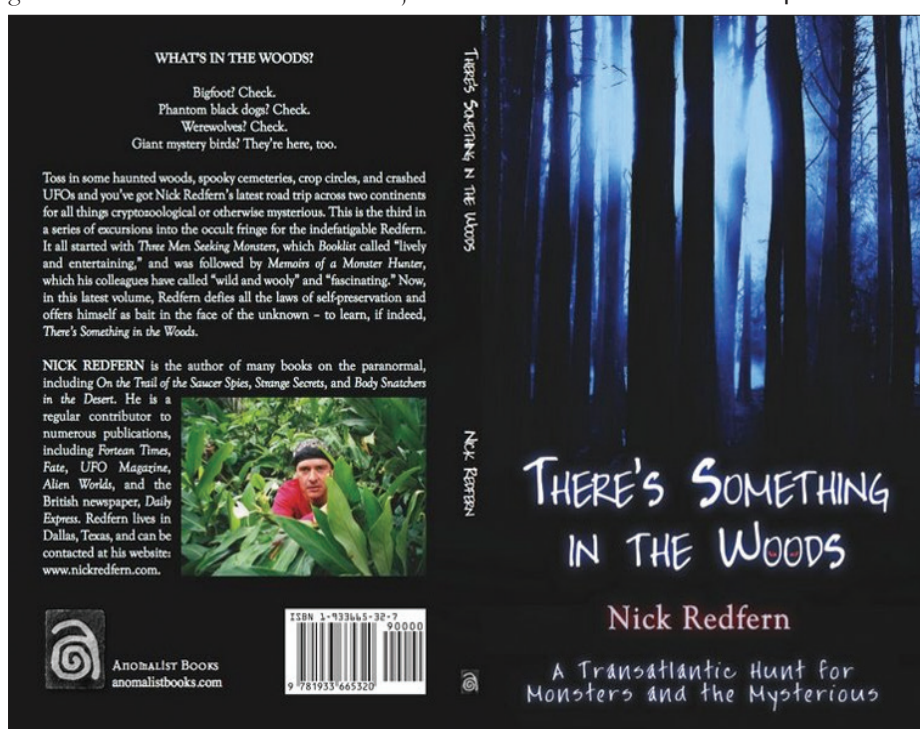
Hans nye bok blir en slags fortsettelse på *Three men....*, men her utvider han jakten til å omfatte ikke bare merkelige monstre og dyr, men lar flere kapitler omhandle kornsirkler. Han intervjuer blant annet en sirkelmaker som sier at alle kornsirklene lages av mennesker, og at årsaken til at man lager dem ofte er for å få egne paranormale opplevelser inne i sirlene.

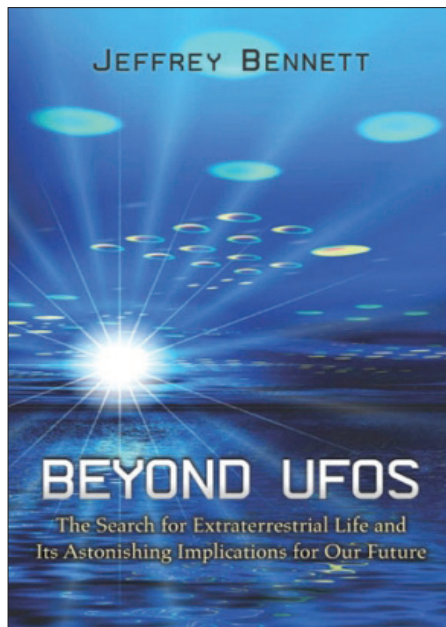
Boken blir mer X-files-preget enn en undersøkende gjennomgang av alle de historiene som Redfern har hørt og gjengir. Ofte drar han selv ut for å "finne sannheten", men undersøkelsene blir ofte patetiske og virker mest som å være en markering av at "jeg har vært her"; et slags stilistisk fortellerteknisk poeng. For argumenter som styrker at det virkelig skulle være monstre i skogen finner ikke Redfern. Isteden henfaller han til bisarre forklaringsmodeller og virker helt uvitende om såvel vitnespsykologi som hvilke opplevelser en person som akkurat har sovnet kan ha. Det er lett å bli skuffet om man forventer seg noen svar av Redfern, men det er mange historier for den som vil ha noen timers spenning.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuelt nr. 3 2008/OJB

Fortsettelse på neste side

Beyond UFOs
Jeffrey Bennett
Princeton, 2008

På tross for sin tittel er dette ingen bok om UFO, men om liv i rommet og mulighetene for at liv kan oppstå. Tittelen forvirrer. Det virker som om forfatteren, som er amerikansk astrofysiker, forsøker å surfe på den UFO-interessen som finnes i USA for å gjøre sin bok mer spennende. Noe han også lykkes med. UFO-temaet er med som et spennende krydder som skal lede leseren blikk betydelig lenger ut i kosmos. For universet kan meget vel vrirle med liv mener Bennett. Og vi har bare såvidt startet med å lete etter det.

Det blir lett litt ambivalent når en astronom gir seg i kast med UFO-spørsmålet. På den ene side pleier ikke astronomer å tro at vi antageligvis ikke er alene i universet. På den annen side tror de som oftest ikke at det livet greier å komme seg hit. Men siden de ikke vil skuffe leserne så kan de som Bennett late som de tror i det minste litt. Bennett skriver at han ikke synes det er usannsynlig at utenomjordiske astronauter faktisk besøker jorden. I samme åndedrag slår han fast at det ikke finnes det minste bevis for dette om man ser på de UFO-rapportene som eksisterer. Han peker også på kornsirkene og spør om dette virkelig er den måten en sivilisasjon 50 000 år før oss i utvikling ville kommunisere om de virkelig hadde kommet hit. Det tror han ikke. Hans konklusjon er også at UFO-fenomenet ikke kan studeres av vitenskapen. Hvorfor han ikke tror det utdyper han dessverre ikke.

I stedet er det tydelig at han vil gå videre og rette søkelyset utover, mot kosmos' mørke: "I henhold til hva vitenskapen idag vet er det fullt mulig å tenke seg at liv er ganske vanlig på så mange planeter at det trosser vår forestillingsevne", skriver han. For visst

vil han tro selv om noen harde bevis for denne tro ikke presenteres i boken.

Boken gir således heller ikke noe svar på spørsmålet om hverken utenomjordisk liv eller UFO. Noe annet hadde knapt vært å vente. Beyond UFOs er en bok skrevet av en dyktig astrofysiker som ikke vet noe om UFO-fenomenet og som bare bruker det som en effekt, en spennende klisjé.

Uansett er boken lesverdig av andre grunner. Her går Bennett gjennom mulighetene for liv i universet. Dette har blitt gjort for av utallige forskere og man kan konstatere at det som oftest er ET-optimistene som har satt sine tanker på trykk. Også for Bennett er universet fylt med muligheter for liv og han skriver i slutten av boken at han tror vi står foran muligheten til kontakt med en høyt-stående utenomjordisk sivilisasjon. Han ser også hvordan fremtidige generasjoner kommer til å forlate Jorden og bosette seg på andre planeter, ja til og med å ha blitt opptatt i "den galaktiske klubben".

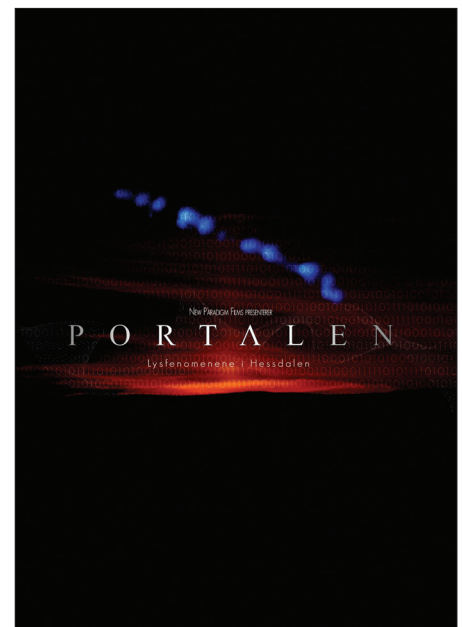
Bennetts tankerer altså ikke nye. Alt annet hadde vært overraskende med tanke på den mengde bøker som skrives om liv i verdensrommet. Men mange har vært mer forsiktig, som den finske forskeren Nils Mustelin som i *Liv Blant Milliarder Stjerner* (1978) heller tenkte seg en løst sammensatt galaktisk konversasjonsklubb, med tanke på de store avstandene og de kommunikasjonsproblemene som han kunne se framfor seg. Siden Mustelin satte sine tanker på trykk har forskerverdenens tro på at det finnes liv i verdensrommet blitt forsterket og emnet blitt stuerent.

Som så ofte når astronomer gir seg i kast med dette emne, så handler 95% av bøkene deres seg om harde fysiske fakta som forskere over hele verden har kommet frem til. De siste fem prosent, de som opptar forfatteren tanker og som er årsaken til at det faktisk ble en bok, blir ren filosofi – gjetninger, ekstrapoleringer og tro.

"Så hvor er alle sammen?" spør Bennett. Om Universet virkelig vrirler av liv så burde vel noen ha oppdaget oss. Kanskje har disse sivilisasjonene ødelagt seg selv før de har nådd ut i verdensrommet. Kanskje har de oppfunnet helt andre måter å utføre sine oppdagelsesreiser på, som gjør at de ikke behøver å forlate sin egen trygge planet, diskuterer han.

Bennetts tror og håper at de andre skal finnes der ute, ventende på at vi skal vokse opp og bli fullverdige medlemmer i et samarbeid betydelig større enn EU. Inntil da kommer de ikke til å gi seg til kjenne, ikke la oss oppdage dem. Vi får helt enkelt fortsette å søke, tro og håpe.

CLAS SVAHN
 UFO-Aktuelt nr. 3 2008/OJB

PORTALEN –
Lysfenomenene i Hessdalen
Regi: Terje Toftenes

New Paradigm Films, 2008
DVD, 63 minutter, kr. 250,-

Lørdag 13. desember 2008 var det duket for verdenspremiere på Terje Toftenes sin nye dokumentarfilm **PORTALEN – Lysfenomenene i Hessdalen**. Slik ble filmen forhåndspresentert på Oslo Spirituelle Filmklubbs hjemmeside www.spirituellfilm.no:

Vi lever midt i et paradigmeskifte hvor vitenskapen er i ferd med å avdekke flere elementer til et nytt verdensbilde. Dypere-liggende fysiske lover og sammenhenger oppdages, og vår forståelse av Universet og vår rolle i det endres. Evolusjonsteorien og vår tidligere erfaring med den fysiske verdens lover, plasseres inn i nye og uventede sammenhenger, som skaperen utvidet opplevelse av vårt forhold til Universet og andre vesener.

Ifølge kvantefysikken består Universet av to grunnelementer; energi og informasjon. Det vi opplever som vår fysiske virkelighet ser ut til å befinne seg et sted inne i lag av "høyere" og "lavere" dimensjoner. Samtidig opererer vårt bevissthetsaspekt på mange plan samtidig.

Kan vi av og til skimte glimt av noe som beveger seg på tvers av dimensjonene?

I Hessdalen i Sør-Trøndelag har mennesker sett merkelige lysglimt i årtier. Uforklarlig lysfenomener og fysiske objekter som har fløyet lydløst gjennom dalen - ofte flere ganger daglig. Mange mennesker har sett disse lysglimtene samtidig. Norske og internasjonale forskergrupper har engasjert seg i å studere fenomenet. Lysglimtene er filmet og registrert av avanserte instrumenter. Men hva er dette?

Filmen **PORTALEN** tar oss inn i historien om Hessdalsfenomenet, og presenterer

hva folk har sett og hva forskerne har funnet frem til nå. Filmen viser oppsiktsvekkende bilder som ikke tidligere er offentliggjort. Den trekker også paralleller til lignende fenomener i Norge og globalt, og setter søkelys på hvordan disse fenomenene kan kobles til det nye fremvoksende verdensbildet. Er det en portal til en ny virkelighet, med ny viten og en ny forståelse av verden? Kan fenomenet avsløre nye energikilder og dermed gi oss løsninger på våre miljøproblemer? Gir Hessdalsfenomenet oss en unik mulighet til å finne viktige nøkler til det nye verdensbildet, som så mange andre mennesker også leter etter?

Det var altså Oslo Spirituelle Filmklubb som arrangerte visningen i sal 2 på Vika kino i Oslo. Salen var nesten full med ca 130 personer til stede, inklusive leder av Prosjekt Hessdalen, Erling Strand samt Terje Toftenes selv. Toftenes presenterte kort filmen før visningen, og etter filmen stilte han opp for å svare på spørsmål fra salen. Filmen vi fikk se varte i ca 90 minutter, redigering og flyt i filmen var profesjonelt utført og ga et behagelig inntrykk. Ikke noen påvirkning å spore fra MTV-inspirerte musikk-videoer med "flikk-flakk" forvirrende filmklipping – og det er en bra ting!

Toftenes har forøvrig tidligere blant annet laget film om kornsirkelfenomenet (**KORNSIRKLER - Visittkort fra det ukjente**, 2005) tidligere omtalt i UFO.

Filmen startet med å presentere Hessdalsfenomenet og forskningen rundt det. Vi fikk se noen arkivopptak fra NRK fra 1984-85, og mye av dette er interessant å se på nytt. Videre fikk vi se en del video fra Science Camp og ta del i kommentarer fra Erling Strand og Bjørn Gitte Hauge. I tillegg ble det presentert rekonstruksjoner av klassiske rapporter og observasjoner fra Hessdalen, samt intervjuer med lokale berømteter som Moe, Aspås og Lillevold. Radioastronomene fra Italia var med, og likeså noen av forskerne som deltok på SSE-konferansen på Røros i august 2007. Et annet interessant (og uløst) fenomen – historien om myrflaket som ble flyttet – ble også omtalt, men som kanskje ikke har noe med UFO-fenomenet å gjøre.

En spesielt interessant sak var at vi fikk se et 15 sekunder langt videoklipp som var filmet den 20. september 2007, altså samtidig med det mye omtalte (og kontroversielle) bildet fra samme dato (se **UFO 2/2007** og <http://www.hessdalen.org/sc-nor/2007.shtml>). Bildet viser et sterkt og tydelig lysfenomen som grunnet lang eksponeringstid er "smurt ut" på bildet). Det fremgikk at videoen var filmet på samme tidspunkt og i samme retning, og at det altså dreide seg om samme fenomen som det på bildet.

Men i hvert fall for undertegnede så det ikke ut til at det kan stemme i det hele tatt. Videoklippet (sannsynligvis filmet av en av studentene ved Science Camp 2007, med håndholdt kamera) viste først to lys, så tre lys i triangelformasjon, hvorpå to av lysene slukkes, og det tredje lyset utvikler seg til en lang rekke med lys, før det hele slukker. Etter hva jeg kan skjønne kan dette umulig dreie seg om samme fenomenet, for da ville bildet ha vist noe helt annet enn det det gjør. Forhåpentligvis vil Erling Strand og Bjørn Gitte Hauge i Prosjekt Hessdalen komme med en fyldig rapport som tar for seg alle aspekter ved observasjonene denne dato, og som vil besvare alle de spørsmål som har dukket opp. For her er det fremdeles mange uklarheter.

Dette materialet om Hessdalen opptok ca halvparten av filmens lengde.

Første versjon

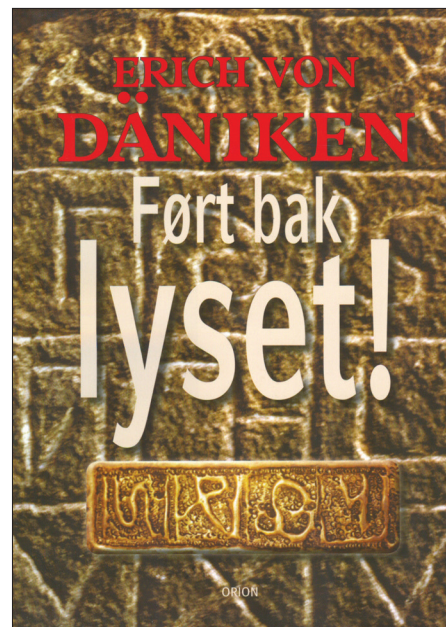
I mitt første utkast til denne omtalen av filmen fortsatte jeg slik:

"Så dreide filmens fokus seg over på kornsirklene og lysfenomener i forbindelse med disse. Det er et interessant tema i og for seg, men å koble Hessdalsfenomenet sammen med dette, mener i hvert fall jeg at det er for tidlig å si noe som helst om. Etter hvert dreide filmen seg om det såkalte Disclosure Project og den amerikanske kontaktpersonen Steven Greer (begge omtalt tidligere i dette tidsskrift) som fikk mye tid på skjermen. Sammen med arkivopptak av amerikanske militære offiserer og andre, fikk Steven Greer sine teorier fritt spillerom. Det føltes som om den siste delen av filmen var et eneste langt intervju med Steven Greer, spesielt siden han ble presentert som en av de mest seriøse UFO-forskerne i USA (!) Steven Greer er kanskje en hyggelig person i seg selv, men teoriene hans er absolutt ikke ansett som "mainstream" innen ufologien, ikke engang i USA hvor ufologien tradisjonelt har vært noe mer ekstrem enn i Europa. Man kunne like gjerne hatt Rauni-Leena Luukanen eller George Adamski på skjermen – det hadde ikke blitt mye mer interessant av den grunn. Personer som påstår at de er i kontakt med utenomjordiske vesener kan ikke forventes å være objektive når det gjelder UFO-fenomenet. Og de aller fleste av dem har alltid hatt en eller annen fiks idé i tillegg.

Min konklusjon må bli at **PORTALEN** hadde vært en langt mer interessant film om den hadde fokusert utelukkende på det norske materialet, hvor det i tillegg er mye mer å ta tak i enn det denne filmen viste."

Andre versjon

Nå har da filmen **PORTALEN – Lysfenomenene i Hessdalen** kommet på DVD i en

63 minutter lang ferdigredigert versjon, og dermed må nødvendigvis omtalen min modereres. Den filmen vi så 13. desember var egentlig en sammenredigering av materiale til to filmer. **PORTALEN** er nå blitt en film utelukkende om Hessdalsfenomenet og forskningen omkring fenomenene. Heldigvis. Og det er mye mer materiale fra Hessdalen på DVD-filmen enn vi fikk se på kino, flere og lengere intervjuer og flere observasjoner. Den andre delen med blant annet Steven Greer skal bli en egen film som vil hete **Ukjente Allierte**. Og dermed blir **PORTALEN** en langt bedre film, som jeg bare må anbefale alle å se!

OLE JONNY BRÆNNE

Ført bak lyset!

Erich von Däniken

Orion Forlag, 2008

Nok en bok fra Däniken, nummer 24 i rekken av utgivelser på norsk.

Denne gangen tar han for seg slike ting som Voynich-manuskriptet (boken med en totalt ukjent skrift), gull(?)-gjenstandene til Pater Crespi, Enoks bok, Mormons Bok, Los Tayos-hulene (dere husker kanskje historien om labyrinten som Juan Moricz "oppdaget" i 1969, fulle av gull-gjenstander og et metall-bibliotek skrevet på et ukjent språk?), og til slutt Nazca-linjene. I boken trekker han, eller forsøker han å trekke, sammenhenger mellom alle disse bøkene og ukjente skrift-eksempler.

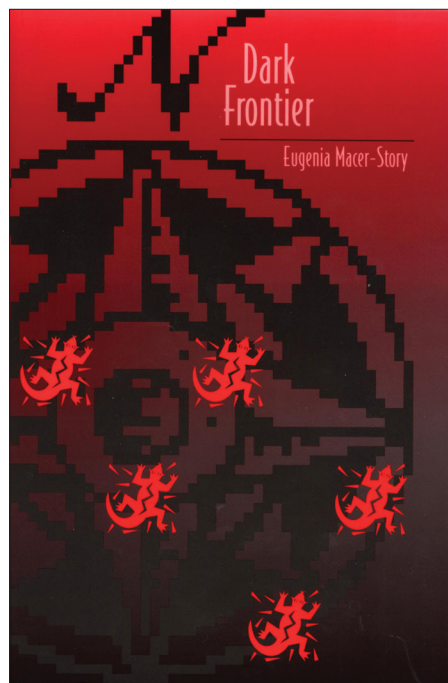
Har vi ikke hørt om alt dette før? Jo, i opptil flere av Dänikens tidligere bøker har han gjentatte ganger skrevet om det samme. Han forsøker å rette opp i noen misforståelser og feiltagelser, men det blir likevel ikke noe substansielt nytt materiale han kommer med.

Fortsettelse på neste side

Det gir ikke den samme spenningen å lese Däniken lenger, som det var for 20-30 år siden. Nei, denne boken kan jeg ikke anbefale. Les heller en av de eldre bøkene hans. Men likevel, for de som samler og må ha en komplett samling...

Boken er innbundet, har 208 sider, og en del illustrasjoner, i tillegg til en litteraturliste.

OJB

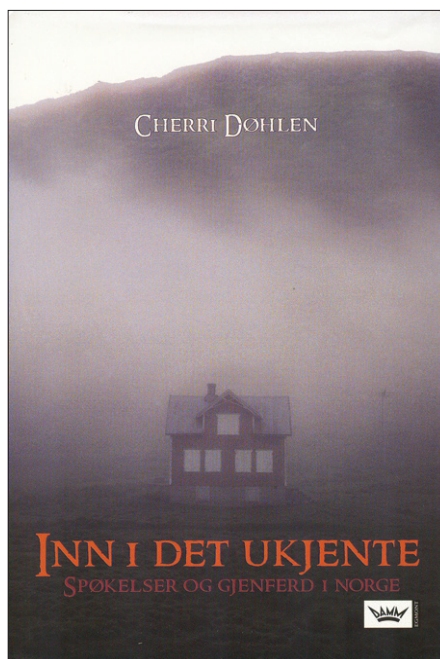
Dark Frontier
Eugenia Macer-Story
Magick Mirror, 1997, 242 sider

Tja, hva kan man si om denne boken? Forfatteren skriver om forskjellige hendelser og opplevelser, hvilke hun erfarer selv, og som hun tolker dit hen at det er interdimensjonale ånder som er årsaken bak disse fenomenene. Det være seg UFOer, paranormale drømmer, en telefonsvarer som svikter, eller en PC som ikke vil restarte. Da er den enten "besatt" eller det er ånder som driver spektakkel. Om hun mener at en person følger etter henne, så er jammen han eller hun automatisk en heks eller lignende som driver med sort magi. Rettet mot forfatteren, selvfølgelig. Ja vel?

Hun har (privat) utgitt flere andre bøker tidligere, og har sin egen hjemmeside på <http://www.magickmirror.com>.

Selve boken er ikke delt inn i kapitler, men er skrevet i én lang bolk. Gjenta-gelser, understrekinger og bruk av STORE BOKSTAVER i teksten gjør det hele til en slitsom og irriterende opplevelse. Helt sist er det inkluderte noen få bilder, de fleste uinteressante. Et register eller en innholdsfortegnelse mangler. Dette er ikke den verste boken jeg har lest, men det er jammen ikke langt unna.

OJB

Inn i det ukjente.
Spøkelser og gjenferd i Norge
Cherri Døhlen
Damm, 2004

ISBN 82-04-09676-3

Innbundet, illustrert, 186 sider, kr. 329,-
Spøkelser er alltid interessant lesing, og når det dukker opp nye bøker jeg ikke har lest, så er det bare å sette i gang.

Fra bokomslaget:

"Det spøker i Norge. Uhyggen ligger på lur for den som leter. Munken i Nidarosdomen, spøkelsene på Akershus festning, grå damer i prestegårder, gjenferd i fjell og skog – alle disse skromtene er der ute, klare til å spre skrekk og gru.

Cherri Døhlen har reist landet rundt og samlet spøkelseshistorier fra herregårdshus, hotell, museer, kirker, klostre og fra naturen. Dette er ting som virkelig har skjedd. Her møter du biskopen som slåss med en død prest en hel natt, spøkelsesparet i Oslo By-museum, Knut Hamsun og mannen med den røde barten, husspøkelset på Hotell Union Øye og mange andre uhyggeligheter. Noen av historiene har en slags forklaring, men det er bare å godta at enkelte ting ligger utenfor vår fatteevne.

Her er det mange leseopplevelser egnet til å gi gåsehud. Ikke vær alene i huset når du leser denne boka!"

Det lover jo godt til å begynne med, men boken skuffer likevel. Den inneholder rett og slett bare en samling med tilfeldige spøkelseshistorier, de aller fleste dessverre uten kildehenvisninger slik at det er komplett umulig å etterprøve dem. Noen av historiene har form av lokale legender, og er kjent fra før.

La meg illustrere med én historie som umiddelbart kan virke interessant for UFO-interesserte: Lyset over Asker kirke. Døhlen

skriver blant annet: "Historie og kultur knyttet til kirken ble tema i en interessant bok skrevet av prost Hans Christian Mamen. Mellom den store prestegården og kirken ligger det en forhøyning som kalles Prinsenhaug. Navnet henviser til et besøk av den svensk-norske kongen Karl Johan. Slike runde hauger kan ofte skjule en gravplass for en vikingkonge. Den følgende historien er bekreftet av prost Mamen. I 1822 ble Nils Normann prest i Asker kirke. I hans tid bestemte kirken sammen med kommunen seg for å sette i gang utgraving av haugen. To geologer ledet arbeidet. Etter hvert kom de inn mot midten av haugen. Da kom det plutselig et skarpt lys over kirken. Lyset var formet som en ball, og den feide i en bue over dem og falt til jorden rett foran de forbløffede arbeiderne. De ble så forskrekket at de kastet redskapene og løp bort. Senere ble det bestemt at gravingen skulle gjenopptas. Igjen kom det skarpe lyset og stoppet arbeidet. Historien har vært omtalt i historiebøker av Halvard Torgersen i 1941."

Tilfeldigvis så har jeg Halvard Torgersens bok Asker. Bidrag til bygdas gårdshistorie, utgitt 1941, fra tidligere. På side 28-29 skriver han "Prestegården ligger på klassisk grunn med forlenget glemte historiske minner. Nord for uthusene ligger således en vel bevart kjempehaug fra vikingtiden". "Det fortelles at sogneprest Norman hadde satt et par av husmennene til å grave ut Prinsehaugen for å finne den skatt, som ifølge sagnet skulle være gjemt der. Det var antagelig i 1830-årene; mennene gav seg i kast med arbeidet en kveldstund. Rett som det var ble det slik underlig lysning over prestegården, nesten som det var ildebrann i husene. Folkene kastet da hakke og spade og sprang dit bort. Nei, det var intet usedvanlig å se der. Ikke før var de kommet tilbake og hadde påbegynt gravningen igjen, før det samme gjentok seg. Da ble de for alvor reddet og gikk inn til presten og fortalte ham hva de hadde sett".

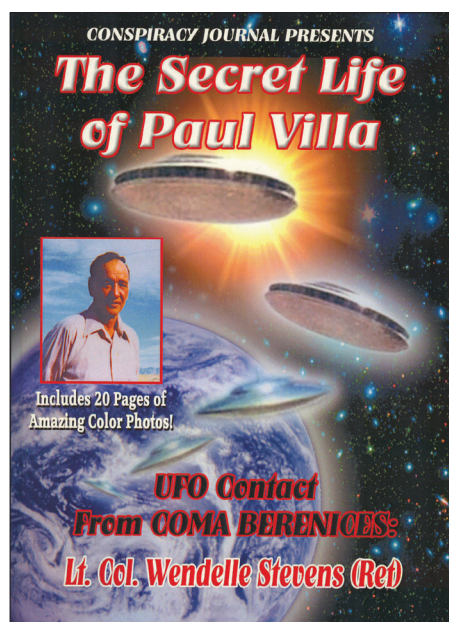
Boken til Hans Christian Mamen har jeg ikke hatt anledning til å sjekke ut, men vi ser allerede at de to versjonene til Døhlen og Torgersen er ganske forskjellige: Husmenn er blitt til geologer, underlig lysning nesten som ildebrann er blitt til et skarpt lys formet som en ball, osv.

Hvor mange av disse spøkelseshistoriene kan vi stole på gjengir en korrekt versjon av hendelsene, når én tilfeldig utvalgt historie (det vil si en som var tilsynelatende UFO-relatert og som faktisk hadde noen (diffuse) kilder oppgitt) viser seg å være meget forskjellig fra den ene versjonen til den andre?

Uansett, for de som ikke er så opptatt av om historiene er sanne eller ikke, så er det

mange morsomme historier i denne boken. Egner seg best som kveldslektüre, kanskje i påsken feks.?

OJB

The Secret Life of Paul Villa:
UFO Contact from Coma Berenices
 Wendelle Stevens
 Global Communications, 2009
 ISBN 1-60611-055-1, 105 sider
 softcover, illustrert, \$29.95

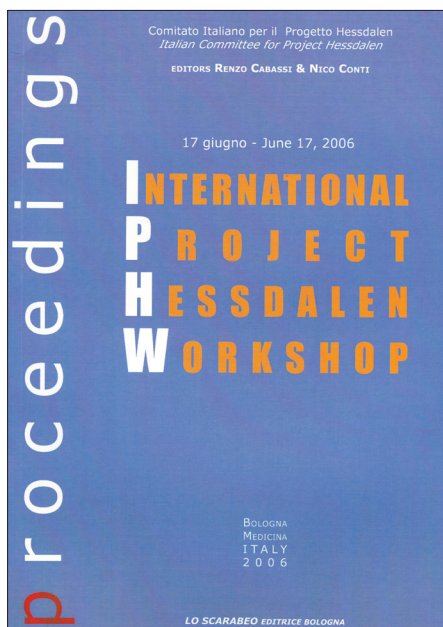
Boken forteller en del om Paul Villa og hans kontakter med vesener fra stjernesystemet Coma Berenices. Paul Villa var en av kontaktpersonene på 1960-tallet, og i likhet med Howard Menger og George Adamski, tok han en masse bilder av påståtte romskip.

Stevens forteller blant annet at han traff Villa personlig, og fikk kopier av noen av bildene hans. Villa hadde en stor arkivmappe med en god del bilder i. Det var også bilder der som Stevens ikke fikk kopier av. Villa skrev i tillegg ned notater rundt sine kontakter med disse vesenene fra Coma Berenices, en samling som oversteg 800 sider sist Stevens så dem. Villa ville ikke at det skulle siteres fra disse eller at de skulle offentliggjøres så lenge han var i live. Paul villa døde i 1981, og Stevens har ikke greid å komme i kontakt med hans kone eller sønn. Så disse notatene er muligens tapt for alltid.

Bokens tekst er dessverre plaget av en masse stavfeil. Det virker som om noe har gått galt med en OCR-prosess eller lignende, hvor enkelte bokstaver konstant blir feiltolket, og det virker irriterende på selve lesingen.

Bildene er for så vidt eneste grunnen til å kjøpe denne boken. Her får vi alle bildene samlet på ett sted, og det til og med i farger. Dersom du er du interessert i kontaktberetninger, så for all del. Men for alle andre vil nok boken være relativt uinteressant.

OJB

Proceedings fra International Project Hessdalen Workshop 2006

Renzo Cabassi & Nico Conti (red)

Italian Committee for

Project Hessdalen, 2007, 192 sider

Den 17. juni 2006 ble det arrangert en workshop i Bologna, Medicina, Italia, hvor forskningen rundt UFO-fenomenene i Hessdalen ble diskutert.

Dette heftet er en samling av papers fra dette møtet. Boken åpner med et paper av Erling Strand om Prosjekt Hessdalens historie frem til 2006. Innlegget virker veldig overfladisk og sparsommelig: Viktige detaljer er utelatt, UFO-Norge og UFO-Sverige – som startet Prosjekt Hessdalen – er ikke nevnt med ett eneste ord.

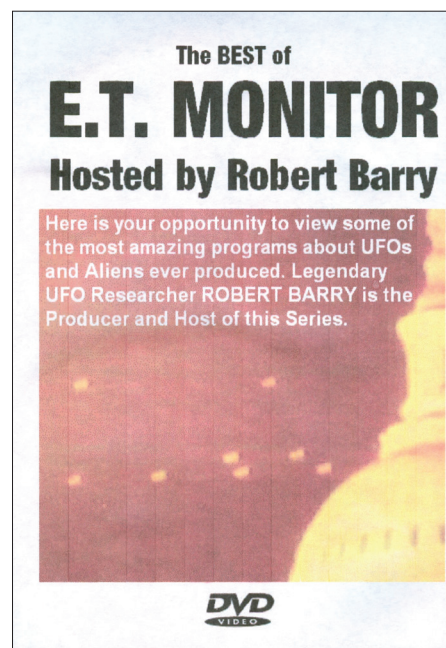
Bjørn Gitte Hauge er nestemann ut med en artikkel om planene for et observatorium på toppen av Rognesfjell (kalt HERA, Hessdalen Research Association).

Et flertall av de italienske deltagerne kommer med innlegg som er relativt tekniske, hvor man tar for seg konstruksjon og utforming av diverse måleinstrumenter, radiotekniske diskusjoner i tillegg til fremtidige planer. En av de bedre artiklene er signert Giorgio Abraini, hvor han tar for seg innsamling av observasjonsdata av UFO-fenomenene i Hessdalen, da spesielt i perioden fra før 1984. Pierre Lagrange bidrar med et franskspråklig paper angående UFO-forskning, det vil si rundt spørsmålet om hvorvidt UFO-fenomenet eksisterer som vitenskapelig faktum eller ikke. Matteo Leone, Marsha Adams og Giuseppe Stilo leverer alle sammen gode og interessante artikler.

Flere av bidragene i disse proceedings plages dessverre av et dårlig engelsk. Ellers er nok ikke boken egnet som noen introduksjon til Hessdalen og UFO-fenomenene som observeres der, eller til forskningen på dem. Anse denne boken heller som en

videregående studie, og som presentasjon av status på forskningen anno 2006.

OJB

The Best of E.T. Monitor

2007, 2 x DVD sonefri, engelsk tale, \$20

Jeg bestilte denne fra amazon.com, og mottok den ikke så altfor lenge etterpå. Det er altså snakk om to stk DVD-plater med opptak av TV-programmet E.T. Monitor. Programmet ble produsert av Robert Barry på 1980-1990-tallet, som var leder for 20th Century UFO Bureau, en av de mange mindre UFO-gruppene i USA.

Førsteintrykket var noe skuffende, da det viste seg å være to stk DVD-R plater – altså hjemmeproduserte sådanne. Selve omslaget på DVD-coveret var tydeligvis skrevet ut på en billig fargeprinter. Så jeg var skeptisk da jeg først satte meg ned for å se på dette.

Og det varte ikke lenge før jeg ble overbevist. Dette er noe av det dårligste jeg har sett. En eldre kar, Robert Barry, sitter i studio og prater/mumler om diverse emner i relasjon til UFOer, og tar imot noen telefoner fra seere osv. Rimelig kjedelig å se på, attpåtil i 8 timer. Bildekvaliteten er heller så som så, tydeligvis konvertert fra gamle VHS-opptak, med dertil hørende "snø" og andre forstyrrelser. Styr unna!

OJB

Touched

2003, DVD sonefri,
 engelsk tale, 66 minutter, \$18

Dette er en dokumentarfilm om personer som mener de har vært i kontakt med "aliens", og om John E. Mack (1929-2004), psykiatri-professoren fra Harvard University – som trodde på dem. John Mack skrev to bøker om abduction-fenomenet fra sitt

Fortsettelse på side 31

Frimerker og UFO

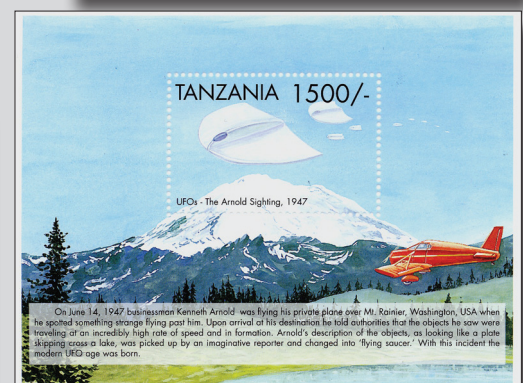
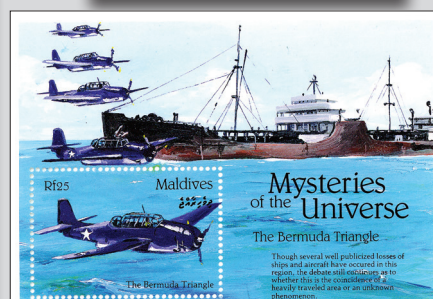
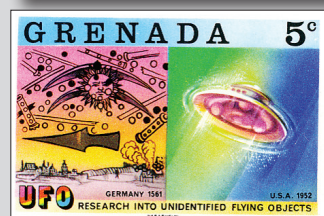
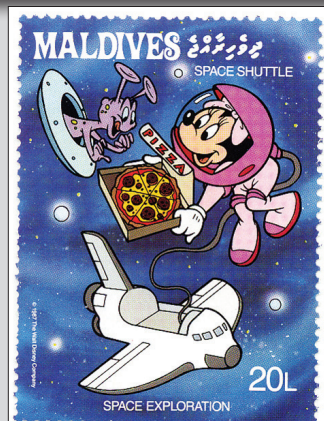
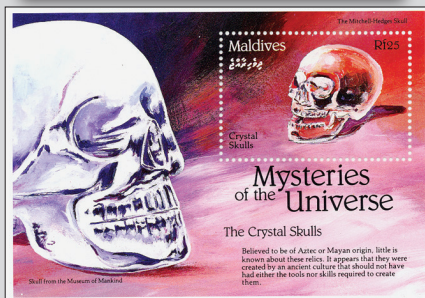
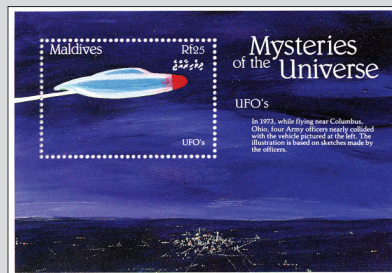
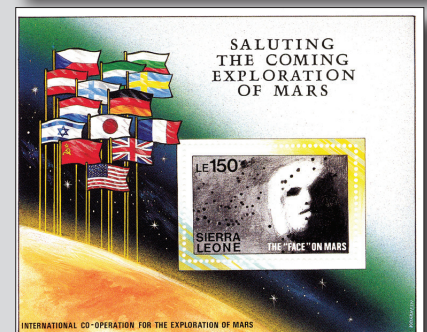
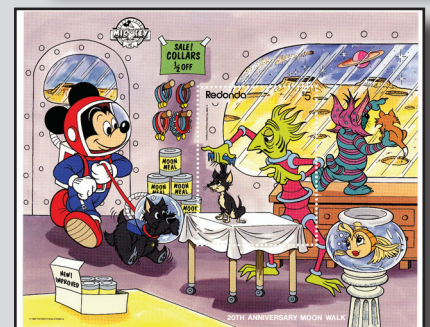
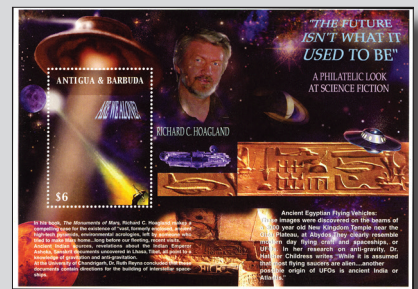
Av Ole Jonny Brønne

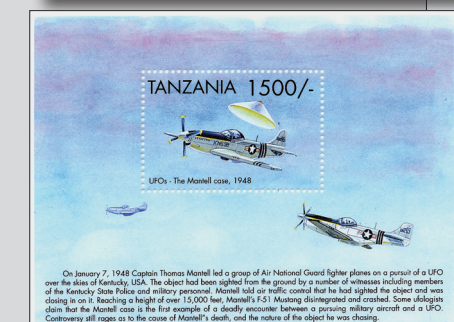
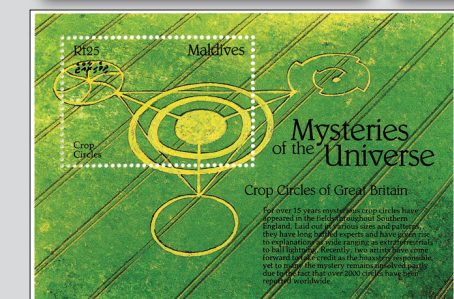
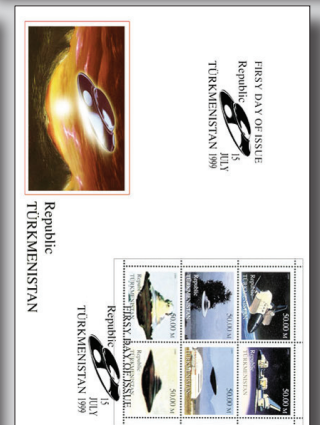
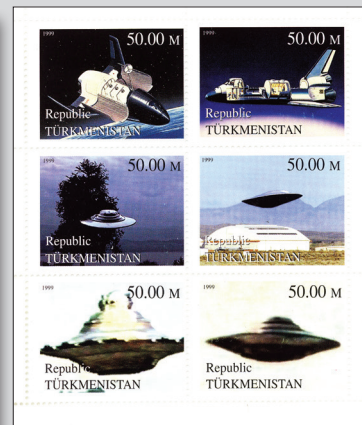
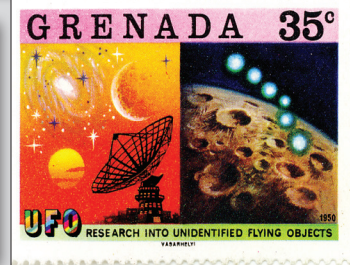
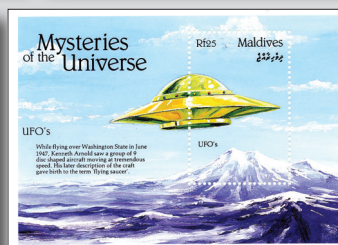
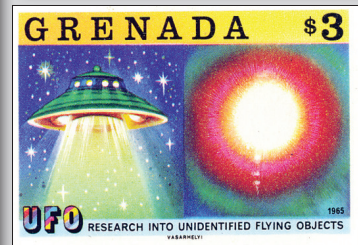
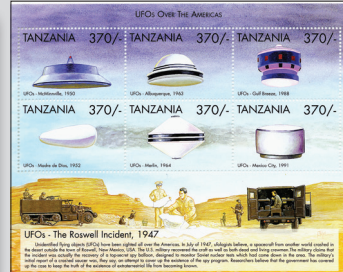
Frimerker og UFO er kanskje ikke det man umiddelbart assosierer med hverandre, men det er altså mulig. Det er en del land – hovedsaklig asiatiske og afrikanske – som har utgitt frimerker med UFO-relaterte motiver, og disse har etter hvert blitt samleobjekter for mange.

Noen av disse frimerkene er faktisk også ganske pene, og samler man på frimerker og er UFO-interessert, så hvorfor ikke? Men du har antageligvis ikke sett disse i salg på Rimi, eller endog i din lokale frimerke-klubb eller der du vanligvis handler dine frimerker. Så hvor får du tak i disse frimerkene da?

Det er stort sett et par-tre muligheter, og det handler om å handle på Internett i alle tilfellene. Første mulighet er www.qxl.no, som er en norsk auksjonsside hvor privatpersoner auksjonerer bort alt mulig rart, deriblant frimerker. Det er ikke ofte det dukker opp UFO-relaterte frimerker her, men det har hendt. Da er andre alternativet noe bedre i så måte, nemlig www.ebay.com, som er en tilsvarende amerikansk webside. I tillegg til å være av langt større omfang og utvalg, er antall brukere her mye større. Så her finner du stort sett alltid det du er ute etter iløpet av noen få uker. Prisene er som regel oppgitt i US dollar eller britiske pund.

Den tredje muligheten er et firma som har spesialisert seg på tema-baserte frimerker og frimerkesamlinger, www.espacelollini.com. De holder til i Frankrike, og websiden deres har blant annet en katalog over UFO-frimerker til salgs, samt en søkemotor hvor man kan lete etter UFO-relaterte frimerker. Prisene er oppgitt i både Euro, Dollar og Yen.

Albums	Catalogues	Covers	Introducing	News	Products	Maps	Stamps	Thank You	The stamp
Number of stamp matching : 115 Page 1/12 Current search									
more info	REF: Lollini	Country	Issue date	Type	last modified	€	\$	¥	
	REF: 10100 AMB 47 B	ANTIGUA & BARBUDA	12/12/2002	S-S	12/19/2007	6,-	7.72	744	
	REF: 10100 AMB 48 B	ANTIGUA & BARBUDA	12/12/2002	S-S	11/17/2006	5,50	7.08	682	
	REF: 9324 JUL 4 B	ANTILLES (NETHERLANDS)	10/28/1992	S-S	02/09/2007	5,-	6.44	620	
	REF: 9324 JUL 1/3	ANTILLES (NETHERLANDS)	10/28/1992	Complete Set	12/11/2006	5,-	6.44	620	
	REF: 9900 AIB 1/6	AUSTRALIA	10/03/2000	Complete Set	02/09/2007	7,-	9.01	868	
	REF: 9900 AIB 7 C	AUSTRALIA	10/03/2000	Sheetlet	07/22/2008	7,-	9.01	868	
	REF: 9900 BBL 1	BELGIUM	10/16/2000	Stamp	07/22/2008	1,-	1.29	124	
	REF: 9900 BBL 1/3 C	BENIN (old-DANOMU)	12/11/2006	Sheetlet	12/11/2006	8,50	10.94	1054	
	REF: 9900 BBL 1/12 C	BURUNDI	02/24/2000	Sheetlet	02/15/2007	9,-	11.58	1116	
	REF: 10100 CBO 1/4 CA	CARIBBEAN	01/01/2002	Sheetlet	07/03/2008	10,-	12.87	1240	

Vindmølle ødelagt av UFO?

Av Mentz Kaarbø

Mysterium i britisk landsby. - Den hadde tentakler, sa vitne.

Sjokkerte innbyggere i den engelske landsbyen Conisholme, Lincolnshire, våknet i firetiden søndag natt 5. januar 2009, av et voldsomt smell på vindmølleplantasjen Fen Farm.

En av stedets 90 meter høye vindmøller var blitt sterkt skadet, og et nært 20 meter langt blad revet av etter et angivelig krasj med det entusiaster i en rekke medier hevder var et UFO.

Mens UFOer kan være av både jordisk og teoretisk utenomjordisk type, gikk “eksperter” langt i antyde at det her dreide seg om sistnevnte — med 30 meldte UFO-observasjoner den aktuelle kvelden.

— Lyskuler ble sett på himmelen og forsvarsdepartementet har ingen forklaring. Vi er veldig, veldig opprømte, uttalte UFO-“ekspert” Russ Kellett i bransjebladet *Flying Saucer Review* til *The Sun* i artikkelen *E.T. Harm Farm*.

Robert Palmer, medlem av kommunestyret, var ett av øyenvitnene til det angivelige objektet, og forteller at han så et lys som “svevde”.

— Det er den eneste måten jeg kan forklare det. Det var ikke som et signallys, bare et rundt, hvitt lys, med litt rødt, som så ut til å sveve over vindturbinene, sa Palmer til BBC.

“Blekksprut-UFO”

En sprikende forklaring ble gjengitt av øyenvitnet John Harrison, som sa at objektet — døpt “blekksprut-UFOet” — hadde

vedheng.

— Det var en massiv lysball med tentakler som gikk helt ned til bakken. Det så akkurat ut som en blekksprut, sa Harrison til *The Sun*.

fortalte på sin side at hun så objektet mens hun var ute og kjørte om kvelden, og at det blinket i en oransjegul farge mens det gikk over himmelen.

— Jeg så et lavtflygende objekt. Det beveget seg mot turbinene, sa Willows.

Vindmøllene, som eies av selskapet Ecotricity, har bare vært i drift siden april i fjor, og grunnleggeren Dale Vince sa de hadde “et åpent sinn” om årsaken til havariet.

— Vi har ikke noen forklaring akkurat nå. Vi har sendt inn biter til analyse. Inntil vi har en idé, en plausibel forklaring på at det ikke var et UFO, så synes jeg ikke vi må forkaste det, uttalte Vince til BBC.

Observatør... Lesley Whittingham, 71.

Naturlig forklaring

Betydde dette at en vindmølle på den britiske landsbygda ble for tøff match for utenomjordiske, som formodentlig har navigert seg lysår gjennom Universet mens de brøt og /eller tøyde fysikkens lover?

Nei, mente seniorforsker John O. Tande ved SINTEF, som nevnte en rekke plausible årsaker til at en vindmølle kan bryte

UFO-SKADE?: Én av vindmøllene i Conisholme på den britiske landsbygden ble hardt skadet natt til søndag 5. januar. Ett av de 20 meter lange bladene ble revet av, og ulykken ble satt i sammenheng med en rekke UFO-observasjoner i området samme natt.

Foto: SCANPIX/Chris Radburn/Pa Photos

sammen av fullstendig jordlige — men ikke umiddelbart synlige — påkjenninger.

— Det kan enten være en feil i konstruksjonen, eller en feil som har oppstått av naturlige årsaker som for eksempel et lynnedslag. Men som oftest skyldes det manglende eller feilaktig vedlikehold, sa Tande til **Dagbladet.no**.

Det britiske forsvarsdepartementet (MoD) uttalte de ikke kom til å undersøke påstandene om et blekksprutliknende UFO som gikk løs på infrastrukturen.

— Med mindre det er bevis om en potensiell trussel, så prøver vi ikke å identifisere bakgrunnen til observasjonene som blir meldt inn, sa en talsmann til BBC.

MoD hadde sine ord i behold. Noen uker senere kom den forventede oppklaringen:

UFO-mysterium oppklart

Det var intet UFO som tidlig i januar måned ødela to vindmøller nord for London.

Kraftselskapet Ecotricity syntes forklaringen på mysteriet

var en smule skuffende.

Både blant øyenvitner og i mediene svirret det rykter om et uidentifisert flygende objekt da to vindmøller ble ødelagt i Fen Farms i begynnelsen av januar. Et underlig lys blusset opp i området på samme tid.

Lyset stammet ikke fra et UFO, men fra fyrverkeri, og vindmøllene ble trolig revet i stykker på grunn av materialtretthet ved festene, viste en foreløpig undersøkelse av hendelsen.

Undersøkelsen konkluderte med at vindmøllene ikke var blitt ødelagt i en kollisjon, og dermed så ingen utenomjordiske vesener ut til å ha vært innblandet i hendelsen, uttalte administrerende direktør Dale Vince i Ecotricity.

— Jeg tror selv på liv i andre galakser, sa Vince til avisen **Guardian**. Han vedgikk at konklusjonen var “litt skuffende”.

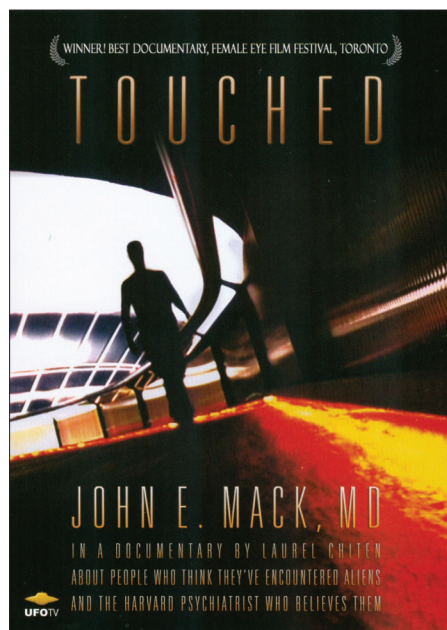
Kilder:

Dagbladet.no, 8. januar 2009

abcnyheter, 12. februar 2009

BOKANMELDELSER

Fortsatt fra side 27

ståsted som psykiater, **Abduction** i 1994 og **Passport To the Cosmos** i 1999.

Denne filmen er ikke så mye en dokumentarfilm som den er en film om menneskene – the abductees – som opplever dette i livene sine. Det fremgår av filmen at de har vidt sprikende oppfatninger om hva fenomenet egentlig er. Samtalene og intervjuene er interessante nok, vi har ikke sett alt for mye av det i tidligere dokumentarfilmer. Tidligere har det vært heller mye av argumenter for og imot en eller annen teori eller oppfatning, men det er det lite av i denne filmen. Istedenfor får personene

fortelle hva de har opplevd, og hvordan dette har påvirket livene deres.

Filmen er for såvidt fin den, men jeg savner litt mer kjøtt på beinet.

OJB

George Adamski

Pioneers of Space

Global Communications, 2008

ISBN 1-60611-035-7, \$40

Alle har vel hørt om George Adamski? Kanskje du har lest boken **Flygende Tallerkener** har landet som ble utgitt på norsk allerede i 1954. Den var kanskje til og med en av de første bøkene du leste om UFOer. George Adamski (1891-1965) var en av de aller første såkalte kontaktpersonene, folk som påsto å være i direkte fysisk kontakt med vennligsinnede rombrødre fra Venus, Mars, og andre planeter.

Adamski ble veldig populær på 1950- og 1960-tallet, sammen med Howard Menger, Buck Nelson (han med rom-hunden!), og en drøss andre mer eller mindre fargerike personligheter. Han skrev også flere bøker etter hvert, om sine møter med romfolkene og deres samtaler. Disse er blitt oversatt til svensk og dansk, men bare den første boken, **Flygende Tallerkener...** ble oversatt til norsk.

Det ikke så mange var klar over på 1950-tallet var at George Adamski i lang tid hadde hatt interesser innenfor det okkulte og paranormale. På 1930-tallet grunnla han The Royal Order of Tibet og holdt foredrag om forskjellige filosofiske idèer. Om han faktisk hadde vært i Tibet er det ingen som har kunnet bekrefte.

Allerede i 1949, altså flere år før hans fortellinger om møter med romfolk ble offentlig, utga han boken **Pioneers of Space**, en science-fiction roman om en gruppe personer som reiser til både Månen, Mars, og Venus. Boken er ganske naiv, og ikke god science fiction. De treffer selvsagt romfolk på alle disse klodene, og får høre om sivilisasjoner på mange andre planeter. Utgaven fra 1949 er veldig vanskelig å få tak i (og dyr).

På 1960-tallet ble boken gjenoppdaget av UFO-interesserte skeptikere, som la merke til at teksten i **Pioneers of Space** var veldig lik Adamskis senere bøker om romfolkene.

Dessverre er denne 2008-utgaven plaget med typografiske feil gjennom hele teksten, noe som stadig irriterer leseren. De første 216 sidene gjengir teksten fra **Pioneers of Space**. Sidene 225-292 gjengir boken **Questions and Answers by The Royal Order of Tibet**, av “Professor” George Adamski, som opprinnelig ble utgitt i 1936. George Adamskis artikkel fra tidsskriftet **FATE** juli 1951, “I photographed space ships” (side 293-303), er også tatt med. Teksten i **Questions and Answers** er også merkelig lik Adamskis senere bøker. Her kan lett uttrykket “masters” byttes ut med “space brothers”, og vips så har man 1950-tallets Adamski.

Det følger også med en CD i boken, et lydopptak av et foredrag Adamski ga i Caxton Hall, England i 1958, på ca 75 min.

Alt i alt er det en grei pris for å få tak i to tidligere bøker fra Adamski, før han ble kjent som den Adamski vi kjenner fra 1950-tallet.

OJB

Merkelig funn

Av Linda Juanette Lande

Tannlege John Nilson fant tilfeldig en ”plastbit” langt til skogs, og merkelige tegn ble den da han fant merkelige tegn smeltet inn i materialet.

Tannlege John Nilson på Finnsnes går ofte i skog og mark, og for tre - fire år siden fant han tilfeldigvis en noe som lignet en bit forkullet plast, langt til utenfor allfarvei.

I dag husker han ikke nøyaktig hvor han gjorde funnet, bare at det var i Midt-Troms. Grunnen til at han tok funnet med seg, var at han fant det merkelig at noe slikt skulle ligge langt fra folk, og ingenting tydet på at det var rester fra menneskelig aktivitet i området.

Da han kom hjem ble biten ”arkivert”, og glemt, helt til han skulle ha storopprydding. Da han fant biten i tingene sine, satte han seg ned for å studere den litt bedre, før han kastet den, og det var når han tok lupen fatt at saken ble enda mer merkelig.

Skrifttegn

I lupen kunne Nilson se et felt hvor bokstaver og tegn var smeltet inn i den forvriddde massen. Noen tegn var lik vårt alfabet, bare med gjennomgående små bokstaver.

– Ikke noe merkelig over det. Men, det var de andre tegnene som jeg stusset på. Det er tegn som man forbinder med forhistoriske skrifttegn, og hvem bruker slikt i dag. For det plastlignende materialet kan ikke være stort eldre enn 50 år, sier Nilson, som svært gjerne ser at Folkebladets lesere skal få ta del i mysteriet.

Ut fra tegnene som kan være lesbart, virker det som det står ”band” et sted. I tillegg til de merkelige skrifttegnene, finnes det et par hvite felt på ”plastbiten” hvor det fremkommer et mønster. Mønsteret er femkantet, som i et pentagram.

Det kan også virke som biten består av flere forskjellige materialer, i og med at enkelte felt har en annen struktur i overflaten.

Merkelig

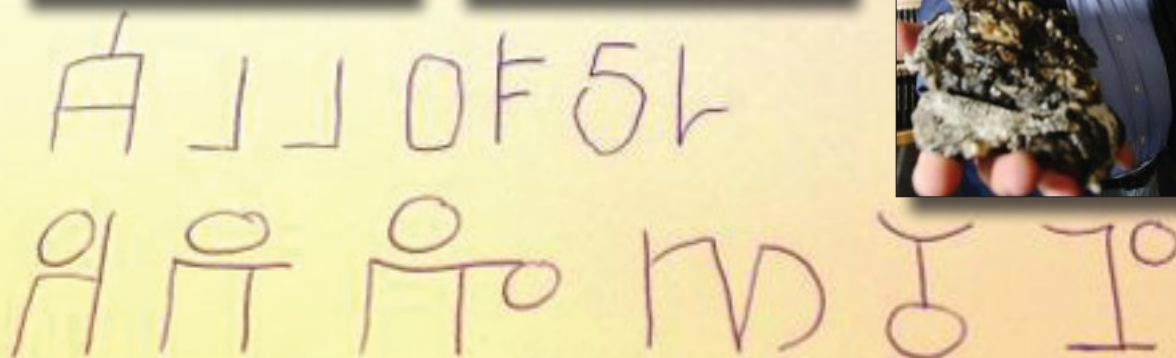
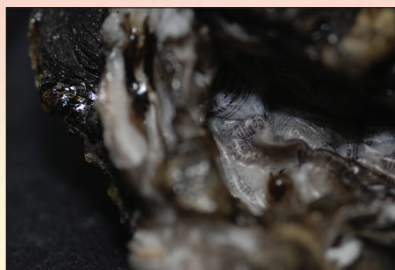
John Nilson synes det hele er så merkelig at han den siste tiden har brukt mye tid på å finne en løsning.

– Jeg har studert skrifttegn, for å finne tegn som tilsvare, uten resultat, og jeg har sendt forstørret bilde rundt om til bekjente i inn og utland, uten at noen har kunnet hjelpe meg, sier Nilson.

Nå setter han sin lit til Folkebladets lesere, og håper noen kan komme med en løsning på hva dette kan være. ”Plastbiten” har en størrelse på rundt 15 centimeter, og feltet med skrifttegnene utgjør bare noen centimeter i det ene hjørnet. I og med at materialet er forvridd på grunn av varme, er det vanskelig å få noen sammenheng i tegnene.

Kilde:

Folkebladet.no, 11.09.2008 / MDK

Nye UFO-frigivelser

Av Mentz Kaarbø

I slutten av mars dette året ble enda flere UFO-dokumenter fra det britiske forsvarsdepartementet (MoD) frigitt via nasjonalarkivets (National Archives, NA) hjemmesider. Dette er tredje gang denne typen dokumenter blir offentliggjort; første gang var i mars 2006. Dokumentene som er frigitt behandler UFO-observasjoner i perioden 1987 til 1993, og det er over 1000 sider med all slags informasjon. Svært mange av observasjonene ble tatt meget alvorlig av etterforskningsorganet DI55.

Dokumentene som er frigitt og kan leses av offentligheten på nasjonalarkivets nettsider inneholder ikke bare vitnebeskrivelser, men også tegninger av mulige UFOer og en hel rekke tabloidutklipp.

“Romvesenet hadde skandinavisk aksent”

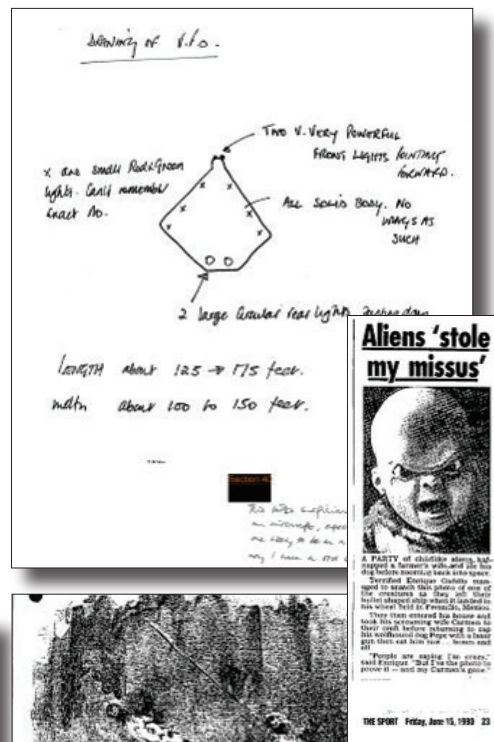
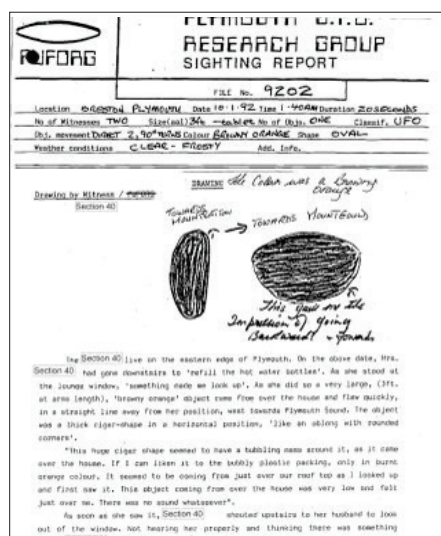
En av de mer spektakulære observasjonene ble gjort 20. november 1990. En kvinne fra Norwich luftet hunden sin da hun møtte en mann. Han lurte på om hun hadde tid til å høre på hva han hadde å si. - Han spurte henne om hun var klar over kornsirklér på jorder i nærheten, og fortalte videre at han var på en annen planet som var ganske lik Jorden. Det var folk fra hans planet som hadde laget kornsirklene og at de var vennlige, men redd for å kontakte menneskene

direkte, står det i dokumentet som ble sendt videre til forsvarsdepartementet.

Kvinnen ville ikke oppgi sitt navn og skal ha vært svært opprømt. Hun beskrev mannen som middels høy, med lyst hår og en skandinavisk klingende aksent. Da mannen gikk videre fortalte kvinnen at hun hørte en høy summende lyd og et sfærisk objekt som steg opp mot himmelen og forsvant.

Saken ble regnet som alvorlig nok og kvinnen ble avhørt av forsvarsdepartementets etterforskningsorgan DI55.

Det er meningen å frigi flere dokumenter de nærmeste årene.

Nå har det skjedd igjen!

For en tid tilbake fikk vi vite at en ufolog i Sverige hadde gått ut av tiden. Han var kontaktmann for UFO-Gällö tidlig på 1970-tallet. Han begynte å samle UFO-relatert materiale allerede på 1960-tallet og fortsatte med dette i omkring 50 år.

Da han ikke hadde noen nær familie med samme interesse ble det opp til en slektning å tømme leiligheten hans. Hvilket betydde at nesten alt UFO-materiale havnet på søppelfyllingen. 50 års lokal tidlig UFO-historie bare forsvant. Hele denne personens livsverk gikk dermed tapt. Noe som han har vært veldig interessert i og opptatt av var borte for alltid.

Dette er et alt for vanlig scenario når man ikke har snakket med sine nærmeste om hva man vil med sine samlinger, når man har glemt å ta med i sitt testamente hva som skal skje med alle UFO-bøkene etc. Dessverre har alt for mange uvurderlige samlinger fått denne skjebnen i løpet av årene som har gått.

AFU (Arkivet För UFO-forskning) i Norrköping, Sverige tar godt vare på etterlatt materiale både fra gamle ufologer samt lokale UFO-grupper over hele Norden. Medarbeiderne i arkivet, som nå regnes som verdens største i sitt slag, arkiverer og bevarer UFO-relatert materiale for at kommende generasjoner, forskere, ufologer etc skal kunne ta del i det. Det kan jo til og med hende at det dukker opp en aktiv person i ditt område

som vil starte opp en ny gruppe, og da blir materialet som er arkivert ved AFU gull verdt.

I løpet av de siste 10 årene har UFO-NORGE sortert og videresendt hundrevis av kilo med materiale (bøker, korrespondanse, filmer, etc) til AFU. Materialet har kommet inn fra blant annet Finn Kalvik, Mentz Kaarbø, Odd-Gunnar Røed, Gunnar Asbjørnsen, Ole Jonny Brønne, med flere.

Men dessverre har det også i Norge skjedd at store UFO-samlinger har gått tapt, for eksempel da Kolbjørn Stenødegård (leder av NIVFO og tidligere leder av NUFOC) gikk bort i 1995. Stenødegård var ugift, hadde ingen barn, og kommunen kjørte nær sagt alt på søppelfyllingen. En UFO-arkivarisk tragedie som kunne vært unngått.

Tenk på AFU og/eller UFO-NORGE når du skriver ditt testamente om du vil at din samling skal leve videre, og ikke gå tapt for alltid. Nevn dette også for dine nærmeste. UFO-NORGE kan være behjelpelig med både transport, sortering, og videreformidling av materiale til AFU.

Og er det saker som du allerede nå ikke vil samle på lenger – så ta kontakt!

—Ole Jonny Brønne

Har vitenskapen glemt det overnaturlige?

Et vitenskapshistorisk perspektiv på “åndsdebatten”

Av Egil Asprem

“Åndsdebatten” som har herjet norsk offentlighet over årsskiftet 2008/2009 kan gi inntrykk av at vitenskapen har sett bort fra og fortrenget enhver påstand om overnaturlige krefter. Undersøkelsen av evner som klarsyn, telepati og kommunikasjon med de døde er i virkeligheten et av tidenes mest seiglivede forskningsprogram.

Litt forenklet dreier det seg om et 140-årig vitenskapelig program som ikke kan vise til ett eneste betydelig gjennombrudd. Vi snakker om den “psykiske forskningen”, med dens profesjonaliserte avlegger, parapsykologien.

Opphavet: Vitenskap og spiritisme hånd i hånd

Forsøk på å opprette et forskningsprogram for paranormale fenomener kan dateres tilbake til 1870-årene. Bakgrunnen var to parallelle trender i det viktorianske samfunnet: Fremveksten av okkultisme og spiritisme på den ene siden, og den raske ekspansjonen av vitenskap som selvstendig profesjon på den andre.¹

Allerede i den moderne, institusjonaliserte og profesjonelle vitenskapens barndom fattet altså vitenskapsmenn stor interesse for det som foregikk i okkulte kretser. Og det var kanskje ikke så rart: De beste borgerlige hjem tok inn åndemedier som fikk møbler til å sveve og døde tanter til å snakke. Den gang som nå er det ikke uproblematisk å snakke om tro på overnaturlige hendelser som et marginalt fenomen – i alle fall ikke i sosial forstand. Norske politikere på venstresiden er i godt selskap med Tory-statsminister Balfour Stewart, og endog dronning Victoria og den russiske tsarfamilien.

Helt i takt med utviklingen tok fremstående vitenskapsmenn åndemediene

Innholdet i denne artikkelen kan kanskje synes noe “off-topic” i forhold til UFO-problematikken. Det har i årenes løp imidlertid vist seg at parapsykologiske fenomener har utgjort en ikke uvesentlig komponent i en del UFO-opplevelser. Derfor syntes vi at denne artikkelen kunne være relevant - et skeptisk blikk på parapsykologien frem til i dag.

RED.

nærmere i øyensyn. I dagens debatt, slik den eksempelvis er blitt ført av Cato Schiøtz i *Morgenbladet*, får man inntrykk av at kampen om det overnaturlige står mellom “positivistisk” vitenskap og en “holistisk” verdensanskuelse med rom for mer enn det som kan måles. I et historisk perspektiv er dette interessant; de “positivistiske” vitenskapsmennene som startet å undersøke spiritismens medier på 1800-tallet var nemlig oftere troende enn skeptikere.

Dermed kunne for eksempel fysikeren William Crookes møte opp til mediet D. D. Homes seanser med måleinstrumenter for å skaffe et nøyaktig tall på den “psykiske kraften” som ble utvist når musikkinstrumenter startet å spille, og bordet hevet seg fra gulvet. Hvorvidt kreftene var av et mer jordlig opphav ble det stilt færre spørsmål ved. Her var det streng positivisme i spiritismens tjeneste: Man lette etter positive bevis for å redde et minimum av religiøse doktriner.

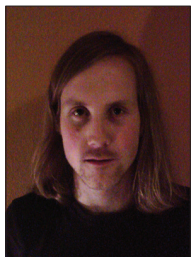
Denne trenden lå til grunn da filosofiprofessor Henry Sidgwick samlet en rekke fremstående personligheter i det politiske, kulturelle og akademiske liv og opprettet Society for Psychical Research (SPR) i Cambridge. Begivenheten fant sted i 1882 og markerer begynnelsen på en seiglivet institusjonell basis for psykisk forskning og parapsykologi.² Gruppen nøt enorm suksess de første 20 årene, kanskje spesielt på grunn av dens evne til å tiltrekke seg høyt ansette medlemmer med strategiske posisjoner i samfunnet.

Man kan merke seg hvor diametralt motsatt dette bildet er fra påstanden om at vitenskapsmenn systematisk har forkastet og fortrenget data om det paranormale. Rundt århundreskiftet var det langt på vei deler av det vitenskapelige etablissementet som legitimerte slik tro. Historikere peker gjerne på at det var den sosiale og kulturelle kapitalen som kommer med å skilte navn som Arthur Balfour, William James, og nobelprisvinnere som Lord Rayleigh, Charles Richet, Henri Bergson og J. J. Thomson som gjorde programmet legitimt i offentlighetens øyne.³

For akkumuleringen av bevismateriale gikk det verre med. Man fortsatte å undersøke åndemedier, deriblant italienske Eusapia Palladino, og amerikanske Leonora Piper. Sistnevnte var sendt på anbefaling av professor William James ved Harvard, som var den psykiske forskningens talsperson i USA. Testingen av dem feilet imidlertid i å gi utvetydige bevis for at overnaturlige krefter var i sving (selv om fysiker Oliver Lodge ble frelst da Piper brakte ham i kontakt med sin avdøde tante).

Kvalitative vs. kvantitative forsøk

Parallelt med disse kvalitative undersøkelsene, hvor forskerne møtte opp til seanser i dunkel belysning og mediets valgte omgivelser, gjorde det tidlige SPR også enkelte forsøk med kvantitative metoder. Det var i denne konteksten at den klassiske

Egil Asprem er stipendiat i religionsvitenskap ved Universitetet i Amsterdam, der han arbeider med en doktorgradsavhandling om blant annet parapsykologiens historie. I *UFO* nr. 1 2008 brakte vi en artikkel av Asprem hvor Maya-kalenderen og påstandene om år 2012 ble behandlet.

Et av de første mediene som også regnes som det fremste: David Dunglas Home (1833-86).

fremgangsmåten med gjetning av spillkort og andre gjenstander ble tatt i bruk for å måle “treff” ved gjentatte tester. Håpet var å avdekke telepati eller klarsyn som ville vise seg ved et statistisk avvik i positiv favør over lengre tid.

Det “avgjørende eksperimentet” for mange psykiske forskere i 1880-årene var med prestedøtrene Creery fra Derbyshire. En stolt far tipset SPR om døtrenes evner til å lese hverandres tanker, og SPR sa seg mer enn villig til å teste; først hjemme hos familien i 1882, og deretter hos den ledende psykiske forskeren Frederic Myers (som også oppfant begrepet “telepati” på denne tiden).

I en serie med enkle forsøk fikk søstrene i oppgave å gjette gjenstander, spillkort og personnavn som “senderen” tenkte på. Da tallene kom på bordet viste suksessraten seg å være overraskende høy. Rapporten ble publisert med brask og bram i SPRs første utgivelse det samme året. Resultatene ble raskt tatt for gitt, og telepati ansett som et etablert faktum.

Det var imidlertid et problem. Testene hadde ikke vært tilstrekkelig kontrollert for at informasjon kunne overføres gjennom både syn og hørsel. Det gikk heller ikke lang tid før Creery-søstrene åpent innrømmet å ha jukset hele tiden: De hadde benyttet et enkelt kodesystem, som de varierte fra ulike sanser avhengig av hva som ble kontrollert. Med andre ord var det hele en versjon av gjettelekene og -triksene som var svært populære på denne tiden.

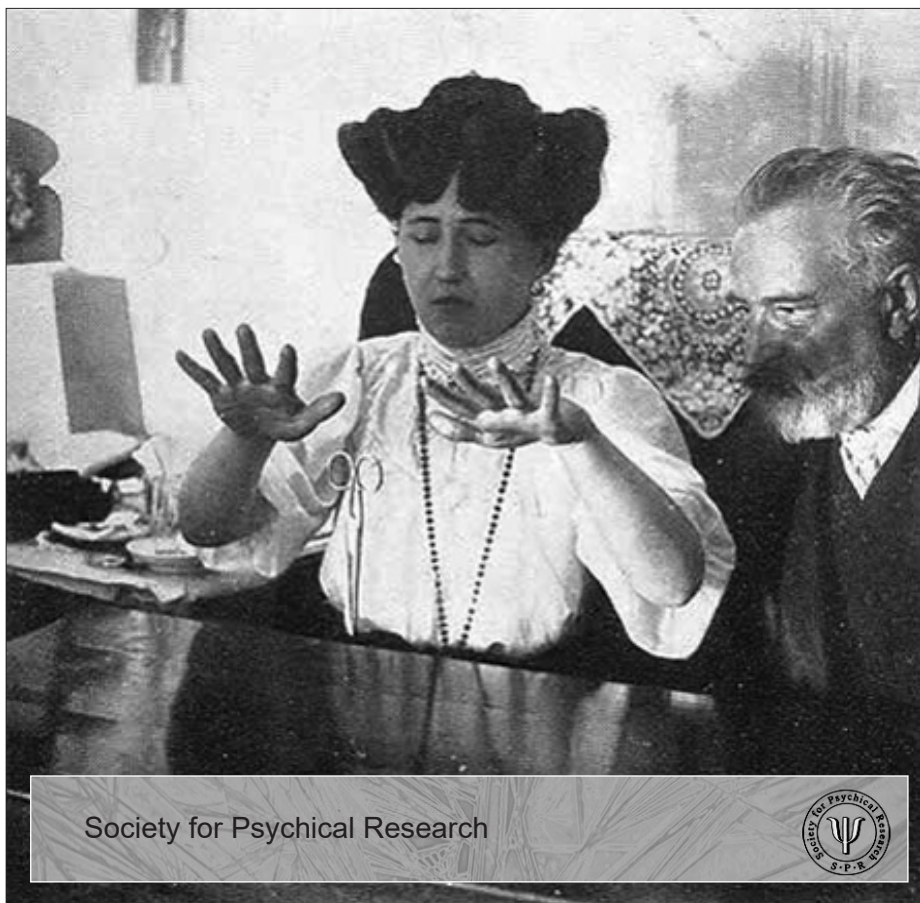
Det kom raskt til stridigheter internt i SPR angående disse resultatene; Sidgwick ville ha dem strøket, mens mindre tålmodige etterforskere fortsatte å referere til telepati som et veldokumentert fenomen.

SPRs forfall og populariseringen av det paranormale

SPR tapte noe av sitt moment rundt århundreskiftet, da flere av de sentrale medlemmene døde. Det kan imidlertid være verd å nevne at både Henry Sidgwick og William James på sine eldre dager følte seg tvunget til å konkludere at den psykiske forskningen hadde vært en skuffelse; 20 års undersøkelser hadde ikke lyktes i å gi noe utvetydig bevis for at det i det hele tatt fantes genuine paranormale fenomener.⁴

I tiårene som fulgte fortsatte imidlertid SPR å spre seg. Det ble åpnet nasjonale avdelinger i en lang rekke europeiske land. Etter at de mest vitenskapelig anlagte tidlige medlemmene var borte tok man også litt andre retninger; man forlot mer eller mindre de kvantitative testene og søkte heller en ny allianse med spiritismen.

Spiritismen opplevde et stort oppsving som følge av Første verdenskrig;

Society for Psychical Research (SPR) ble stiftet i Cambridge i 1882 og er fremdeles i virksomhet. De første årene nøt den stor suksess, men ettersom det endelige gjennombruddet for psykisk forskning uteble, falt populariteten.

den psykiske forskeren og fysikeren Oliver Lodge spilte en viktig rolle i rehabiliteringen, da han publiserte boken *Raymond* i 1915. Der fortalte han om hvordan mediene hadde brakt ham i kontakt med sin sønn som omkom i skyttegravene, og gjenfortalte sønnens beskrivelser av etterlivet.

Generelt sett så man en popularisering av den psykiske forskningen på denne tiden. Forfattere som Hereward Carrington og Upton Sinclair poste ut populære bøker om ting som telepati, spiritisme, astralprojeksjon og klarsyn.⁵ Disse har i stor grad vært med på å utforme de populære forestillingene om paranormale evner som stadig er med oss i dag. Det kan også nevnes at det var rundt denne tiden at Charles Fort begynte å publisere sine samlinger av merkelige anekdoter ved vitenskapens grenser.⁶

Fra psykisk forskning til moderne parapsykologi

Stikkordet for den psykiske forskningen rundt 1920 var “splittelse”. Vitenskapshistorikerne Seymour Mauskopf og Michael McVaugh viser hvordan de ledende forskerne i feltet på denne tiden ikke kunne enes om selv de mest fundamentale ting, som grunnleggende hypoteser, hva som var riktig metode, og hva som teller som data.⁷

Et samlende paradigme var imidlertid i emning. Overgangen fra psykisk forskning til moderne parapsykologi identifiseres gjerne med amerikaneren Joseph Banks Rhine. Fra 1930 ledet Rhine verdens første universitetssponsede laboratorium for (det han valgte å kalle) parapsykologi ved Duke University, North Carolina. Dit var den botanikkutdannede Rhine rekruttert av den kontroversielle psykologen William McDougall, som nylig var blitt leder for det psykologiske instituttet.

To ting var mer eller mindre nytt med Rhine. For det første var den institusjonelle plasseringen ved et universitet unik: Dette var første gang et helt program var sponset av et universitet, og man fikk anledning til å ansette medarbeidere, ta inn studenter og rekruttere nye forskere. Parapsykologi var blitt en profesjon.

Det andre viktige var Rhines forsøk på å lage et samlende paradigme. Rhine oppfant nye begreper og distinksjoner mellom ulike parapsykologiske fenomener, og designet ulike fremgangsmåter for å teste dem. Han oppfant begrepet ESP (“Extra-Sensory Perception”), som i hovedsak kom i to typer: clairvoyance (klarsyn) og telepati. I tillegg skilte han ut prekognisjon, eller evnen til å forutsi hendelser før de inntreffer.

Fortsettelse på neste side

**J.B. Rhine
(1895-1980).**

Etter hvert fokuserte han også på evner som ikke hadde med persepsjon å gjøre. Her ble det snakk om psykokinese (PK), eller evnen til å bevege gjenstander med tankens kraft.

Videre ble det skilt mellom mikro-PK, som var evnen til å manipulere "ustabile systemer" (f.eks. utfallet av et terningkast), og makro-PK, som involverte å bevege "stabile systemer", dvs. større gjenstander i en tilstand av ro.

I tillegg hadde Rhine arvet en hypotese fra sin mentor McDougall om at milde ESP-evner var relativt jevnt fordelt i befolkningen. Med andre ord burde man forlate den kvalitative undersøkelsen av eksepsjonelle individer, som i nesten alle tilfeller hadde vist seg å benytte juks og bedrag når de fikk sjansen (for McDougalls vedkommende var den såkalte "Margery-affæren" i Boston den endelige spikeren i kista for åndemediene), og heller fokusere på kvantitative studier av større mengder "vanlige folk". Rhines eksperimenter besto derfor av utallige forsøk med kortgjetning, utført i ulike varianter for å teste henholdsvis telepati, klarsyn og prekognisjon.

Hva sier forskningen?

Evaluerer av noen eksperimenter

Før vi ser nærmere på Rhines resultater og evalueringen av dem bør det nevnes at han ikke var den første til å sette i gang storstilte kvantitative forsøk. Kortgjetning i en mindre størrelsesorden hadde vært brukt en del av det tidlige SPR; men i tillegg hadde et omfattende og særdeles grundig prosjekt blitt utført omtrent femten år før Rhine etablerte sitt parapsykologilaboratorium.

Det skjedde i 1912 ved Stanfords universitet i California, under ledelse av psykolog John Edgar Coover. Coover testet en lang rekke fenomener gjennom nøye regisserte forsøk; det mest interessante i denne sammenhengen er imidlertid forsøkene med gjetning av spillkort.

Disse forsøkene var enestående i sin tid for den grundige bruken av randomisering og kontroll.⁸ For det første testet han to grupper: En bestående av selverklært synske, og en av vanlige collegestudenter. Selve eksperimentene baserte seg på at senderen trekker et tilfeldig spillkort, og leseren gjetter hvilket kort det er.

Men også her var det variasjoner fra tidligere fremgangsmåter. For det første bestemte Coover ulike måter senderen skulle holde kortet i tankene på (dvs., om

han skulle visualisere det, eller "si det" i sitt indre). For det andre innførte han også bruk av kontrolltester: Eksperimenter hvor senderen ikke egentlig så på kortet, og heller ikke visualiserte noe som helst, men hvor det stadig ble gjettet. I tillegg innførte han randomisering av hvilken fremgangsmåte som skulle gjelde for hver enkelt test: En maskin kastet terning forut for hvert eksperiment, og tallet på terningen bestemte om man skulle gjøre ordinært forsøk, og i så fall hvilken visualiseringsteknikk som ble benyttet, eller om man skulle kjøre et blindet kontrollforsøk.⁹

Resultatene ble nøye protokollført, og utsatt for rigide statistiske analyser. Etter å ha utført og analysert ca. 10 000 slike tester publiserte Coover sine resultater, først i en artikkel for SPR, deretter, i 1917, i en 600-siders bok utstyrt med tabeller og statistiske utregninger.¹⁰ Konklusjonen hans var entydig: Dataene viste ingenting som kunne sannsynliggjøre en hypotese om tankeoverføring eller klarsyn, verken hos studentene eller de selverklært synske. For Coovers vedkommende var dette "case closed" for den psykiske forskningen.

Så hva hadde Rhine å tilføre om lag 15 år senere? Hans første resultater nådde offentlighetens lys i 1934, med publikasjonen av **Extra-Sensory Perception**. I tillegg til det nye nomenklaturet og distinksjonene hevdet boken, stikk motsatt fra Coovers konklusjoner, å levere sterke bevis for at ESP-evner var reelle.

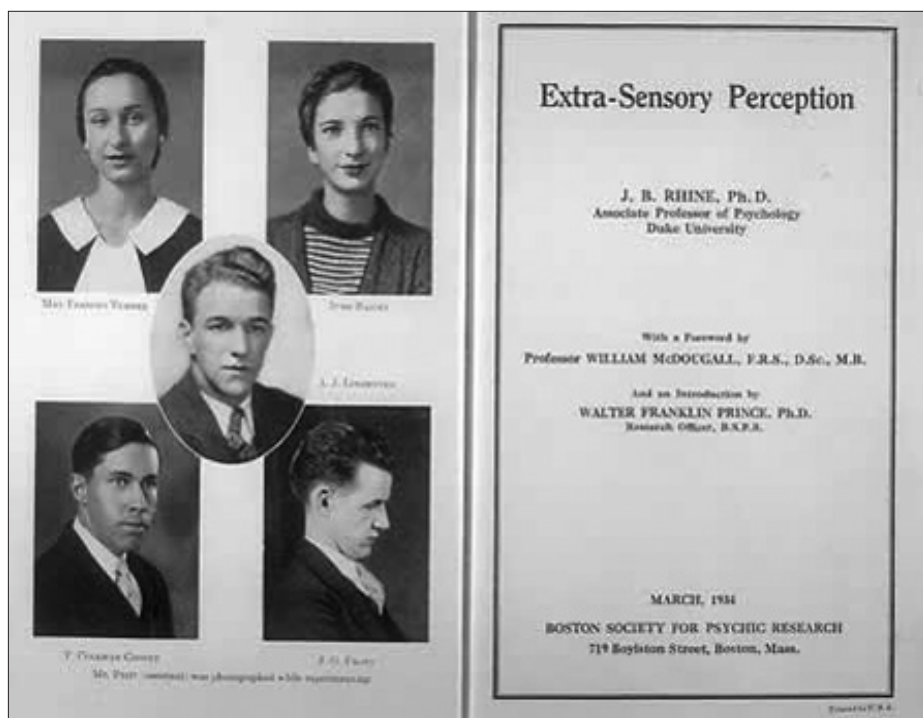
Rhines metode var nok en variant av kortgjetning. Persepsjonsforskeren Karl Zener fikk i oppdrag å utvikle en spesiallaget kortstokk, med tydelige symboler som lett

kunne holdes i minne og skilles fra hverandre. De såkalte "Zener-kortene" har blitt stående som ikoner over Rhines versjon av parapsykologi. Stokken består av 25 kort fordelt på fem distinkte symboler; dette skulle gjøre det enkelt å utføre tester hvor den som gjetter vil forventes å få fem rette bare ved tilfeldigheter.

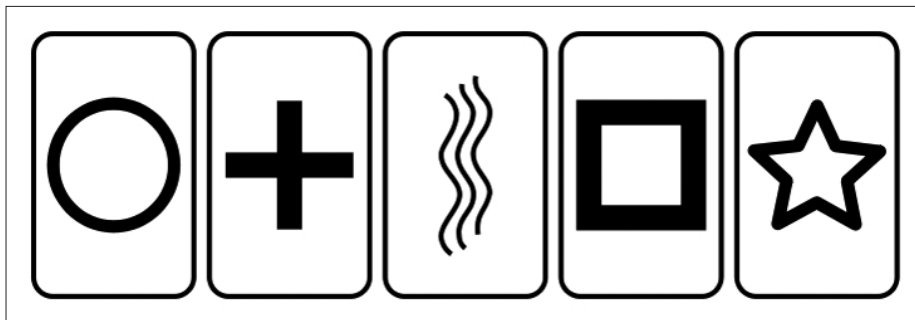
Den enkle modellen skulle dessuten gjøre det lettere å designe ulike eksperimenter for å teste forekjellige varianter av ESP. Rhine fant ut at undersøkelser av "rent" klarsyn var det enkleste. Han utarbeidet en teknikk for dette hvor den som lot seg teste skulle gjette rekkefølgen på alle 25 kortene i stokken før noen andre hadde sett på dem. I en enklere variant tok man det øverste kortet til side uten å se på det før gjetningen. Med denne designen kunne man teste evnen til å "se" kortet direkte, dvs. ikke gjennom telepatisk tankelesning, som kunne vært tilfellet dersom utføreren av eksperimentet først så på kortet.¹¹

Med ytterligere modifiseringer ble det også mulig å skille ut flere ukonvensjonelle evner, som prekognisjon. Kan kandidaten gjette rekkefølgen på kortene før de stokkes? Denne typen ESP var en av Rhines yndlinger, ettersom den i hans øyne var den tydeligste indikasjonen på krefter som sto helt og holdent utenfor fysiske årsakssammenhenger.¹²

Dette var altså Rhines metode i korte trekk. Det besynderlige var imidlertid at så snart Rhine hadde startet sine forsøk dukket det opp et knippe med såkalte "high scorers": Enkeltindivider som tilsynelatende kunne gå igjennom test etter test med oppsiktsvekkende høye resultater.

J.B. Rhines hovedverk, *Extra-Sensory Perception*, ble utgitt i 1934.

Zener-kort, en spesiallaget kortstokk med symboler, utviklet Karl Zener og mye brukt i J.B. Rhines' parapsykologiske forskning.

Den første av disse, Adam Linzmayer, skal i løpet av 600 tester ha oppnådd et gjennomsnitt på 9,9 treff (mot de forventede fem).¹³ Teologistudenten Hubert Pearce fulgte raskt etter og scoret like høyt (noen ganger høyere), gjennom et større antall tester med ulike testforhold.¹⁴

Rhine mente han hadde funnet gode bevis for en ESP-effekt. Det gjorde nok også de titusenvis av lesere som svelget hans populære publikasjoner rått gjennom 1930- og 1940-årene.

Kritikk og metodiske fallgruver

For skeptikere var det et varsku at noen plutselig kunne få til så radikalt forskjellige konklusjoner fra det Coover hadde oppnådd med sine grundige tester noen år tidligere. Og varsellampene blinket ikke mindre alarmerende etter hvert som andre forskere rapporterte manglende evne til å replikere dataene. Hva var på ferde?

En rekke kritikker er blitt reist mot Rhines "gjenoppfinnelse" av telepati og klarsyn. Den kjente behavioristen B. F. Skinner oppdaget for eksempel at designet på de opprinnelige "Zener-kortene" gjorde det mulig å se symbolene fra baksiden!¹⁵ Med en slik glipp trenger man ikke all verdens fantasi for å se hvorfor forskere utenfor Duke hadde problemer med å replisere forsøkene.

Anklagen om metodologiske feil har ligget løst – og det kanskje med god berettigelse. Selveste Albert Einstein (som fulgte saken med forholdsvis stor interesse) var for eksempel av den oppfatning at den mest nærliggende årsaken til resultatene var en eller annen uoppdaget kilde til systematisk feil.¹⁶ Einstein gikk kanskje lengre enn de fleste, ettersom han mente en slik dom kunne gjøres på rent a priori grunnlag. Årsaken var at flere positive forsøk med tankeoverføring viser at resultatene er uavhengige av avstanden mellom sender og mottaker.¹⁷ At informasjon skulle kunne overføres uten forstyrrelse eller forsinkelse syntes å være i konflikt med all vår (velbegrunnede) viten om kosmos; for Einstein var dette nok til å anta at det var en konsekvent feilkilde som

gjorde at resultatene ikke endret seg med avstand.

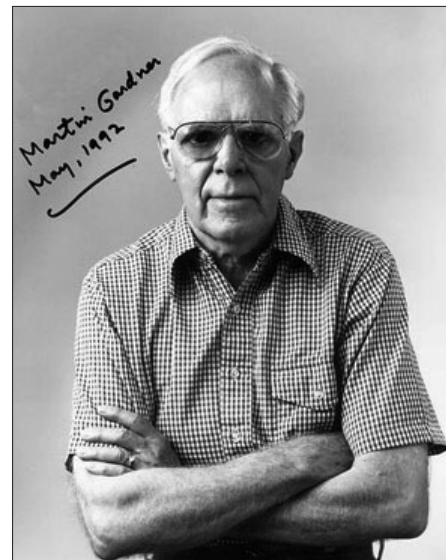
Og det er grunner til å mistenke systematisk metodisk svikt. Mauskopf og McVaugh påpeker for eksempel at Rhine ikke bestandig var 100 % tro mot sine egne prinsipper om metodologisk klarhet. De oppsiktsvekkende resultatene i Extra-Sensory Perception er for det meste notert i en fortellende, snarere enn en rent analytisk, form. Dette er problematisk siden Rhine benyttet flere ulike prosedyrer i de forskjellige eksperimentene; hans mangelfulle måte å registrere spesifikke forsøk på gjør at det dermed er vanskelig å si hva som gjelder i det enkelte tilfelle.¹⁸

Dette er en relevant kritikk mot bevisene som føres i boken, særlig siden langt fra alle fremgangsmåtene utelukket (i alle fall muligheten for) fysisk kontakt mellom de involverte partene. Det er med andre ord et noe besynderlig misforhold mellom pretensjoner om metodologisk nøyaktighet og måten resultatene faktisk presenteres på.

I tillegg til disse innvendingene har Martin Gardner formidlet en rekke andre metodologiske svakheter.¹⁹ Den kanskje mest opplagte er tøyeligheten i konseptet ESP. For eksempel tolket Rhine og hans medarbeidere ESP-krefter så vidt at også store negative utslag ville bli tolket som en form for ESP. I samme bane åpnet man for at et "nesten-treff" i kortgjetning ble ansett som "nesten" like godt som et treff; med andre ord, enten man bommet eller traff direkte, så var det muligheter for å mistenke at det var noe på ferde.

Et annet stort problem er utvelgelses- og publiseringsbias. Måten Rhine gikk frem på for å velge ut sine "high scorers" gjorde at man systematisk valgte ut de statistisk positive avvikene.²⁰

La oss for eksempel anta at man lar hundre studenter gjennomgå en innledende testing for å finne ut hvem som kan ha talent. Ut fra rene tilfeldigheter vil om lag halvdelen av disse score noe over gjennomsnittet, og den andre halvdelen noe under. Drevet av en ESP-hypotese tenker forskeren at det er størst sjanse for at talentet skjuler seg blant de 50 som kom best ut; han dropper dermed

Fremtredende skeptiker. Martin Gardner (1914-) stilte seg kritisk til mange av J.B. Rhines' resultater.

lavscorerne og fortsetter å teste disse 50. Etter å ha kjørt noen flere omganger med dem (men ikke for mange) vil det fortsatt være en og annen blant dem som viser seg å score høyere enn resten. Gardner bemerker at som isolert tilfelle vil treffraten til en person som er valgt ut på denne måten synes imponerende, men gitt prosessen bak må vi forvente at det skjer.

Man kan innvende at dersom noe slikt var i sving, så ville man vente at dess lenger man tester den samme personen, dess mer normalisert vil treffraten bli. Dette er imidlertid nøyaktig hva parapsykologer observerer. Helt siden SPRs tidlige undersøkelser har man notert hvordan dyktige testpersoner alltid gradvis "mister evnen". Ofte blir det forsøkt bortforklart med utmattelse og manglende motivasjon og interesse; men man bør også notere seg at dataene er kompatible med hva man kan forvente ut fra sannsynlighet.

Eksempelen over viser en relativt banal strukturell feilkilde som kan lede til store statistiske avvik. Men det finnes også mer subtile feil, som det har krevd kontrollert psykologisk forskning for å avdekke. Et viktig eksempel på dette er noteringsfeil.

Mennesker er ikke ufeilbarlige, selv om man måtte være godt trente, ærlige vitenskapsfolk. I monotone forsøk som strekker seg over flere timer, hvor forskeren fortløpende noterer ned tegn som indikerer utfallet av en gjentatt prosess vil det alltid forekomme en og annen noteringsfeil.

Det interessante er at man har påvist hvordan slike noteringsfeil tenderer til å gå i en bestemt retning avhengig av hvilket utfall den som gjennomfører eksperimentet selv ønsker. Gardner viser for eksempel til et nøye kontrollert eksperiment utført ved

Fortsettelse på neste side

Yale i 1952.²¹ Eksperimentet innebar en undersøkelse av mikro-PK: Åtte personer ble satt til å notere utfallet av at 96 terninger ble kastet og forsøkt manipulert i retning av et bestemt utfall med psykokinese. Blant de åtte var det fire som trodde på PK, og fire som ikke trodde. Hver av dem ble satt til å notere 40 omganger med kast hver. Det de imidlertid ikke visste, var at et kamera hele tiden også registrerte utfallet, samt hva hver av dem noterte.

Når man senere sammenlignet video med det hver enkelt hadde notert, fant man at alle hadde gjort en og annen feil: I de troendes tilfelle gjorde dette at eksperimentet antydte en reell PK-effekt, mens de ikke-troende kom frem til et negativt resultat.

Kameraet fortalte på sin side at utfallet var likt med tilfeldigheter.

Avsluttende betraktninger

Det later til at ikke mye har forandret seg i løpet av de 80 årene som har gått siden parapsykologiens trange fødsel ved Duke. Man har utarbeidet en og annen ny metode (som den notoriske "ganzfeld"-teknikken), men synes fortsatt å stange hodet mot den samme veggen.

Da undertegnede deltok på en internasjonal parapsykologikonferanse i Utrecht høsten 2008 syntes dette spesielt tydelig. I refleksjoner over "hvor kommer vi fra, og hvor går vi videre" dukket stadig de samme temaene opp: Når skal vi klare å generere ett eneste repliserbart eksperiment/resultat? Og så lenge det fortsetter å glimre med sitt fravær: Hvordan kan vi legitimere det vi driver med? En populær holdning er å innta rollen som revolusjonær pioner: Vi trenger et radikalt nytt vitenskapelig paradigme for å peke ut nøyaktig hvor det paranormale objektet ligger. Denne nesten messianske ånden var allerede på plass lenge før Rhines dager,²² og fortsetter altså å florere blant moderne parapsykologer.

I mellomtiden er vi uinnviede fristet til å konkludere med Ray Hyman. Etter å ha gjennomført en meta-analyse av det parapsykologer ser på som sine mest lovende resultater fant han at det er lite å rope hurra for: 140 års akkumulert "psykisk forskning" har fremdeles ikke produsert noe vitenskapelig holdbart bevis for det paranormale.²³ Men man har da i det minste prøvd. □

Litteratur

- Beloff, John. 1993. *Parapsychology: A Concise History*. London: Athlone Press.
- Carrington, Hereward. 1909. *The Coming Science*. With an introduction by Jam. H. Hyslop. London.
- Carrington, Hereward. 1913. *Personal Experiences in Spiritualism (Including the*

Official Account and Record of the American Palladino Séances). London

Carrington, Hereward and Sylvan J. Muldoon. 1929. *The Projection of the Astral Body*. London: Rider.

Coover, J. E. 1914. "Thought Transference": *Proceedings of the Society for Psychical Research*.

Coover, J. E. 1917. *Experiments in Psychical Research at Stanford University*. Palo Alto: Stanford

Crookes, William. 1874. *Researches into the Phenomena of Spiritualism*. London: J. Burns.

Gardner, Martin. 1952. *Fads and Fallacies in the Name of Science*. New York: Putnam and Sons.

Gardner, Martin. 1977. "Einstein and ESP". *The Zetetic*, Vol II nr. 1, s. 53-56.

Gauld, Alan. 1968. *The Founders of Psychical Research*. London: Routledge & K. Paul.

Hyman, Ray. 1989. *The Elusive Quarry*. Boston: Prometheus.

Luckhurst, Roger. 2002. *The Invention of Telepathy 1870-1901*. Oxford: Oxford University Press.

Mauskopf, Seymour H. and Michael R. McVaugh. 1980. *The Elusive Science: Origins of Experimental Psychical Research*. Baltimore: Johns Hopkins University Press.

Oppenheim, Janet. 1985. *The Other World: Spiritualism and Psychical Research in England, 1850-1914*. Cambridge: Cambridge University Press.

Rhine, Joseph Banks. 1934. *Extra-Sensory Perception*. Boston: Boston Society for Psychic Research.

Rhine, Joseph Banks. 1937. *New Frontiers of the Mind: The Story of the Duke Experiments*. New York: Farrar & Rhinehart.

Sinclair, Upton. 1930. *Mental Radio*. Monrovia, CA: Self-published.

Steinmeyer, Jim. 2008. *Charles Fort: The Man Who Invented the Supernatural*. New York: Jeremy P. Tarcher / Penguin.

Turner, Frank Miller. 1974. *Between Science and Religion: the Reaction to Scientific Naturalism in Late Victorian England*. New Haven: Yale University Press.

Noter

1. For mer informasjon om tidlig psykisk forskning og den kulturelle konteksten anbefales Gauld 1968; Oppenheim 1985; Turner 1974; Luckhurst 2002.
2. SPR er i høyeste grad i live fortsatt. Se for eksempel det britiske selskapets hjemmesider: www.spr.ac.uk.
3. Se f.eks. Luckhurst 2002.
4. Hyman 1989:78-80.
5. Se for eksempel Sinclairs *Mental Radio*

(1930), eller Carringtons *Personal Experiences in Spiritualism* (1913), *Projection of the Astral Body* (1929), eller *The Psychic World* (1938). Man kan fortsette å nevne titler i dusinvis.

6. Steinmeyer 2008.

7. Mauskopf & McVaugh 1980:1-24.

8. For en analyse av Coovers metode, se Hacking 1988:445-9.

9. Ian Hacking spekulerer i at Coover kan ha vært opphavet til bruken av ordet "kontrollekspertiment" med dagens betydning. Se Hacking 1988:449.

10. Se Coover 1914, 1917.

11. Merk forøvrig hvordan denne designen ligner på Coovers juksetester. Det hører med til historien at enkelte dedikerte parapsykologer i ettertid utfordret Coovers konklusjoner blant annet ved å hevde at det var skjulte tilfeller av klarsyn bakt inn i dataene hans.

12. Beloff 1993:140.

13. Rhine 1934:60.

14. Ibid.:72-86.

15. Beloff 1993:274 n.17.

16. Einstein til Ehrenwald, 13. mai 1946, sitert i Gardner 1977:54 (min oversettelse).

I et senere brev bemerket Einstein at en veldig liten metodologisk feil kan få veldig store utslag i den type statistiske eksperimenter som parapsykologene henviste til. Jf. Gardner 1978:82-3.

17. Foruten Rhines forsøk ble dette vist av et annet positivt eksperimenter utført i 1919 ved universitetet i Groningen i Nederland.

18. Mauskopf & McVaugh 1980:109.

19. Gardner 1952:299-314.

20. Ibid.:302-3.

21. Ibid.:306.

22. Rhine selv snakket gjerne høyt og lenge om de radikale implikasjonene hans funn hadde for det vitenskapelige verdensbildet: Dette var en levende drivkraft for ham og mange andre i feltet. Om man ønsker å spore holdningen lengre tilbake kan man skimle Hereward Carringtons *The Coming Science* fra 1909.

23. Hyman 1989:81.

Kilde:

Skepsis, <http://skepsis.no>

Artikkelen er gjengitt med forfatterens og Skepsis' tillatelse og ble opprinnelig publisert 2. februar 2009.

ABONNER PÅ
UFO!

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjene imot artikler, leserbrev, presseklipp, linker, og andre innlegg til tidsskriftet – helst pr. e-post eller på diskett.

Leserbrev som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør ikke være lenger enn ca. 1500 ord, tilsvarende omtrent tre A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket – vi redigerer hvis det er nødvendig.

De fleste filformater kan benyttes. Vi tar også i mot tilhørende fotos/illustrasjoner, i de fleste formater. Bildetekster bør også utarbeides av forfatteren, selv om redaksjonen kan være behjelpelig med dette. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker primært personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse, eller gå inn på www.ufo.no. Herfra kan du rekvirere evt. skrive ut foldere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

E-post: redaktor@ufo.no

Folder: www.ufo.no/filer/Ufonorge_info.pdf

UFO-NORGEs Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO-Norge er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden. Vi vet at svært mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO-Norge selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO-Norges Støttefond.

Merk talongen:

Støttefondet

Konto: 2470 17 28854

Adresse:

UFO-NORGE

Karl Staaffsvei 70

0665 OSLO

Støtt Prosjekt Hessdalen og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles velvillig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er lektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi

oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag – stort eller lite – til Prosjekt Hessdalen og

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

Prosjekt Hessdalen

v/Erling P. Strand

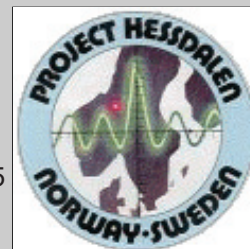
Bukkholmveien,

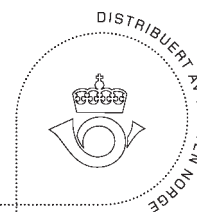
Ullerøy

1747 Skjeberg

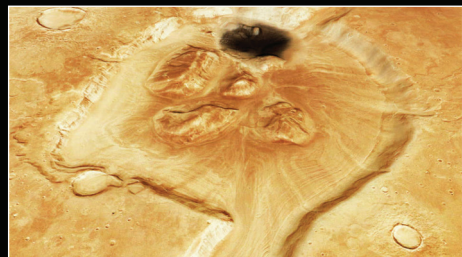
Postgirokonto: 0530 28 87545

På forhånd takk!

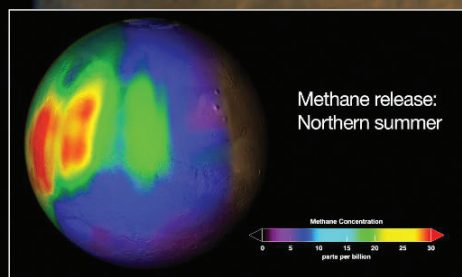

Returadresse: UFO NORGE, Karl Staaffsvei 70, 0665 OSLO

Svære isbreer er gjemt under Mars' overflate. På det tykkeste er islaget flere hundre meter tykt og flere kilometer i diameter.

Metankonsentrasjonen varierer med årstidene. Rødt viser høy konsentrasjon.

Neste: Mars Science Laboratory.

Mars er en levende planet

- Vi går inn en ny æra nå, hvor vi ser på en aktiv Mars. Mars er en levende planet, slo NASAs forskerpanel fast på en pressekonferanse i midten av januar i år. Dette i motsetning til det tidligere bildet av Mars, av en gold og død planet.

I de senere år har forskerne funnet ut at det finnes til dels store mengder av gassen metan i marsatmosfæren. Det er også klart at denne forekomsten er noenlunde konstant. Bortsett fra sesongvariasjoner ser det ikke ut til at mengden forsvinner. Metangass er en gass som normalt vil forsvinne av seg selv etter rundt 300 år, om den ikke etterfylles. Dette tyder på at gassen blir utsatt for stadig påfyll og man lurer nå på hvilke prosesser som ligger til grunn for dette.

Det er i prinsippet to mekanismer som kan ligge bak: Vulkanisme eller biologisk liv.

En video viser store lokale metanutslipp enkelte steder på Mars-overflaten, uten at forskerne har entydige bevis på om det skyldes vulkanisme eller biologi. På Jorden skyldes forekomsten av gassen først og fremst nedbrytning av levende organismer. Forskerne kunne imidlertid fortelle at det mangler viktige signaturstoffer eller biprodukter som man normalt ser ved vulkanisme. - Vi ser ikke enkelte gas-

ser som normalt vil være stede ved vulkansk aktivitet, sa en av dem.

Det betyr at funnene kan tyde på at biologisk liv er en mer plausibel forklaring på metanforekomsten enn vulkanisme. - Det innebærer at de fleste forskerne mener at liv er mest sannsynlig. Forskerne bekreftet også at de tror lokaliseringen av metangassen sammenfaller med stedene der det er påvist vann på planeten - en sentral uttalelse fordi man antar vann må være til stede for at liv skal kunne eksistere.

NASAs neste Mars-fartøy, "Mars Science Laboratory", skal etter planen skytes opp i 2011. Med seg vil landingsfartøyet ha spesialutstyr for å undersøke opphavet til metanforekomsten på planeten.

—Mentz Kaarbø

Kilde:
Dagbladet, 15. januar 2009